26

(162)

DJELA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI.
KNIGA XXVII.

PSALMI DAVIDOVI FRA LUKE BRAČANINA

(SA 2 FAKSIMILA.)

ZA ŠTAMPU PRIREDIO PO ORIGINALNOM RUKOPISU OD GODINE 1598.

Dr. PETAR KARLIĆ.

IZDALA
JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

CIJENA: K 4.—

U ZAGREBU 1917.
KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE LAV. HARTMANA
(ST. KUGLI).
TISAK DIONIČKE TISKARE.

L 348
27

O popustima cijena kod ovećega nabavljanja knjiga.

Mjesto uz dosadašnju godišnju pretplatu od 20 K prodavat će se svaka polugodišnja potpuna edicija uz popuste od knjižarske cijene ovako:

		Izdanja do god. 1910.	Izdanja od god. 1911. do god. 1916.	Izdanja od god. 1917. i dalje
Potpuna izdanja	Zavodima (knjižnicama uredima, itd.)	uz popust od 50%	uz popust od 40%	uz popust od 50%
	Pojedincima	„ „ „ 50%	„ „ „ 40%	„ „ „ 40%
Izdanja I. i II. razreda (histor.-filol. i filozofsko-jurid.)		„ „ „ 40%	„ „ „ 30%	„ „ „ 30%
Izdanja III. razreda (matem.-prirodosl.)		„ „ „ 30%	„ „ „ 20%	„ „ „ 20%
				Čim izide polug. edicija, popust je za prijašnju svuda manji za 10%.

Poštarinu plaća naručitelj.

Novac za gore označene grupe šalje se ili unaprijed Akademiji (ne knjižari) ili se knjige otpremaju pouzećem.

Pojedine knjige prodaje samo akademička knjižara St. Kugli, Ilica br. 30.

Prije nego što će svako polugodišnje izdanje izići, bit će dosadašnji pretplatnici a i novi nabavljači knjiga svaki put obaviješteni o cijeni izdanja (o popustu), pa će svako takovo izdanje morati napose naručiti na posebnoj narudžbenici, koja će im se poslati. Navedeni popusti za izdanja **do god. 1916.** vrijede od 1. januara 1917.

O cijenama starijih polugodišnjih edicija dobivaju se upute od Akademije na posebni zahtjev.

Osim toga mogu izavodi i pojedinci dobiti potpune serije pojedinih zbornika već sada uz znatne popuste, i to:

Cijeli „Rad" (I., II. i III. razreda)*, 216 svezaka, uz 50% popusta, to jest za cijenu od 309.25 K. — Sav „Rad" I. i II. razr. 153 svez., uz 40% popusta, t. j. za 261 K. — Sav „Rad" III. razr., 121 svez., uz 30% popusta, t. j. za 229.60 K. — Cijeli „Rječnik hrv. ili srp. jezika", 34 sveska, uz 50% popusta, t. j. za 84 K. — Cijeli „Pravno povjesni rječnik", 6 svez., uz 20% popusta, t. j. za 19.20 K. — Sva „Monumenta juridica", 10 svez., uz 30% popusta, t. j. za 46.20 K. — Sva „Monumenta historica", 39 svez., uz 40% popusta, t. j. za 144.60 K. — Sav „Codex diplomatius", 14 svez., uz 40% popusta t. j. za 75 K. — Sve „Starine", 35 svez., uz 50% popusta, t. j. za 61.75 K. — Sve „Stare pisce hrvatske', 23 sveska, uz 50% popusta, t. j. za 57.50 K. — Svu „Građu za povijest književnosti hrvatske' 8 svez., uz 30% popusta, t. j. za 21.80 K. — Sav „Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena", 21 svez. (42 sveščića), uz 40% popusta, t. j. za 63.60 K. — Sav „Ljetopis Jugosl. akademije", 31 svez., uz 30% popusta, t. j. za 44.24 K. — Sva „Djela Jugosl. akademije", 40 svez., uz 40% popusta za 173.20 K. — „Djela" I. i II. razr., 36 svez., uz 30% popusta, t. j. za 120.90 K. — „Djela" III. razr., 13. svez., uz 25% popusta, t. j. za 87 K. — Sva „Prirodoslovna istraživanja Hrvatske i Slavonije", 10 svez., uz 20% popusta, j. za 19.20 K. — Sva „Izvješća o raspravama matem.-prirodoslovnoga razreda" (na njemačkom i francuskom jeziku), 8 svez. i 1 dodatak za god. 1867.—1914., uz 10% popusta, t. j. za 19.80 K.

Kod narudžbe svih dosadašnjih izdanja daje se svuda popust od 50%.

Dalji svesci, koji će izići, povećat će cijenu svuda razmjerno uz obzir na dotični popust.

* Knjige 1.—59. jesu zajedničke za sva tri razreda.

OPERA ACADEMIAE SCIENTIARUM ET ARTIUM SLAVORUM MERIDIONALIUM.

DJELA

JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE

ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

KNÍGA XXVII.

U ZAGREBU 1917.

TISAK DIONIČKE TISKARE

PSALMI DAVIDOVI

FRA LUKE BRAČANINA

(SA 2 FAKSIMILA.)

Bible. O.T. Psalms. Serbo-Croatian

ZA ŠTAMPU PRIREDIO PO ORIGINALNOM RUKOPISU OD GODINE 1598.

Dr. PETAR KARLIĆ.

IZDALA

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

CIJENA K 4·—

U ZAGREBU 1917.

KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE LAV. HAV. HARTMANA
(ST. KUGLI).

PG1205
.B5
1917

Psalmi Davidovi fra Luke Bračanina.

Stari dubrovačko-dalmatinski pjesnici uz pjesnički rad svjetovnoga smjera ńegovahu osobito duhovnu pjesmu, čemu u jednu ruku bijaše uzrokom duh vremena, u drugu pak vjersko uvjereńe ńihovo. U duhovnoj toj poeziji znatni su Psalmi Davidovi, ter pravo reče Fran Kurelac u ponovnom izdańu Budinićevih „Pokornih psalama Davidovih“ (Na Rijeci 1861. s. VII.): „Kud je Krsta i Jehove, vsud je David uza njih. Kako tolikih narodov inih, tako i naša je knjiga njega prigrlila, njemu prinosila i prikazivala ponajboljega uma i truda svoga“. Mnogi od tih naših pjesnika ponajviše parafrazirahu pojedine psalme, a tek dvojica, Komižanin Andrija Vitaļić (1642.—1725.) i Dubrovčanin Igńat Đorđić (1675.—1737.) parafraziraše sve psalme. Vitaļićevo: „Istvmaccenye pisnih Davidovih v spivanya slovinska sloxeno, s' pridgovorom, i s' nadodanyem svarh svake pisni . . .“ prvi put izađe u Mlecima 1703. u obliku velike osmine (22 × 16·5 cm.) obuhvatajuć 552 strane, a deset godina poslije ugleda svijet i drugo izdańe ovoga djela. Vitaļić se je, kako sam kaže u predgovoru „Sctioczu bogogliubnomu“, poslužio „s' bogogliubnim iftumaçitegliem otcem Franciskom Titelmanom od reda male Bratye“, a za boļe razumijevańe kod svakoga psalma ima „pridgovor, sceftoredke od piſni, i nadodanya“.[1] U „šestoretkama“, strofama od šest osmeraca, Vitaļić je parafrazirao sve psalme, samo psalam 114. parafraziran je sa deset strofa, od kojih svaka ima po četiri osmerca. Svim tim parafrazama slabo bijaše zadovoļan Igńat Đorđić, te kao prvi razlog, zašto je „Davidov Saltjer u slovinske pjesni“ prenio, ističe: „buduchi u gnegovu tomacegnu mallosrechni bili dosleka svi slovin(s)ki spievaozi, stavih se kuscjati, ide li mi od ſnagna, i od ruke, prof taj tjeſan put protisnut se naprjeda, i toliko mucnu, prem da priplemenitu stvar, neobsjegneno, ugljudno, i svarsceno iſgovoriti“. Đorđić je parafrazirao psalme na temeļu proučavańa „garckjeh, latinskjeh, i evrjenskjeh, starjeh, i poſnjeh sveto-pisalaza“ u

[1] Istvmaccenye pisnih Davidovih. — V Bnecih 1703. s. 9.

SLANDEA

29 različitih vrsta strofa, kako sam kaže: „ſa sctiozima boglje udvorit s' rafilkoſti, ſa uſmnoscit slovinsko pjesnictvo novjem uredbam od pripjevagna, i ſa povratit na svjetlos gnekoliko davnjeh dubrovackjeh nacinaa od pjetnomjetja“ [1]. Đorđićev „Saltjer slovinski“, kojemu je pjesnik u predgovoru osim pripomene „Sctiozv“ prozom dodao i „Scivot | slavnoga proroka, | i kraglja Davida“, prvi je put štampan u Mlecima 1729. god., a drugi put ga izdade Matica ilirska u Zagrebu god. 1851.

No ni jedan se, koliko nam je dosad poznato, od starih naših pjesnika ne dade na to, da bi uzvišenom prozom, što bi najviše i odgovaralo originalu, upravo preveo psalme. Prvi put sad čujemo za ime fra Luke Bračanina, koji je čakavštinom, najstarijim pučko-književnim narječjem hrvatskim, baš preveo svih 150 psalama.[2] Djelo fra Luke Bračanina već je stoga znatno, što je ovo najstariji dosad poznati, pravom hrvatskom prozom izvedeni a latinicom napisani prijevod svih psalama.[3] Ovome spomeniku stare hrvatske proze

[1] Saltjer slovin(s)ki | spjevan | po D. Ignaziu Gjorgi | opatu melitenskomu. — Venetiis 1729. str. I. i II.

[2] Gotovo dvjesta godina poslije preveo je sve psalme uz razne druge dijelove Svetoga Pisma pop Mihovil Jurjetinović Ivakić Kaštelanin. Rukopis se njegov u četiri sveska (u veličini oko 28 × 19·5 cm.) nalazi u sveučilišnoj biblioteci pod signaturom R. 3423. Sva četiri su sveska uvezana u odebljе korice s kožom na hrptu, gdje je nalijepljen natpis: „Šueto Pismo“ a u hrbat su utisnuti brojevi 1., 2., 3., 4. kao oznaka za pojedini svezak. Svesci su pisani lijepo i dosta čitljivo na papiru otaňem. O Ivakićevom rukopisu bibliografski je pisao dr. Fr. Fancev u Jagićevom Archiv-u XXXIV. s. 535.—538., a opširnije Iv. Milčetić u „Građi“ VIII. s. 182.—204. Prvi svezak nosi ovaj naslov: „Pismo Šveto | staroga zakona | puškoga razglasa | (knjiga naroda) | prinešeno iz latinskoga i prvi krat na svitlost | podato u slovinski ilirski hrvaski jezik | od popa Mihovila Jurjetinovića Ivakića Kastelanina | od skupšćine svetoga Filipa neria grada Splita | narešeno istomačenjem prisvitloga gos. gos. | Antona Martini arkibiskupa od Fierence. | Dio prvi | (knjiga koja) uzdrži knjigu naroda, izhoda, diašku, broja, | i drugi zakon. | (U Splitu 1794.)“. Zališna velika slova zamijeňena su malim, a što je stavljeno u zaporku, kao da je dodano i pisano drugom rukom. U drugom svesku nalazi se: knjiga Tobie, Judite, Esther, Job, Pisan i Pričica. Psalmi su pod natpisom „Knjiga Pisan“ na str. 283.—777. Najprije dolazi „Pridgovor“, zatim „Pisan Prva“ na str. 297., a pod svakom „Pisni“ nalazi se „Istomačenje“. Zbog opširnog „Istomačenja“ i zauzimlju psalmi u ovom rukopisu tako veliki prostor. Jezik je mješavina štokavsko-čakavska.

[3] Prema tome ne stoji tvrdňa prof. Fr. Bauera, da je Vitaljić prvi u dubrovačko-dalmatinskoj književnosti preveo svih 150 psalama,

uvelike odskače vrijednost, jer zaseže u 16. vijek, u kome su se čakavštinom kao književnim dijalektom služili mnogi književnici u Dalmaciji, zatim jer potječe upravo od čistoga čakavca s otoka Brača, napokon jer nam se, a to je velika rijetkost, sačuvao u originalnom rukopisu s točno naznačenom godinom. O jeziku fra Luke Bračanina, koji je pun različnih osobina, trebat će napose govoriti.

O samom pak auktoru pošlo mi je za rukom utvrditi, da se osim imenom fra Luka, kako se sam nazivlje, prezimenom zvao Pallavicino, jer ga Bianchi u „Zara Cristiana" (Zara 1877. vol. I. p. 420.) kao inkvizitora zadarskoga pod godinom 1591. bilježi „Fr. Luca Pallavicino dalla Brazza". Starinom bi prema tome potjecao od prastare plemenite i vrlo razgranene obitelji talijanske Pallavicino, od koje potekoše i tri dužda genoveska, pet kardinala, mnogo nadbiskupa i biskupa a i znatan broj učenaka, književnika i hrabrih bojovnika. Obitelj se ova — koja se iznajprije zvala P e l a vicino, pak P i l l a vicino, zatim P e l l a vicino, a nakon dugo vremena P a l l a vicino — razdijelila na razne ogranke u Genovi, Korsici, Bologni, Piacenzi, Cremi, Milanu, Engleskoj i Ugarskoj, od kojih postadoše brojni markezi. Dolaskom Farnesa na vladu u Parmi (1545.) znatno posrnu obitelj Pallavicino s prvašne svoje visine, no ipak zadrža u domovini svojoj Genovi sedam kuća, osim ogranaka na Korsici, u Bologni i u Ugarskoj. Stari se grb ove obitelji vrlo mijenao. Obitelj Pallavicino iz Genove u najstarijem grbu ima tri križa kao znak, da je zaista netko od te obitelji sudjelovao u križarskim vojnama. S istim značenem nosi obitelj Pallavicino iz Lombardije u grbu tri dupina. Od pamtivijeka imaju i jedni i drugi također i šah u grbu. Današnji je grb genovskih Pallavicino prema povlastici cara Ferdinanda II. od 1630. godine orao s grbom na prsima, a lombardijskih grb na prsima i okruženi orao kao znak, da su imali vladarski feud, što im je ostalo i kad su feuda lišeni. U 16. se vijeku osobito ističe Sforza Pallavicino, sin Manfreda, markeza od Cortemaggiore i Busseta, koji najprije pođe u službu cara Karla V., te se proslavi u bojevima s Turcima. On bijaše među onom četvoricom, koji su po nalogu cara Ferdinanda I. imali da ubiju kardinala Hrvata Jurja Utišenića (1551.), koga mađarski historici nazivlju „najumnijim državnikom ugarskim svih vremena". Poslije prijeđe (1557.) u mle-

niti prof. dra J. S c h e r z e r a, da je Đorđićev prijevod jedini prijevod svih psalama. Isp. Izvještaj kr. velike gimnazije u Požegi za školsku god. 1910.—1911. s. 10 ; Nastavni vjesnik, knj. V. s. 105.

tačku službu,[1] te je bio i zapovjednikom mletačke vojske u Dalmaciji, a velikih je zasluga stekao vještinom utvrđivańa raznih mjesta.[2] U mletačkoj je službi i umro 1585. godine.

Imamo i nepobitan dokaz, da su se neki od razgrańene obiteļi Pallavicino zarana baš nastanili u Dalmaciji i pristali uz naš narodni život. Kad su Peraštani dne 15. svibńa 1654. sjajnu održali pobjedu nad Turcima, odsjekavši glavu vođi Mehmed-agi Risvanagiću i otevši tri neprijateļske zastave, puče na daleko glas o toj znamenitoj pobjedi i junaštvu Peraštana, a pogotovu to odjeknu po obližnjim zemļama: Dalmaciji, Bosni, Hercegovini i Hrvatskoj. Gotovo ni osam dana poslije toga ne bijaše prošlo, kad na dobro opremļenom kaiću (brigantinu) iz Bakra u luku Gruž doplovi i grad Dubrovnik pohodi knez Petar Zrinski, te odatle nenadano uz pucńavu dođe u Perast. Peraštani ga, kad čuše za ńegovo ime, sjajno dočekaše i smjestiše u kuću Pallavicinovu (in Casa del Palavicino). Zrinski im tad govoraše, kako je iz Bakra i Dubrovnika naročito k ńima došao, da vidi Perast, slavan zbog pobjede nad Turcima, te se potuži na svoju ludu sreću, što nije i sam bio u društvu Peraštana pri tako junačkom činu, rekavši: „da sam se namirio, po Bogha bih prez ruke", t. j. rado bih pregorio jednu ruku. No budući da su Peraštani na svaki način htjeli doznati, u koju je baš svrhu tako veliki junak u ńihovo udaļeno mjesto došao, smjerno Zrinskoga upita Pallavicino jezikom hrvatskim (fù moderatam.te interog.to dal Palavicino dicendoli in Slavo Iddioma): „Gospodine Bane[3] xugelibismo znatti setovamie cinillo ovgie docj". Na to mu Zrinski prijazno odgovori: „ne drugo samo vigietti Slavni cestiti i plemeniti Perast". Peraštani, vrlo zadovoļni odgovorom Zrinskoga, odlučiše, da mu poklone srebrnu posudu, zvanu „Glavarski Pehar", koji je bio svojinom ńegova pradjeda, sigetskoga junaka Nikole Zrinskoga, a kad je Siget bio zauzet, taj je pehar kupio Milutin Husubergović (Milutino dal Husubergovch), Turčin iz Ercegnovoga. Zrinski im toplo zahvali, po-

[1] Gerolamo Boccardo: Nuova enciclopedia italiana, overo, Dizionario generale di scienze, lettere, industrie, ecc. Sesta edizione. Vol. XVI. Torino 1884. p. 552. i 555.

[2] Š. Ljubić: Commissiones et relationes venetae. T. III. (Monumenta spect. histor. Slav. mer. XI.) Zagrabiae 1880. p. 146., 250., 251. i 258.

[3] Petar Zrinski zapravo tad još nije bio ban, nego ńegov brat Nikola (1647.—1664.). Petar je bio banom od 1665. do 1670. god.

gotovu jer je taj dar pripadao njegovim predima,[1] te provedavši noć s načelnikom i drugima u kući Pallavicinovoj, krene, čim se razdanilo, uz pucńavu topova, što je Peraštani u njegovu počast sa tvrđave otvoriše, natrag put Bakra ili put Kraljevice[2].

Prema tome jasno je, da je kuća Pallavicino u Perastu svakako bila najuglednija, kad su upravo u nju Peraštani, mimoišavši i kuću samoga načelnika Krste Viskovića, smjestili kneza i junaka Petra Zrinskoga. Nadalje se vidi, da je Pallavicino znao i hrvatski, a to nam opet dokazuje, da se je ta obitelj već bila prilubila duhu narodnome. Uvaživši ovo oboje, valja nam reći, da se je ova obitelj Pallavicino svakako znatan broj godina prije pobjede Peraštana nad Turcima, koja se zbila tek 56 godina poslije fra Lukina prijevoda psalama, u Perast doselila. Pripomenuti je uz to, da je Pallavicino, kad je poslije godine dana na svom fregadunu iz Perasta doplovio u Bakar, bio gostom kod kneza Petra Zrinskoga, pak ima podataka, da su se opet razgovarali i hrvatski.[3] K tome ističem, da se po onoj Pallavicinovoj hrvatskoj rečenici, što je u talijanskom dokukumentu navedena, lijepo vidi, da je Peraštanin Pallavicino bio štokavac[4].

---

[1] Na rastanku pokloni Zrinski za uzdarje Peraštanina dragocjeni mač Zmaj-Despota Vuka, koji Peraštani i danas kao kakvu svetinju paze, predajući ga svaki put novoizabranom načelniku, da ga za svoga načelnikovańa čuva. Isp. Srećko Vulović Peraštanin: „Gospa od Škrpjela . . .“ Zadar 1887. str. 121. i 122.

[2] .Isp Venuta dell' esercito Turco di 7600 combattenti comandati da Mehmed Aga Risvanagich e loro lotta a Perasto seguita li di 15. Maggio 1654. — „Dodatak I. — Povjestni spomenici i bilježke“ — u cit. knizi S. Vulovića Peraštanina str. 131.—133. Vulović drži (o. c. p. 122 i 123.), da je ovo izvješće o peraškom boju napisao očevidac.

[3] O c. p. 134.

[4] U Dalmaciji još sada postoji prezime: „Pallavicini“ i to u gradu Korčuli na istoimenom otoku. Po tradiciji došli su ovi Pallavicini pred 150 do 200 po prilici godina iz Bergama u gornjoj Italiji, a pripadali su u potoće doba građanskom staležu. Danas živi još jedan jedini muški potomak tog roda, mladi Petar Pallavicini, kipar, koji mi je ovo na prolazu Zagrebom koncem mjeseca rujna 1916. godine i pripovjedio. On većinom boravi u Pragu, pak je ondje nedavno — u 28. izložbi združeńa čeških umjetnika — izložio oko deset svojih radova. (Isp. „Izložba Petra Pallavicina u Pragu“ — „Obzor“ god. 1917. br. 141.). Otac Petrov Andro bijaše crevljar, a umro je 1914. godine.

Prevodilac nam psalama, fra Luka Pallavicino, podaje i sam nešto podataka o sebi u dodatku na koncu svoga djela. Taj dodatak, koji je fra Luka napisao crvenom tintom a zbog maloga prostora nešto sitnijim slovima i zbijenije, glasi: „Ovo pisanje i tumačenje bi dospiveno na osan novembra nakon 1598. po fra Luci Bračaninu, meštru reda pripovidavac i inkvisituru zadarskomu. Gdo čtiti ono bude, da za ń ima Boga moliti". Prema tome je jasno, da je „pisanje i tumačenje" psalama fra Luka dovršio na 8. novembra 1598. godine, zatim da je bio rodom Bračanin, jer se tako sam nazivle. Iz toga bismo pak mogli izvoditi, da se upravo i ponosio svojim rodnim krajem, jer se u protivnom slučaju zaista tako ne bi bio potpisao. Pa i onako točno poznavaňe čakavštine teško da bi uopće bilo moguće, da je nije usisao bilo s mlijekom materinim ili iz usta narodnih. Pripadao je redu Dominikanaca, jer Dominikanci imaju oznaku: magister ordinis praedicatorum, a „meštru reda pripovidavac" naprosto je prijevod toga latinskog naslova.

Dominikanci imađahu i glasoviti svoj samostan u Zadru, kojega crkva bi svečano posvećena 14. siječńa 1280. godine, a samostan bi ukinut početkom god. 1807. Taj samostan bijaše jedan od najslavnijih i najuglednijih u Dalmaciji ne samo zbog svoje velike starine, nego i zbog vrijednih učitelja iz filozofije i teologije, pak i nadbiskup Matija Karaman u svom izvještaju papi za pastirskoga svoga pohoda za ń kaže: „Hoc Praedicatorum Coenobium, civitatis, Religionis, ac totius Dalmatiae ornamentum". Pogotovu se Dominikanci ovoga samostana pokazaše zaslužnima za obrazovanost, kad im je papa Pije V. god. 1570. darovao opatiju sv. Mihovila na brdu, da uzmognu držati opće nauke za red, te ne samo odgojiše mnoge vrijedne sile, od kojih neki postigoše i čast mitre, nego zbog nestašice javnih škola i lajici u ovom samostanu crpahu mnogu korist. U tom samostanu bijaše od godine 1547. do god. 1790. i sjedište inkvizicije za grad Zadar i biskupiju zadarsku [1], da se očuva cjelovitost vjere protiv šireńa reformacije, koja je i u Dalmaciji imala pristalica po raznim gradovima i nekim otocima.

Najveći je utjecaj na širenje reformacije po Dalmaciji po svoj prilici imao nekadašńi biskup koparski Petar Pavao Vergerije (* 1498. ù Kopru † 1565. u Tübingenu) i ńegove pristalice u Istri, pak imamo dokaza, da su i Zadrani od Istrana reformatorske knige primali. Tako se u jednom izvještaju iz 1556. godine republici mletač-

[1] Bianchi: Zara Cristiana I. p. 415., 416. 419. i 420.

koj kaže, da je svećenik Ivan Antulin iz Labina u Istri poslao zadarskim plemićima: dru. Fanfogni, Ivanu Krst. Tetriku i Antoniju Camuglia tobože „plichi di lettere“, ali kad su otvorili svaki „il suo plico, non trovarono lettere, ma certi volumetti, parte in lingua latina et parte in ischiava contro la fede cattolica, et di tanta impietà, quanta si possa sentire.“ Na to je inkvizitor mletački Filip Trento zatražio od Vijeća Desetorice, da se Antulin uhvati, a i upozorio je to vijeće, da sve to potječe od sinovca Petra Pavla Vergera (nipote di quella perduta anima del tristo Vergerio), Aurelija Vergera, koji je nedavno zbog krivovjerja uhvaćen[1].

Za sve vrijeme, što je postojala inkvizicija u Zadru, bijaše devetnaest Dominikanaca inkvizitorima, od kojih je treći bio počevši od 1591. god. „Fr. Luca Pallavicino dalla Brazza“, a održao je tu čast sve do godine 1601., kad ga je zamijenio „Fr. Cornelio Nassi da Zara“[2]. Ovo nam upravo sigurno utvrđuje podatke fra Lukine u ńegovu dodatku i za vrijeme, u koje je psalme preveo, i za ńegov rodni kraj, kao i za ńegovu inkviziturru. A opet već i sama činjenica, da je fra Luka Pallavicino deset godina bio inkvizitorom u Zadru, dokazuje, da je svakako bio učen i ugledan redovnik.

Posļedńom nam rečenicom u svom dodatku fra Luka odaje i svrhu, u koju je psalme preveo, a ta bi bila čitańe psalama i moļeńe za ńegovu dušu. Pa i biļeška fra Lukina, kojom u psalmu 80. riječi „kofanu“ sa strane piše tumačeńe: „A to je sud. u kome se zeļe nosi“, očito dokazuje, da je imao na umu čitaoce, jer za se toj riječi tumačeńe zaista ne bi bio pisao. Pače iz druge fra Lukine biļeške, koju je dodao poslije oznake broja psalma 21., prema kojoj bi se taj psalam i ostali „do onoga verseta“, kada Isus reče „u ruke otče priporučuju duh moj“, na veliki petak imali govoriti „s velikom devotiunju“, moglo bi se nagađati, da je auktor osim običnih čitalaca imao na umu i redovnike[3]. —

---

[1] Š. Ljubić: Prilozi za životopis Markantuna de Dominisa Rabljanina, spljetskoga nadbiskupa. Starine II. s. 2. i 3.; Š. Ljubić: O Markantunu Dominisu Rabljaninu. Rad X. s. 99. – 102.

[2] Bianchi: o. c. I. p. 420.

[3] Osobitu znatnost psalama napose ističe u „Pridgovoru“ pred psalmima pop Mihovil Juretinović Ivakić Kaštelanin, naglasujuć odmah u početku, da je mńogo vremena prije nego što je „uložio sebe u trud primučni priniti Pismo sveto u hrvaski jezik imao . . . žeļu priniti pjesne Davida proroka, koje štiu se i pivaju svaki dan u crkvi svetoj katoličanskoj . . . toliko od jednoga koliko od drugoga spola.“ Kao razloge za to navodi, što narod ima „nepristajno u ustima

Ispoređivańem utvrdio sam, da je fra Luka psalme preveo s latinskoga iz Vulgate. Za to nam u ostalom i sam izravno daje nepobitan dokaz u psalmu 73. br. 3.. gdje je iz hitńe ili neopreza najprije iz Vulgate prepisao doriječi „in pace“, a zatim preveo „u miru“. No on psalme nije raščlanio, nego je svaki psalam preveo kao cjelinu. Prema tome bit će da je fra Luka uopće prevodio iz takova teksta Vulgate, gdje psalmi nijesu bili raščlańeni. Pa i u sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu nalazi se pod signaturom 190.044 „Biblia Sacra“, u kojoj psalmi nijesu raščlańeni. Nažalost u toj bibliji nema prvih 16 strana. te se ne zna, kad i gdje je štampana. Mańe mi se vjerojatno čini, da auktor psalme nije raščlańivao zbog uštedńe papira, ako i ima dokaza, da je papirom škrtario. Fra Luka je naime poslije svakoga psalma, ma da toga u Vulgati nema, gdjegod mu je na svršetku psalma bilo za to u istoj alineji prostora, dodao: Slava otcu i sinu i duhu svetu. Ńegovo škrtareńe papirom izbija u tom, što on nikad s ovim dodatkom ne će da zađe u drugu crtu, a od samoga dodatka samo toliko napiše, koliko mu za to u istoj crti ostaje prostora. Tako n. pr. na svršetku psalma 25. piše: Slava otcu i sinu i duhu; na svršetku psalma 9.: Slava otcu i sinu; na svršetku psalma 15.: Slava otcu; na svršetku psalma 3.: Slava ot.; na svršetku psalma 4.: Slava. a na svršetku psalma 5. ne piše ni „Slava“, jer mu ni za to u istoj crti prostora nije bilo.

No budući da psalmi kroz vijekove gotovo redovno dolaze raščlańeni, a i u Vulgati ih 16. vijeka nalazimo raščlańene, to sam držao, da je mnogo bolje, ako i ja hrvatski fra Lukin prijevod psalama raščlanim prema Vulgati 16. vijeka. Teškoća je bila samo u tome, što sam svakako želio, da taj posao obavim prema prvom poslije tridentinskoga sabora, na kome je Vulgata (1546.) proglašena autentičnom, kritičkom izdańu Vulgate od god. 1592.[1], a sveučilišna

ove božanstvene pjesne“, ali da ne pozna jezika, u kome se štiju i pjevaju u crkvi, pa poradi toga da i ne može iz ńih ućutjeti onu nebesku slast. A opet da je svojim prijevodom htio pomoći „crkveńake posvećenike i diake hrvaskoga naroda,“ koji su po crkvenom zakonu obavezani obavlati molitvu, koja da se sastoji „u većemu dilu pivati pjesne svete.“ (O. c. II. p. 283a). Ako dobro uzmemo na um te razloge popa Mihovila Jurjetinovića Ivakića, tada nam je sasvim jasno, zašto je i fra Luka Pallavicino Bračanin odabrao upravo psalme, da ih u cijelosti prevede.

[1] Zapravo je prvo, nastojańem rimske stolice za Siksta V. (1585. do 1590.), popravljeno izdańe Vulgate izašlo 1590. godine (Vulgata Sixtina), ali se to izdańe ne drži kritičkim, te je u kritičkom izdańu

biblioteka u Zagrebu toga izdańa nije imala. Ipak mi je preko te biblioteke pošlo za rukom, da iz bečke sveučilišne biblioteke posudim krasan primjerak želenoga izdańa pod natpisom: „Biblia | Sacra | Vulgate | Editionis. | Romae | Ex typographia apostolica vaticana M. D. XCII." sa signaturom III. 231611. To je izdańe Vulgate štampano lijepim i krupnim slovima u obliku folija (35·2 × 25·3 cm.) u dva stupca na svakoj strani, a psalmi se nalaze na str. 481. do 550. Hrvatske sam psalme ne samo raščlanio prema tom kritičkom izdańu Vulgate od 1592. (koje označujem sa **A**.), nego sam pri raščlańivańu isporedio tu razdiobu sa razdiobom psalama današńega doba prema Vulgati: „Biblia Sacra | Vulgate Editionis | Ex ipsis exemplaribus vaticanis | Inter se | Atque cum indice errorum corrigendorum collatis | Critice edidit | P. Michael Hetzennauer. | Cum approbatione ecclesiastica | Oeniponte | MCMVI". Psalmi su u ovom kodeksu (koji označujem sa **B**) štampani na str. 479. do 551. U tom je kodeksu usvojen pravopis i sve osobine, što ih nalazimo u izdańu od god. 1592., izuzevši kratice. Gdjegod je u raščlańivańu psalama između ova dva kodeksa bilo ikakve razlike, svagdje sam to na dotičnom mjestu pod crtom i naznačio, ma da je ta razlika uopće vrlo neznatna.

Premda većina psalama ima natpis, kojim se označuje bilo pisac psalma, bilo zgoda, kojom je psalam nastao, bilo način, kako da se pjeva i t. d., ipak fra Luka ni jedan natpis psalma nije preveo. Pravi se povod tome ne da reći, nego se tek može nagađati. Mnijeńa su se naime o postanku tih natpisa već među starijim tumačima znatno razlazila, jer su ih jedni držali izvornima, a drugi opet za kasniji dometak. Ukratko o tim natpisima kaže Cornely[1]:

„Inscriptiones, iis exceptis quae auctores historicamque occasionem carminum indicant, pleraeque obscurae sunt, earumque genuina significatio alexandrinis aliisque antiquis interpretibus iam erat incognita." Pa i mlađi tumači, počevši od XVI. vijeka, i ako su ih točnije ispitivali, ne dođoše ipak ni do kakva sigurna rezultata[2].

za pape Klementa VIII. (1592.—1605.) od 1592. godine (Vulgata Clementina) gotovo do 3000 mjesta Sikstova izdańa promijeńeno. Isp. R. Cornely: Historicae et criticae introductionis in u. t. libros sacros compendium. Parisiis 1896. p. 116. i 117.; Dr. J. Volović: Historijska i kritička introdukcija u svete knjige staroga zavjeta; Zagreb 1903. p. 118., 121., 122., 127. i 128.

[1] O. c., p. 317.,

[2] Dr. J. Volović: o. c. p. 213. i 214.

Stoga bi moglo biti, da je oprezni „inkvisitur zadarski“, jer nije bio u tom pitanju ni sam na čistu, držeći se one „in dubiis libertas“, naprosto mahnuo preko tih natpisa. No i drugi bi povod mogao tome biti. Fra Luka nam, kako već spomenusmo, na koncu svoga prijevoda riječima: „Gdo čtiti ono bude, da za ń ima Boga moliti“ odaje i svrhu, u koju je psalme preveo. Prema tome bi lako bilo, da je auktor, imajući pred očima pobožne čitaoce psalama, svu težinu upro na psalme same, a natpise kao čitaocu nepotrebne mimoišao. Gdje su ti natpisi pri raščlanivanju psalama u spomenuta dva kodeksa, kojima sam se pri razdiobi psalama služio, uzeti u obzir te ili posebnim brojem označeni ili s početnim stavkom psalma zajedničkim brojem spojeni, tu sam uglastim zagradama naznačio, da ih auktor nije preveo. Gdjegod sam uopće uglaste zagrade stavio u tekst, znak je, da je na tome mjestu prevodilac nešto ispustio.

Glavna je oznaka fra Lukina prijevoda, da prevodilac nastoji psalme prevesti doriječi. Da se vidi, kako je pri tom radio, navodim psalam prvi:

1. Beatus vir, qui non abijt in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiae non sedit:

(1.) Blažen muž, ki ne pojde u viće nepravednih, i u putu grišnikov ki ne staja, i na katidru kužnu ki ne side.

2. Sed in lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte.

(2.) Da u zakonu Gospodinovu voļa ńegova, i u zakonu ńegovu misliti će dan i noć.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: Et folium eius non defluet: & omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

(3.) I biti će kakono drvo, koje usajeno kon tečenja od vod, koje plod svoj dati će u vrime svoje. I listje ńegovo ne će opasti, i svaka, ka bude činiti, napridkovati će.

4. Non sic impij, non sic: sed tamquam puluis, quem proijcit ventus a facie terrae.

(4.) Ne tako nepravedni, ne tako; da kakono prah, koji meće vetar od obraza zemļe.

5. Ideo non resurgent impij in iudicio: neque peccatores in concilio iustorum.

(5.) Zato ne uskrsnuju nepravedni na sud, ni grišnici u viće pravednih.

6. Quoniam nouit Dominus viam iustorum: & iter impiorum peribit. [1]

(6.) Zač zna Gospodin put pravednih; i hojenje nepravednih poginuti će.

[1] Ujedno donosim „Pisan Prvu“ po prijevodu popa Mihovila Jurjetinovića Ivakića Kaštelanina, da se bar donekle vidi, kako taj prijevod stoji prema latinskom tekstu i prema prijevodu fra Lukinu:

No valda zbog boljega razumijevańa auktor je gdjegdje dodavao po koju riječ, tako on n. pr. prevodi: Saepe expugnauerunt me a iuuentute mea — Mnogokrat, rvući se sa mnom, pridobiše mene od mladosti moje (Ps. 128. br. 1.); Et excuſſit Pharaonem, & virtutem eius in Mari rubro — I otrese Farauna i razčini ńega i kripost ńegovu u moru crljenomu (Ps. 135. br. 15.). — Kadšto je takov dodatak upravo suvišan, n. pr.: Cor meum conturbatum eſt — Srce moje smućeno jest u meni (Ps. 37. br. 11.). — Gdjegdje je, osim mjesta u tekstu naznačenih, i po koja riječ ispuštena. To ponajviše vrijedi za riječ „Domine“ valda zato, što je na dotičnim mjestima jasno, da se tu govori o Bogu, n. pr.: Reminiſcere miſerationum tuarum Domine — Spomeni se od smilovańi tvojih (Ps. 24. br. 6.); Confitebor tibi in populis Domine — Spovidati ću se tebi u pucih (Ps. 56. br. 10.); Confitebuntur caeli mirabilia tua Domine — Spovidati će nebesa čudesa tvoja (Ps. 88. br. 6.); Quia delectaſti me Domine in factura tua — Zač si nasladi mene u činńenju tvomu (Ps. 91. br. 5.); Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum — A ti, Gospodine, učini sa mnom ćića imena tvoga (Ps. 108. br. 21.); Adhaeſi teſtimonijs tuis Domine — Pritisnul sam se k svidočastvim tvojim (Ps. 118. br. 31.); Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae — Spovidajte se tebi svi krali zemlje (Ps. 137. br. 4.). — Opaža se, da je gdješto ispuštena i po koja druga riječ, n. pr.: ne quando dicat inimicus meus — da bi ne rekal nigda neprijatelj (Ps. 12. br. 5.); Et adorabunt eum omnes reges terrae — I pokloniti će se ńemu svi krali (Ps. 71. br. 11.); Beatus, qui tenebit, & allidet- Blaženi oni, ki udre (Ps. 136. br. 9.).

Auktor često prevodi perfekt aoristom, n. pr. Ego dormiui, & ſoporatus ſum: & [illegible]urrexi, quia Dominus ſuſcepit me — Ja spah i

Pravedni jesu blaženi: zlobni jesu nesrićni.

1. Blažen ćovik, koi ne iđe u skupštinu nemili, i ne sustavlja se u putu grišnika, i ne sidi na stocu kužnomu.

2. Dali naslada ńegova ona jest zakon Gospodina, i zakon ńegov on promišlja dan i noć.

3. I on biti će kako stablo, koje posađeno jest krajem mimohoda voda, koje dati će plod svoj u vrime svoje.

I list ńegov ne će opasti, svaka, koja on učini, imati će čestiti izhod.

4. Ne će ovako biti od nemili, ne ovako; dali oni biti će kako prahometina, koju vitar rastrkuje od skorupa zemlje.

5. Poradi ovoga ne će uskrsnuti nemili na oni sud, ni grišnici s'kupštinom od pravedni.

6. Jerbo poznaje Gospodin put pravedni; i putovańe nemili svršiti će u izgubljeńe.

Već po ovom bismo mogli suditi, da više odgovara tekstu Vulgate prijevod fra Lukin.

nasladih se u snu, i ustah se, zač Gospodin pria mene (Ps. 3. br. 6.); Ecce parturijt iniuſtitiam: concepit dolorem, & peperit iniquitatem — Evo rodi nepravdu, zače bolest i porodi nepravednost (Ps. 7. br. 15.); Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit.[1] — Jamu otvori, i iskopa ńu, i upade u jamu, ku učini (Ps. 7. br. 16.). — Participe obično razrješuje, a istih riječi i oblika ne prevodi svaki put jednako, n. pr. aſſimilabor deſcendentibus in lacum — priličan se učinim onim, ki shode u jezero (Ps. 27. br. 1.); ſaluasti me a deſcendentibus in lacum — shranil si mene od onih, ki shajahu u jezero (Ps. 29. br. 4.); uſque ad finem terrae — deri do konca zemļe (Ps. 45. br. 10.); uſque ad[2] fundamentum — do fundamenti (Ps. 136. br. 7.). — Kadšto je neke riječi, što stoje u pluralu, preveo sa singularom i obratno, n. pr.: quae dicitis in cordibus veſtris — ča govorite u srcu vašemu (Ps. 4. br. 5.); cum operantibus iniquitatem ne perdas me — s onimi, koji deluju nepravednosti, ne pogubi mene (Ps. 27. br. 3.). — Ima gdješto i neispravno prevedenih riječi, n. pr. lingua canum tuorum — jazik sidin (mj. pasa) tvojih (Ps. 67. br. 24.). — Neke opet pogrješke očito nastadoše s nepažńe, jer je u ovim slučajevima neznańe nemoguće, n. pr. Iucundum ſit ei eloquium meum — Veselo budi (ńemu) govoreńe tvoje (mj. moje) (Ps. 103. br. 34.); cor eorum — srce moje (mj.: ńihovo) (Ps. 118. br. 70.); paruulos tuos — maliće svoje (mj.: tvoje) (Ps. 136. br. 9.).

Prevodilac se poslužio i priličnim brojem stranih riječi, koje su se uvukle u hrvatski jezik u Dalmaciji, n. pr.: in cathedra — na katidru (Ps. 1. br. 1.); igne me examinaſti — ogńem mene si eksamina (Ps. 16. br. 3.); in nubibus aëris — u oblacih od aera (Ps. 17. br. 12.); illuminas lucernam — prosvitļuješ lućernu (Ps. 17. br. 29.); obligati ſunt — obligani jesu (Ps. 19. br. 9.); cantabimus — kantati ćemo (Ps. 20. br. 14.); tenta me — tentaj me (Ps. 25. br. 4.); in theſauris — u tesore (Ps. 32. br. 7.); induebar cilicio — obukovah cilicij (Ps. 34. br. 13.); de luto faecis — iz kala

[1] Daničić je ovaj stavak preveo: Kopa jamu i iskopa, i pade u jamu, koju je načinio. — Isp. Псалтир Давидов. Превео Ђуро Даничић. Беч 1865. s. 7.

[2] Inače „uſque ad“ česće prevodi sa „deri do“. Pa i u akad. rječniku stoji, da „dèri“ ima od XIII. do XVIII. vijeka gotovo samo kod pisaca čakavaca i kod Dubrovčana, a između rječnika ima ga i u Mikaļinu (deri do „usque ad“), u Stulićevu (deri do „usque ad“), u Daničićevu („usque“). Isp Rječnik hrvatskoga ili srpskog jezika. Izdala Jugoslavenska akademija. Dio II. s. 342.

fece (Ps. 39. br. 19.); Ex vſuris — Od uzuri (Ps. 71. br. 14.); capita draconum — glave drakunov (Ps. 73. br. 13.); Ne tradas beſtijs — ne pridaj bestiam (Ps. 73. br. 19.); Ut quid deſtruxiſti maceriam — Da čemu razori moćiru (Ps. 79. br. 13.); teſtamentum meum — testament moj (Ps. 88. br. 29.); Similis factus ſum pellicano — Priličan učińen jesam pelikanu (Ps. 101. br. 7.); illic naues pertranſibunt — onde će navi prohoditi (Ps. 103. br. 26.); in portum — u porat (Ps. 106. br. 30.). Neke se od ovih riječi u prijevodu na više mjesta i ponavljaju. — Svi nam ovi dosad pomenuti primjeri, kojih bismo dakako mogli naći i više, daju, držim, posve jasnu sliku fra Lukina prijevoda. —

Rukopis sam fra Lukin našao u arkivu sv. Mihovila u Zadru, te osobitu zahvalnost dugujem časnim našim glagoljašima Franjevcima Trećorecima, što mi ga na uporabu ustupiše. Pisan je sav rukom auktorovom dosta lijepo sa malo kratica i prilično čitljivo na papiru odebljem poput pergamene, te sa malo precrtavańa ili umetańa. Pišući je auktoru rabilo dvojako mastilo. Psalam i oznaku broja dotičnoga psalma, pak inicijale svake pojedine rečenice pisao je crvenom tintom. Istim mastilom, kako već spomenuh, napisao je i dodatak od tri retka na svršetku djela. Inače se pri svemu ostalom izuzevši onih slova, štò ih nešto niže navodim, poslužio pravim crnilom. Na svakoj stranici ostavio je na obje strane po jedan prst prazna prostora, a na potpunò ispisanoj stranici obično ima 27—30 redaka. Kńiga je nekad bila trima kožnatim terkijama među dva lista od pergamene, koji služe kao korice, dosta dobro uvezana, a i sad se taj uvez još prilično drži. Rukopis je uopće dobro uščuvan, samo na 52. listu bit će da je vatra iz cigare pala na nj i malu rupicu otvorila, a na listu 54. jasno se na desnom rubu povrh slova razabira ostatak kapļe od voštane svijeće, što nam dokazuje, da se rukopis zaista i upotrebļavao. Oblik je kńige osmina 22·2 cm. visine, a 16·4 cm. širine. Listòvi su, kojih usve ima 64, na gorńem desnom uglu brojevima označeni. Osim ove paginacije ima u rukopisu u lijevom dońem uglu označen raspored listova velikim slovima alfabetskim redom tako, da se A nalazi na strani 1., B na 6., C na 12., D na 16., E na 20., F na 24., G na 28., H na 32., I [1] na 36., K na 40., L na 44., M na 48., N na 52., O na 56., P na 60., Q na 64. I ova su slova pisana crvenim mastilom. Svi su paginirani listovi od početka do kraja potpuno ispisani. Na početku prve strane pod oznakom broja 1 nalazi se nacrt listića. Psalam drugi, treći,

[1] „J“ pri ovom rasporedu listova auktoru nije rabio.

četvrti i peti označen je rimskim brojem, a svi ostali psalmi označeni su brojevima arapskim. Sa svake strane rukopisa ima po jedan list čist, samo na prvoj strani predńega lista piše: „Ovi Saltir bi do | god. 1845. Mu. P. Župnika, | od Crna i Draćevca | pok. Letinića[1]". Pod tim udaren je žig, na kome se sad još donekle mogu razabrati slova: S. MANDALEN - - DUBASNIC - -. Desno pod žigom nalazi se potpis „I. Brčić — 1849." Po pismu je sasvim jasno, da je sve ovo na prvoj strani predńega lista napisao vrlo zaslužni akademik na polu glagolske kńige Zadranin pop Ivan Brčić. Prema tim podacima držim, da je rukopis po auktorovoj smrti najprije ostao svojinom u dominikanskom samostanu u Zadru sve do ukinuća ńegova (god. 1807), a po tom da je dospio u franevački samostan sv. Marije Magdalene u Dubašnici, koji stoji na zapadnoj strani otoka Krka, zatim da je došao u ruke Letiniću, župniku od Crna i Draćevca, a 1845. godine napokon u samostan sv. Mihovila u Zadru, gdje je Brčić god. 1849. i napisao na ńemu pomenute pripomene.

Rukopis sam prepisao posve točno glas po glas, ne mijeńajući upravo ništa, nego samo zamjeńujući fra Lukina slova, gdje je bilo potrebno, onima, koja se danas u azbuci upotrebljuju. Fra Luka je bilježio slovo: *c* i *ç*[2] bez razlike za *c* i *č*, a rijetko za *k*: puci-puci, oblaçi - oblaci, zac - zač, prilican - priličan, zamçiçi - zamčici, çon - kon, conça - konca; *ch* za *ć* i *k*: noch - noć, pomoch - pomoć, chadcholi - kadkoli, chacho - kako, pomochnich - pomoćnik; *chi* za *ć*: chie - će, mechie - meće, pozlachienih - pozlaćenih; *g* redovno za *g*, rjeđe za *j* i to uz *i*: *gi - ji*, a tek posve izuzetno uz *e*, *ge - je*: gore - gore, glasa - glasa, gillodelça - jilodelca, mogi - moji, gemati - jemati; *gh* rijetko za *g*: poghinuti - poginuti, noghe - noge; *gl* i *gli* za *l*: nepriategl - nepriatel, zlouoglna - zlovolna, zemglie - zemlje, gliube - ljube; *ly*, a izuzetno *li* za *lj*: ulya - ulja, xelini - željni; *gn* i *gni* za *ń*: gnih - ńih, ogagn - ogań, gniega - ńega, mugnie - muńe; *nÿ* i *ng* za *nj*: ufanÿe - ufanje, pitanÿa - pitanja, zlamengi - zlamenji, gouorengi - govorenji; *i* za *i* i *j*: tebi - tebi, mislili - mislili, poide - pojde, iaram - jaram; *j* za *j* i *i*: jarçe - jarce, jezera - jezera, hoditj - hoditi, jme - ime; *qu* za *kv*: criquah - crikvah, ocquarnili - ockvrnili; *ar* za *r*, kad je samoglasno: tarbuha - trbuha, garlo - grlo; *s* i ſ za *s*, kadšto i za *š*: nas - nas, glas - glas, prifega - prisega, fam - sam,

[1] Što sam ovdje crticom odijelio, pisano je u rukopisu jedno pod drugim.

[2] Kvačica je uvijek okrenuta na lijevo.

nebesſa - nebessa, pſenice - pšenice, niſtar — ništar[1]; *sc* i *ſc* za *š*: nasc - naš, padosce - padoše, duſcu - dušu, naſce - naše; *u* (u minuskulama) za *u* i *v*: bude - bude, duhu - duhu, ſuetu - svetu, tuoga - tvoga, prauoga - pravoga; *V* (u majuskulama) za *V* i *U*: Va - Va, Velich - Velik, Vfai - Ufaj, Vdouiçu - Udovicu; *x* za *š*: uxixe - užiže, xeru - žeru; ÿ (ẏ y)[2] rjeđe, za *i*, obično za *j*, a tek kadšto za *i*+*j*: Egÿpt - Egipt, jachÿ - jaki, ÿa - ja, moÿoÿ - mojoj, ubÿenÿa - ubijenja; *z* za *z* i *ž*: obraza - obraza, suze - suze, priteze - priteže, zeli - želi.

I pravopis sam fra Lukin potpuno zadržao, a prema tomu i sve ńegove nedosljednosti, te se kadšto ista riječ nalazi pisana sad fonetički, sad etimologički, n. pr. zgoru, i sgoru. Budući da sam opazio da je slog, gdje je auktor udvajao vokale, obično dug, a gdje je udvajao konsonante, obično kratak, to sam ono slovo, koje je udvojeno, ma da fra Luka pri udvajańu slova nije uvijek bio dosljedan, dao štampati kursivom. Time će u jednu ruku i original biti u svakom pogledu izdan vjernije, a u drugu opet to će dobro doći i onima, koji se bave hrvatskom akcentologijom. S istih je razloga ovako postupao i dr. Tomo Maretić pri izdańu „Lekcionarij-a Bernardina Splješanina“ („Djela Jugoslav. akad.“ V. str. XV.) i dr. Milan Rešetar pri izdańu „Rańinin-a Lekcionar-a“ (Djela Jugoslav. akad. XIII. str. XI.). Zališna bilo velika ili mala slova u tekstu zamijeńena su onima, kojima se dotična riječ ima pisati. Interpunkcije su u glavnome postavljene prema Vulgati. Gdjegod mi se činilo nužnim — bilo zbog veće jasnoće, bilo da se istakne koja rukopisna grješka —, metnuo sam pod tekst pod crtom po koju riječ onako, kako je napisana u originalu (osim što je svagdje obično „s“ rabljeno) i pridodao gdjekoju pripomenu. Gdjegod je auktor sam nešto ispravio, preuzeo sam u tekst ńegov ispravak, a u kritičkim sam pripomenama dodao ono, što je auktor prije bio napisao. Za takove ispravke a i umetke držao sam da nije potrebno svaki put i napose isticati u napomenama, da potječu od auktora, što nam dokazuje isti rukopis i isto crnilo, pak gdje to i ne ističem, ima se razumijevati, da je poteklo iz fra Lukina pera. Niti jednoga

[1] Budući da fra Luka između *s* i *ſ* ne pravi upravo nikakve razlike, nego oba znaka redovno uzimlje za *s* iznimice i za *š*, to pored „s“ nijesam i „ſ“ pridržao, kao što to nije ni dr. M. Rešetar pri izdańu „Rańinin-a Lekcionar-a“ (Djela Jugoslav. akad. XIII. str. XI.).

[2] U fra Lukinu se rukopisu dosljedno razlikuje *ij* (n. pr. tij - tii, mijr - miir, rijc - riič) od ÿ, jer je kod *j* zavoj pri dnu uvijek na lijevo, a kod ÿ na desno. Isp. faksimile prve i zadńe strane fra Lukina rukopisa.

slova u tekstu nijesam ja ispravio, a da u napomenama nijesam dotičnu riječ ili slovo naveo točno, kako u originalu piše. Osobine rukopisa gotovo sam svagdje pripomenuo zato, jer su one karakteristične za način fra Lukina prevođenja. Štogod sam ja dodao, čega u rukopisu fra Lukinu nema, sve sam to zatvorio u oble zagrade. Na koncu sam u nešto umanjenom mjerilu donio faksimile prve i zadnje strane fra Lukina rukopisa, da bi se u jednu ruku točno vidio način fra Lukina pisanja, a u drugu opet kako sam ja pri transkripciji postupao.[1] Na strani uz tekst naznačio sam i paginaciju rukopisa, a znak | označuje prvu riеč, kojom se počinje nova strana u rukopisu.

[1] Htio sam također donijeti i nekoliko psalama u originalnoj ortografiji, ali je to zbog tiskarskih zapreka izostalo.

Ispravci.

Strana	XII.	vrsta	3.	odozgo	ima biti:	75.* (mjesto: 73.).
„	XVI.	„	11.	odozdo	„ „	br. 2 (mjesto: br. 4).
„	„	„	15.	„	„ „	ežamina (mjesto: eksamina).
„	XVII.	„	1.	odozgo	„ „	br. 3 (mjesto: br. 19).
„	„	„	6.	„	„ „	ja sam** (mjesto: jesam).
„	2.	„	8.	„	„ „	nevo|e*** (mjesto: ne vo|e).
„	5.	„	24.	„	„ „	t*i* (mjesto: ti).
„	6.	„	9.	„	„ „	t*i*.
„	„	„	24.	„	„ „	zaudobi (mjesto: zavdobi).
„	15.	„	31.	„	„ „	krsta.
„	16.	„	8.	„	„ „	Želinje (mjesto: Zelinje).
„	19.	„	3.	„	„ „	jest.
„	„	„	14.	„	„ „	n*i* (mjesto: ni).
„	„	„	18.	„	„ „	uzdivignite (mjesto: uzdvignite).
„	„	„	2.	odozdo	„ „	t*i*.
„	20.	„	1.	odozgo	„ „	smilovanji (mjesto: smilovańi).
„	„	„	4.	„	„ „	t*i*.
„	21.	„	15.	„	„ „	jest.
„	22.	„	3.	odozdo	„ „	shrańen (mjesto: srańen).
„	27.	„	3.	„	„ „	n*i*.
„	„	„	4.	„	„ „	va ń (mjesto: vań).
„	28.	„	6.	odozgo	„ „	m*i*r (mjesto: mir).
„	29.	„	3.	odozdo	„ „	Gospodin (mjesto: Gespodin).
„	30.	„	3. i 10.	odozgo	„ „	n*i*.
„	37.	„	11.	„	„ „	t*i*.
„	„	„	29.	„	„ „	T*i*.
„	38.	„	27.	„	„ „	sp*i*š (mjesto: spiš).
„	43.	„	8. i 12.	„	„ „	*i*.
„	„	„	10.	„	„ „	T*i*.
„	„	„	19.	„	„ „	ustanovititi.
„	44.	„	17.	„	„ „	krv*i* (mjesto: krvi).
„	„	„	7.	odozdo	„ „	t*i*.
„	49.	„	14.	odozgo	„ „	jak*i* (mjesto: jaki).
„	„	„	17. i 24.	„	„ „	t*i*.
„	50.	„	9.	odozdo	„ „	t*i*.
„	51.	„	6.	odozgo	„ „	t*i*.
„	„	„	20.	„	„ „	v*i* (mjesto: vi).
„	52.	„	1.	„	„ „	zač . . t*i*.

* Na str. III. u vrsti 2. odozdo otpada „HAV.“, a na str. VI. u vrsti 16. i 21. odozdo otpada točka povrh „S“.

** Različnih slova teksta u uvodu, gdje što iz teksta spomińem, naravno nijesam upotrebljavao, kao što nije ni dr. T. Maretić u „Predgovoru“ pri izdańu „Lekcionarij-a Bernardina Spljećanina“ (o. c. p. XIII. i XIV.).

*** Isto tako „nevo|e“ ima biti u Ps.: 12. br. 5; 41. br. 11; 59. br. 14; 68. br. 21; 118. br. 157; „nevo|il“ u Ps.: 55. br. 2; „nevo|ahu“ u Ps.: 77. br. 42.; 80. br. 15.; 105. br. 11.; „nevo|iše“ u Ps.: 105. br. 33.

Strana	52.	vrsta	6.	odozgo	ima biti:	bd*i*m (mjesto: bdim).
„	54.	„	1.	„	„ „	umnožaj (mjesto: umńožaj).
„	62.	„	15.	„	„ „	n*i*.
„	63.	„	1.	„	„ „	cića (mjesto: ciča).
„	64.	„	1.	„	„ „	n*i*.
„	„	„	13.	„	„ „	t*i*.
„	65.	„	17.	„	„ „	Žudei (mjesto: Zudei).
„	71.	„	8. i 18.	odozdo	„ „	kriposti (mjesto: kriposti).
„	73.	„	1.	odozgo	„ „	V*i*.
„	„	„	3.	„	„ „	t*i*.
„	„	„	20.	„	„ „	jesu,
„	74.	„	3.	„	„ „	kriposti.
„	„	„	4.	odozdo	„ „	t*i*.
„	81.	„	25.	odozgo	„ „	aspida.
„	85.	„	7.	odozdo	„ „	nenavidite.
„	89.	„	11.	„	„ „	jesmo.
„	92.	„	19.	„	„ „	gospodinom.
„	94.	„	1.	odozgo	„ „	ńih (mjesto: nih).
„	„	„	13.	„	„ „	ogań (mjesto: oganj).
„	„	„	22.	„	„ „	željnu (mjesto: želinu).
„	95.	„	21.	„	„ „	izraelski.
„	96.	„	5.	odozdo	„ „	ńegova (mjesto: negova).
„	97.	„	3.	odozgo	„ „	gladnike.
„	108.	„	9.	odozdo	„ „	si.
„	110.	„	1.	odozgo	„ „	će (mjesto: ce).
„	„	„	11.	„	„ „	jesam.
„	116.	„	9.	odozdo	„ „	oči (mjesto: oči).
„	117.	„	13.	„	„ „	krstu.
„	„	„	25.	„	„ „	prihiniti (mjesto: prihimiti).
„	118.	„	15.	„	„ „	kanąanejska.
„	126.	„	15.	odozgo	„ „	Gospodin.
„	127.	„	22.	„	„ „	ńegovoj (mjesto: ńegevoj).

Prvi psalam Davidov. 1

(1) Blaženi muž, ki ne pojde u viće nepravednih, i u putu grišnikov ki ne staja, i na katidru kužnu ki ne side.

(2) Da u zakonu Gospodinovu voļa ńegova, i u zakonu ńegovu misliti će dan i noć.

(3) I biti će kakono drvo, koje usajeno kon tečenja od vod, koje plod svoj dati će u vrime svoje. I listje ńegovo ne će opasti, i svaka, ka bude činiti, napridkovati će.

(4) Ne tako nepravedni, ne tako; da kakono prah, koji meće vetar od obraza zemļe.

(5) Zato ne uskrsnuju nepravedni na sud, ni grišnici u viće pravednih.

(6) Zač zna Gospodin put pravednih; i hojenje nepravednih poginuti će.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam II.

(1) Zač su škripali narodi i puci mislili jesu taščine?

(2) Staše kraļi zemļe, i poglavice skupiše se ujedno suprotiva Gospodinu i suprotiva krstu ńegovu.

(3) Raztrgnimo uzle ńihove i odvrzimo od nas jaram ńihov.

(4) Koji pribiva na nebesih, rugati će se ńimi, i Gospodin špotati će se ńimi.

(5) Tada će govoriti ńim u sržbi svojoj i u gńivu svomu smutiti će ńih.

(6) Ja stanovito postavļen jesam kraļ od ńega svrhu Siona, gore svete ńegove, pripovidajući zapovid ńegovu.

(7) Gospodin reče meni: Sin moj jesi ti, ja danaska porodih tebe.

(8) Pitaj od mene, i dati ću tebi narode, bašćinu tvoju, i uzdržanje tvoje kraje od zemļe.

(9) Guvernati ćeš ńih u šibici gvozdenoj; i kakono sud jilodelca razbiti ćeš ńih.

(10) I sada, kraļi, razumite; naučite se, koji sudite zemļu!

(11) Služite Gospodinu u strahu, i[1] radujte se ńemu s stresom.

[1] Isprva u rkp.: „u“, zatim povrh točka stavļena.

(12) Uhitite nauk. da se kadkoli ne razsrdi Gospodin, i da poginete od puta pravoga.

1a (13) | Kada se važge ukratko sržba ńegova. blaženi[1] svi, ki ufaju va ń!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam III.

(1) [ ]

(2) Gospodine, ča su se umnožali, ki ne vole[2] mene? Mnozi se divižu suprotiva meni.

(3) Mnozi govore duši mojoj, da ńi spasenja ńoj u Bogu ńe.

(4) Ti stanovito, Gospodine, prijatnik moj jesi, slava moja, i uzdižući glavu moju.

(5) Glasom mojim k Gospodinu vapih: i usliša mene od gore svete svoje.

(6) Ja spah i nasladih se u snu, i ustah se, zač Gospodin pria mene.

(7) Ne ću se bojati tisuća pukov od onih, ki obujmu mene: ustani, Gospodine, shrańena učini mene, Bože moj!

(8) Zač si ti porazi sve suprotifnike moje, ki pečaļahu mene prez uzroka; zube grišnikov potukal si.

(9) Gospodin jest spasenje: i svrhu puka tvoga blagoslov tvoj.

Slava ot.

Psalam IV.

(1) [ ]

(2) Kada zazivah, usliša mene Bog pravde moje: u nevoļi razširi si meni. Smiluj se na me i usliši molitvu moju.

(3) Sinove človičaski, dokle ćete biti teška srca? Da čemu ļubite tašćinu i išćete laž?

(4) I znajte, da čudnovatim načinom jest ukaza Gospodin svetoga svoga: Gospodin uslišati će mene, kada budu vapi k ńemu.

(5) Srdite se, i nemojte sagrišivati; ča govorite u srcu vašemu, u komorah vaših bolite se.

(6) Posvetite posvetilišće od pravde, i ufajte u Gospodina. Mnozi govore: Gdo nam će ukazati dobra?

---

[1] U rkp.: blaxini.

[2] neuoglie.

(7) Zlamenana[1] jest svrhu nas svitlost obraza tvoga, Gospodine; dal si radost u srce moje.

(8) Od ploda pšenice, vina i ulja svoga umnožali se jesu.

(9) U miru u istom ńegovom spati ću, i počinuti ću;

(10) zač *ti*, Gospodine, osobito u ufanje stavil si mene.

Slava.

Psalam V.

(1) [ ]

(2) Riči moje ušima primi, Gospodine, razumi vapaj moj.

(3) Stavi pomńu na glas molitve moje, kralju moj i Bože moj!

(4) Zač ću k tebi moliti, Gospodine, ujutro uslišati ćeš glas moj.

(5) Ujutro stati ću pri tebi i viditi ću; zač *ti* jesi Bog, ki ne ćeš nepravednosti.

(6) I ne će pribivati pri tebi zlobljivi, ni će pristati nepravedni 2
prid očima tvojima.

(7) Nenavidil si svih onih, koji deluju nepravednost; pogubit ćeš svih onih, koji govore laž. Muža krvńika i himbenoga pogrditi će Gospodin.

(8) Ja stanovito u množstvu milosrdja tvoga ulisti ću u kuću tvoju, pokloniti ću se k templu svetomu tvomu u strahu tvomu.

(9) Gospodine, vodi me u pravdi tvojoj; ćića neprijatelj mojih upravi prid obrazom tvojim p*u*t moj.

(10) Zač n*i* u ustih ńihovih jistine, srce ńihovo tašće jest.

(11) Grob otvoren jest grlo ńihovo, jazici svojimi himbeno delovahu, sudi onih, Bože. Odpadite od misl*i* svojih, po množstvu nepravednosti[2] ńihovih izreni ńih, zač su na sržbu poticali tebe, Gospodine.

(12) Veselite se svi, ki ufaju va te, u vike radovati će se i pribivati ćeš u ńih. I slaviti će se u tebi svi oni, koji ljube ime tvoje.

(13) Zač ćeš *ti* blagosloviti pravednoga, Gospodine, kako ščitom dobre volje tvoje ukrunil si nas.

Psalam 6.

(1) [ ]

(2) Gospodine, nemoj u gńivu tvomu karati mene, ni u sržbi tvojoj svistiti mene.

[1] Drugo „na“ u rkp. povrh riječi dodano (u Vulg.: Signatum eſt.).

[2] U rkp. ponajprije griješkom stoji: „milosrdÿa“, pak precrtano i u istoj crti dalje napisano: „neprauednosti“ (u Vulg.: impietatum).

(3) Smiluj se na me, Gospodine, zač nemoćan jesam: ozdravi mene, Gospodine, zač smućene jesu kosti moji.

(4) I duša moja smućena jest vele; da *ti*, Gosp(o)dine[1], dokle?

(5) Obrni se, Gospodine, i izneimi dušu moju: shraćena učini mene ćića milosrdja tvoga[2].

(6) Zač *ni* u smrti, gdo se spomiñe od tebe; a u paklu stanovito gdo će spovidati tebe?

(7) Trudil sam se u skukanju momu, prati ću svaku noć postilu moju, suzami mojimi prostrtje moje močiti ću.

(8) Smutilo se jest od ogñiva oko moje, starah se meu svimi neprijateli mojimi.

(9) Dilite se od mene svi, koji delujete nepravednost, zač je usliša Gospodin glas plača moga.

(10) Uslišal je Gospodin moljenje moje; Gospodin molitvu moju
2a priljal je.

(11) Zasramite se i smutite se vele svi neprijateli moji, priobrnite se i zasramite se vele brzo!

Slava *otcu* i sinu.

Psalam 7.

(1) [ ]

(2) Gospodine, Bože moj, va te sam ufal, shraćena mene učini od svih, koji progone mene, i oslobodi mene.

(3) Da bi kada ne popal kako lav dušu moju, dokle *ni*, gdo bi odkupil, i *ni*, gdo bi shraćena učinil.

(4) Gospodine, Bože moj, ako sam učinil ovo, ako je nepravednost u rukah mojih,

(5) ako sam odvratil onim, ki meni zla vraćahu, da padem dostojno od neprijatelj mojih tašćih:

(6) da bude tirati[3] neprijatelj dušu moju, i da ju uhiti, i da potlači na zemlju život moj, i slavu moju u prah da dovede.

(7) Ustani, Gospodine, u sržbi tvojoj i uzviši se u stanju neprijatelj mojih. Ustani, Gospodine, Bože moj, u zapovidi, ku si zapovidal;

(8) i skupšćina pukov obajti će tebe, i ćića ovoga u visoko vrati se.

(9) Gospodin suditi će puke. Sudi mene, Gospodine, po pravdi mojoj, i po pravednosti mojoj svrhu mene.

[1] U rkp.: gisp(o)dine (griješkom).

[2] Iznajprije napisano: „suoga“, pak popravljeno: „tuoga“.

[3] Isprva: „Da progoni“, pak: „progoni“ — precrtano i povrh napisano: „bude tirati“.

(10) Skončaj se zloba grišnikov. i upravi pravednika iskušujući srca i boke Bog. Prava

(11) pomoć moja od Gospodina. koji shraňenih čini pravednih srca.

(12) Bog sudac pravedni, jaki i ustrpljivi: jeda će se srditi po sve dni?

(13) Ako priobraćeni ne budete. mečem svojim je zamahnul, i luk svoj je napel i pripravil [1] je ńega.

(14) I u ńem je pripravil sude od smrti. strile svoje ogńene učini.

(15) Evo rodi nepravdu, zače bolest. i porodi nepravednost.

(16) Jamu otvori. i iskopa ńu. i upade u jamu. ku učini.

(17) Obrnuti će se bolest ńegova na glavu ńegovu. i na time ńegovo nepravednost ńegova sajti će.

(18) Spovidati ću Gospodinu po pravdi ńegovi. i popivati ću imenu Gospodina vičńega.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

| Psalam 8. 3

(1) [ ]

(2) Gospodine. Gospodin naš, koliko čudnovato jest ime tvoje po svoj zemli! Zač uzdivignuto jest veličastvo tvoje svrhu nebes.

(3) Od ust onih, koji ne umiu govoriti. i oni. ki sasnu, svršnu si učini pohvalu ćića neprijatel tvojih. da razčiniš neprijatela i osvetlivca.

(4) Zač ću viditi nebesa tvoja. dela prsti tvojih: misec i zvizde. kih si ti zastavi.

(5) Ča je človik. da se spomińeš od ńega. ali sin človičaski, da pohodiš ńega?

(6) Učinil si ńega maňega malo od angelov. slavom i častju ukrunil si ńega.

(7) i postavil si ńega svrhu del ruk tvojih.

(8) Svaka si podložil pod noge ńegove, ovce i vole, svrhu toga i dobitak [2] od pola.

(9) Ptice nebeske i ribe morske, koje prohode ulice od mora.

(10) Gospodine. Gospodin naš. koliko čudnovato jest ime tvoje po svoj zemli!

---

[1]) U rkp.: praprauil, pak prvo *a* kao da je u *i* prenačińeno.

[2]) U Vulg.: pecora campi. Fra Luka uopće „pecus“ i „jumentum“ prevodi sa „dobitak“ (Isp. Ps. 134. br. 8. i Ps. 146. br. 9.). Pa i kod Stulli-a uz riječ „dobitak“ osim drugih značeńa također stoji „jumenta, pecus“. (Isp. Joakima Stulli-a „Rjecsosloxje“. U Dubrovniku 1806., sv. I str. 119.) U češkom i polskom jeziku „dobytek“ također znači: stoka, marva, blago (Hausvieh).

Psalam 9.

(1) [ ]

(2) Spovidati ću se tebi, Gospodine, u svemu srcu momu, i povidati ću sva čudesa tvoja.

(3) Radovati ću se i veseliti ću se u tebi, popivati ću imenu tvomu, ó vičńi!

(4) U priobraćenju neprijateļa moga nazada, poboliti će se i poginuti će prid obrazom tvojim.

(5) Zač si učinil sud moj i uzrok moj; sidil si svrhu pristolja, ti ki sudiš pravdu.

(6) Pokaral si narode, i poginu nepravednik: ime ńihovo pomrsil si u vike i u vik vikoma.

(7) Nepriateļa pomańkaše meči napokon: i grade ńihove razčinil si. Poginu spomena ńihova s glasom.

(8) I Gospodin u vike pribiva. Pripravi u sudu pristolje svoje:

(9) i on će suditi okoliš zemļe u pravednosti, suditi će puke u pravdi.

(10) I učińen jest Gospodin utočišće ubogomu, pomoćnik u potribah i u nevoļah.

(11) I ufati će va te, ki su poznali ime tvoje, zač nisi ostavil onih, koji išću tebe, Gospodine!

(12) Popivajte Gospodinu, ki pribiva u Sionu, navistite meu narodi pomńe ńegove.

(13) Zač iziskujući krf ńihovu spomenul se jest, ni zavdobi vapaļ ubozih.

3a (14) Smiļuj se na me, Gospodine, razvij humiļenstvo moje od nepriateļ mojih.

(15) Koji uzvišuješ mene od vrat od smrti, da navistim sve pohvale tvoje na vratih hćere Siona.

(16) Veseliti ću se u spasiteļu tvomu. Zagruzili se jesu narodi u pogibili, ku su učinili. U zamčicu onu, ku bihu sakrili, uhićena jest noga ńihova.

(17) Biti će poznan Gospodin sude čineći: u delih rȕk svojih uhićen jest grišnik.

(18) Obrnite se grišnici u pakal, svi narodi, ki zabivaju Boga.

(19) Zač napokon ne će biti zabitstvo ubogoga, ustrpļenje ubozih ne će poginuti napokon.

(20) Ustani, Gospodine, ne budi pokripļen človik: budite sujeni svi narodi prid obrazom tvojim.

(21) Naredi, Gospodine, zakonika svrhu nih: neka poznaju narodi, da ljudi jesu.

(Psalam 10. prema hebrejskom tekstu.)

(1) Zač, Gospodine, dilil se si tako daleko, ne sciniš u potribah i u nevolah?

(2) Dokle se oholi nepraved(n)ik, užiže se ubogi; uhićeni jesu u svitih, kih smišljaju.

(3) Zač pohvaljen jest grišnik u željah duše svoje, i nepravednik blagosivljan jest.

(4) Potaknu Gospodina grišnik, i po mnoštvu sržbe svoje ne će iskati.

(5) Ni Bog prid obrazom njegovim; ockvrnjeni jesu puti onoga u svako vrime. Vazimaju se sudi tvoji od obraza njegova; svim neprijatelj svojim gospodovati će.

(6) Zač reče u srcu svomu: Ne ću se krenuti od naroda do naroda prez zla.

(7) Koga prokletstva usta puna jesu, i gorčine i himbe; pod jazikom njegovim trud i bolest.

(8) Sidi u zasidanjih[1] s bogatimi i u skrovitih, da ubie pravednoga.

(9) Oči njegovi u ubogoga gledaju; zasida u skrovitu kakono lav u spili svojoj. Zasida, da popade ubogoga; popasti ubogoga, dokle priteže njega.

(10) U zamčici svojoj ponižiti će njega; prignuti će sebe, i pasti će, kada bude gospodova svrhu ubogoga.

(11) Zač reče u srcu svomu: Zaudobil jest Bog, odvrnul je obraz svoj, da | ne vidi napokon. 4

(12) Ustani, Gospodine, Bože! i uzviši se ruka tvoja, da ne zabudeš ubogoga.

(13) Zač je potaknu na sržbu nepravednik Boga? reče u srcu svomu: Ne će iskati.

(14) Vidiš, da ti trud i bolest razmišljaš, da pridaš njih u ruke tvoje. Tebi ostavljen jest ubogi: siroti ti ćeš biti pomoćnik.

(15) Razkrši lakat grišnika i zloljivoga; iskati će se grih onoga, i ne će se najti.

(16) Gospodin kraljevati će u vike i u vik vikoma; poginuti ćete narodi od zemlje njegove.

[1] zasidangih.

(17) Poželinje ubogoga uslišal je Gospodin: pripravu srca ńihova slišalo je uho tvoje.

(18) Sudi siroti i poniženomu, da ne bude sminan veće veličiti se človik svrhu zemļe.

Slava *otcu* i sinu.

Psalam 10.

(1) [ ] U[1] Gospodina uńam se; kako govorite duši mojoj: Projdi u go*r*u kako rebac.

(2) Zač evo grišnici napeli su l*u*k, pripravili su strile svoje u tulicu, da striļaju u tminah pravednih srca.

(3) Zač ka si svršil, razčinili su; pravednik stanovito ča je učinil?

(4) Gospodin u templu svetomu svomu, Gospodin na nebu katidra ńegova.

(5) Oči ńegovi u ubogoga gledaju, vie ńegove ispituju sine človičaske.[2]

(6) Gospodin ispitujė pravednoga i nepravednoga: koji stanovito ļubi nepravednost, nenavidi dušu svoju.

(7) Dažiti će svrhu grišnika zamčice, ogań, sumpor i duh od nembaice del čaše ńihove.[3]

(8) Zač pravedan Gospodin i pravde je ļubil; pravednost ļubil obraz ńegov.

Slava *otcu*.

Psalam 11.

(1) [ ]

(2) Shrańena mene učini, Gospodine, zač je pomańkal sveti; zač pomańkale se jesu jistine od sinov človičaskih.

(3) Tašće stvari govorili jesu svaki od ńih k iskrńemu svomu: ustne himbene u srcu i srcem govorili jesu.

(4) Razčini, Gospodine, sve ustne himbene. i jazik velika govorenja.

4a (5) Ki rekoše: | Jazik naš uzvišiti ćemo, ustne naše od nas jesu. a gdo naš Gospodin jest?

(6) Cića nevoļe potribļivih i skuka ubozih sada ću uskrsnuti, govori Gospodin. Postaviti ću u spasiteļa, ufano ću delovati u ńemu.

[1] Ovdje u B. počińe br. 2, a gdje je u A. br. 2, tu je u B. br. 3; gdje je u A. br. 3, tu je u B. br. 4.

[2] Brojevi 4 i 5A. čine u B. br. 5.

[3] U rkp.: gnignoue.

(7) Govorenja Gospodinova govorenja čista, srebro ogńem iskušeno, kušano od zemļe i očišćeno sedamkrat.

(8) Ti, Gospodine, shraniti ćeš nas, i čuvati ćeš nas od naroda ovoga u vike.

(9) U kolobaru nepravedni hode; po višini tvojoj umnožal si sinove človičaske.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 12.

(1) [ ] Dokle ćeš, Gospodine, zabivati mene napokon? Dokle ćeš odvraćati obraz tvoj od mene?

(2) Dokle stavim sviti moji u dušu moju, bolest u srce moje svaki dan?

(3) Dokle će se uzviševati nepriatel moj svrhu mene?

(4) Pogledaj i usliši mene, Gospodine, Bože moj! Prosvitli oči moji, da nigda ne zaspim u smrti.

(5) Da bi ne rekal nigda neprijatel: Ima sam dobitje suprotiva ńemu. Koji ne vole mene, radovati će se, ako ganut budem.

(6) Ja stanovito u milosrdje tvoje ufal sam. Radovati će se srce moje u spasitelu tvomu; popivati ću Gospodinu, koji dobra da meni, i peti ću i imenu Gospodina vičńega.

Slava otcu i sinu.

Psalam 13.

(1) [ ] Reče ludak u srcu svomu: Ni Bog. Razčińeni jesu, i pogrdni učińeni jesu u studijih svojih; ni gdo bi dobro čini, i ni do jednoga.

(2) Gospodin s neba pogleda svrhu sinov človičaskih, da vidi je li gdo, ki bi razumil, i koji bi iskal Boga.

(3) Svi pomańkali jesu, skupa nevridni učińeni jesu, ni nigdor, ki bi dobro činil, ni nie jednoga. Grob otvoren jest grlo ńihovo; jazici svojimi himbeno čińahu, jid zale zmie pod ustnami ńihovimi. Kojih usta prokletstva i gorčine puna jesu, brze noge ńihove na prolitje od krvi. Strvenje i zlo srihstvo u putih ńihovih, i put od mira nisu poznali; ni strah Božji prid očima ńihovimi.

(4) Ne će li poznati svi, koji deluju nepravednost, koji žeru puk moj kakono jizbinu kruha?

(5) Boga nisu zazivali, onde se jesu tresli strahom, kadi ne biše straha.

(6) Zač Gospodin u narodu pravednomu jest; svit potribljivoga smetoste, zač Gospodin ufanje ńegovo jest.

(7) Gdo će dati iz Siona spasitela Izraelu? Kada odvrati Gospodin sužaństvo puka svoga, radovati će se Jakov, i veseliti će se Izrael.

Slava *o*tcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 14.

(1) [ ] Gospodine, gdo će pribivati u pribivališću tvomu? ali gdo će počivati na gori svetoj tvojoj?

(2) Koji ulizuje prez trohe, i koji deluje pravdu;

(3) koji govori jistinu u srcu svomu, koji ni učini himbe u jaziku svomu; i ni učini iskrńemu svomu zla i sramotu ni prijal suprotiva iskrńemu svomu.

(4) Na ništar priveden jest prid obrazom ńegovim zlobljivac; onih, ki se boje, stanovito Gospodin slavi; ki prisiže iskrńemu svomu, i ne hini ga;

(5) koji pinezi svoji ni dal na uzuru, i dare svrhu pravednoga ni prijal; koji čini ova, ne će se ganuti u vike.

Slava *o*tcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 15.

(1) [ ] Zahrani mene, Gospodine, zač sam ufal va te.

(2) Rekoh Gospodinu: Bog moj jesi *ti*, zač od dobra moga nimaš potribu.

(3) Svetim, koji na zemli jesu ńegovim, čudnovate učini sve vole moje u ńih.

(4) Umnožale se jesu nemoći ńihove; zatim jesu pospišino činili.

5a Ne ću skupiti skupšćine ńihove | od krvi, i ne ću spominati imena ńihova po usta moja.

(5) Gospodin del bašćine moje i čaše[1] moje; *ti* jesi, koji vraćaš bašćinu moju meni.

(6) Konopi padoše meni u stvarih izvrstitih, i bašćina moja izvrstita jest meni.

(7) Blagoslivlati ću Gospodina, ki da meni razum; i jošće i do noći boci nisu se suprotivili,

(8) Provijah Gospodina prid obrazom mojim vazda; zač na desnu jest meni, da se ne ganem.

[1] çasse.

(9) Zacića ovoga radovalo se jest srce moje, i veselil se jest jazik moj svrh toga; i put moja počinuti će[1] u uſanju.

(10) Zač ne ćeš ostaviti dušu moju u paklu, i ne ćeš dati svetoga tvoga da vidi razčińenje. Poznane meni učinil si pute života, napuniti ćeš mene veselja s obrazom tvojim, naslajenja u desnici tvojoj deri do svrhe.

Slava otcu.

Psalam 16.

(1) [ ] Usliši, Gospodine, pravdu moju, nastoj moļenju momu. Ušima primi molitvu moju, ne u ustnah himbenih.

(2) Od obraza tvoga sud moj izajdi: oči tvoji vite pravednosti.

(3) Iskusil si srce moje, i pohodil[2] si ga u noći: ogńem mene si ežamina[3], i ni se našla u meni nepravednost.

(4) Da ne govore usta moja dela ļudi, cića riči ust tvojih ja sam čuval pute usilne i trudne.

(5) Svrši hojenja moja u ulicah tvojih, da se ne ganu stope moje.

(6) Ja sam vapil, zač si uslišal mene, Bože! Prigni uši tvoji meni, i usliši riči moje.

(7) Učini čudnovata milosrdja tvoja, ki shrańenih činiš onih, kojî uſaju va te.

(8) Od onih, ki se suprotive desnici tvojoj, čuvaj mene kakono zinicu od oka; pod osinom kreļuti tvojih čuvaj mene,

(9) od obraza nepravednih, koji su mene pečalili. Neprijateļi mojî dušu moju obujali su[4].

(10) Tustilo svoje sakriļše; usta ńihova govorila jesu oholiu. 6

(11) Odmićući mene sada, obujaše mene; oči svoji odlučiše prignuti k zemļi.

---

[1] U rkp.: počinula je, pak precrtano i u istoj crti daļe napisano: počinuti će (u Vulg.: reqieſcet).

[2] U rukopisu griješkom stoji: pohodiſ, (u Vulg.: viſitaſti).

[3] examina.

[4] U rkp.: „obuÿalisu“ (u Vulg.: circumdederunt). Ovaj sam glagol uvijek čitao „obujati“, ne „obvijati“, a u ovom slučaju „obujali su“, ponajprije jer auktor ÿ obično rabi za *j*, zatim jer u više slučajeva, gdje baš hoće da bude i + j upravo i piše tako, n. pr. „priÿali“. „zmiÿe“ i t. d., napokon jer: obujati (obujmiti) „comprehendere, occupare, circumdare, obsidere, circumsidere“ posve odgovara i značeńu latinske riječi u Vulgati. Isp. Joakim Stulli: o. c. I. p. 617. i 618.

(12) Prijaše mene kakono lav, ki je pripravan na lovinu: i kakono lavić, ki pribiva u skrovitu.

(13) Ustani, Gospodine, pripridi ńega, i prihini ńega: oslobodi dušu moju od nepravednika, meč tvoj

(14) od neprijatelj ruke tvoje, Gospodine, od malih od zemlje razdili ńih u život ńihov: od skrovitih tvojih napunil se jest trbuh ńihov. Nasitili se jesu sinov, i ostaviše ostatke svoje malim svojim.

(15) Ja stanovito u pravdi prikazati ću se prid obraz tvoj: nasititi ću se, kada se ukaže slava tvoja.

Psalam 17.

(1) [ ]

(2) Ljubiti ću tebe, Gospodine, jakosti moja:

(3) Gospodin kripčińa[1] moja, i utočište moje, i osloboditelj moj. Bog moj, pomoćnik moj, i ufati ću va ń. Pomoćnik moj, i rog shrańenja moga, i primitelj moj.

(4) Hvaleći zazivati ću Gospodina, i od neprijatelj mojih shrańen ću biti.

(5) Obujaše mene bolesti od smrti, i potoci od nepravednosti smutiše mene.

(6) Bolesti od pakla obujaše mene, pripridoše mene zamčice smrti.

(7) U nevolji mojoj zazvah Gospodina, i k Bogu momu vapih: i usliša iz templa svetoga svoga glas moj: i vapaj moj prid lice ńegovo ulize u uši ńegove.

(8) Ganula se jest i strese se zemla: zastave gor smutile se jesu, i ganule se jesu, zač se razsrdil jest u ńih.

(9) Uzajde dim u sržbi ńegovoj, i ogań od obraza ńegova gorilje: uglevje uznićeno jest od ńega.

(10) Nagnu nebesa i sajde, i magla pod nogami ńegovimi.

(11) I uzajde svrhu kerubini, i poleti: poleti svrh per od vetra.

(12) I stavi tmine pokrov svoj, okolo sebe pribivališće ńegovo, tminasta voda u oblacih od aera.

6a (13) Ćića muńe | prid obrazom ńegovim oblaci projdoše, krupe i uglevje od ogńa.

(14) I zazvoni s neba Gospodin, i višńi da glas svoj: krupe i uglevje od ogńa.

(15) I posla strile svoje, i razčini ńih: muńe umnoža, i smete ńih.

---

[1] chripchignia.

(16) I ukazaše se vrutci od vod, i očitovane jesu zastave okoliša od zemaļ; od pokaranja tvoga, Gospodine, od udahnutja duha sržbe tvoje.

(17) Posla sgoru, i vaze mene, i prija mene od vod mnozih.

(18) Ote mene od neprijateļ mojih jakih, zač se ukripili bihu svrhu mene.

(19) Pripridoše mene u dan pečali moje; i učińen jest Gospodin straža moja.

(20) I izvede mene u širini; shrańena mene učini, zač je hotil mene.

(21) I platiti će meni Gospodin po pravdi mojoj, i po čistińi *ru*k mojih platiti će meni;

(22) zač sam čuval pute Gospodinove, i nisam nepravedno de*l*ova od Boga moga.

(23) Zač su svi sudi njegovi prid obrazom mojim; i pravde ńegove nisam odtisnuļ od mene.

(24) I biti ću prez trohe s ńim, i čuvati ću mene od nepravednosti mojih.

(25) I platiti će meni Gospodin po pravdi mojoj, i po čistińi *ru*k mojih prid očima ńegovimi.

(26) Sa svetim svet ćeš biti, i s mužem pravednim pravedan ćeš biti.

(27) I s obranim obran ćeš biti, i s opačnim biti ćeš učińen opačan.

(28) Zač *ti* p*u*k humiļeni shrańen učiniti ćeš, i oči oholih ponižiti ćeš.

(29) Zač *ti* prosvitļuješ lućernu moju, Gospodine; Bože moj, prosvitli tmine moje.

(30) Zač u tebi biti ću iznet od napasti, i u Bogu momu projti ću m*i*r.

(31) Bog moj neockvrńen put ńegov, govorenja Gospodinova ogńem iskušena; straža jest svih, ki ufaju va ń.

(32) Zač gdo je Bog mimo Gospodina? A*l*i gdo je Bog mimo Boga našega?

(33) Bog, ki je pripa*s*a mene kripostju, i stavil je | neockvrńen p*u*t moj; 7

(34) koji učini svršne noge moje kako jelinov, i svrhu višin umestivši mene;

(35) koji uč*i* ruke moje k boju; i stavil si, kakono l*u*k mideni, lakte moje.

(36) I dal si meni stražnicu spasenja tvoga, i desnica tvoja prijala je mene; i nauk tvoj karal je mene na svrhu, i nauk tvoj on će mene naučiti.

(37) Razširil si hojenja moja poda mnom: i nisu se pobolile stope moje.

(38) Tirati ću neprijatele moje, i uhititi ću ńih; i ne ću se vratiti, dokle ne pomańkaju.

(39) Slomiti ću ńih, i ne će moći stati; pasti će pod noge moje.

(40) I pripasal si mene kripostju k boju, i podložil si onih, ki se divizahu suprotiva meni, poda me.

(41) I dal si neprijatele moje za pleća moja, i onih, koji me nenavijahu, razčinil si.

(42) Vapili su, i ne biše, gdo bi ńih shrańenih učinil, k Gospodinu; i ne usliša ńih.

(43) I potrti ću ńih kakono prah prid obrazom vetra: kakono kal od piace pomršti ću ńih.

(44) Osloboditi ćeš mene od suprotifšćine od puka; narediti ćeš mene za glavu od narodov.

(45) Puk, koga nisam znal, služil je meni; u slišanju od ušiju posluh je činil meni.

(46) Sini inostranci lagali jesu meni, sini inostranci ustarali se jesu, i hramali jesu od ulic svojih.

(47) Žive Gospodin, i blagoslovlen Bog moj, i budi uzvišen Bog spasenja moga.

(48) Bože, koji daješ osvete meni, i podkladaš puke poda me, osloboditelu moj od neprijatel mojih srditih.

(49) I od onih, ki se divižu suprotiva meni, uzvišiti ćeš mene: od muža nepravednoga osloboditi ćeš mene.

(50) Zato spovidati ću tebe u narodih, Gospodine, i imenu tvomu hoću popivati.

(51) Veličeći spasenja kralja ńegova, i čineći milosrdje krstu svomu Davidu, i simenu ńegovu do vika.

Slava otcu i sinu i duhu svetomu.

7a

| Psalam 18.

(1) [ ]

(2) Nebesa povidaju slavu Božju, i dela ruk ńegovih navišćuje stanovitstvo.

(3) Dan od dneva izmiće rič, i noć noći kaže umitelstvo.

(4) Nisu riči, i nisu govorenja, od kojih se ne slišaju glasi ńihovi.

(5) Po svoj zemli izajde zvuk ńihov, i na svrhu okoliša zemle riči ńihove.

(6) U suncu postavi pribivališće svoje: i on kakono nevistac izhodeći iz komore svoje; uzradova se kakono žigant za teći put.

(7) Od vrh neba izhodišće ńegovo, i susritovanje ńegovo do vrha ńegova; i ni gdo se more sakriti prid teplinom ńegovom.

(8) Zakon Gospodinov prez trohe obraćajući duše; svidočastvo Gospodinovo verno, mudrost dajući malim.

(9) Pravde Gospodinove prave, veseleći srca; zapovid Gospodinova svitla, prosvitļujući oči.

(10) Strah Gospodinov svet, pribiva u vik vikoma: sudi Gospodinovi pravi, pravedni sami u sebi.

(11) Vele željni[1] svrhu zlata i dragoga kamika mnogoga, i slaja svrhu meda i satja.

(12) I sluga tvoj obslužuje ńih, i u obsluženju ńih plaća velika.

(13) Grihe gdo razumi? Od skrovitih mojih očisti mene,

(14) a od tujih prosti sluzi tvomu. Ako meni ne budu gospodovali, tada ću biti brez trohe, i biti ću očišćen od griha privelikoga.

(15) I biti će, da se udražani govorenja ustom mojim; i mišļenje srca moga prid obrazom tvojim vazda. Gospodine, pomoćniče moj i odkupiteļu moj.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 19.

(1) [ ]

(2) Usliši tebe Gospodin u dan nevoļe; čuvaj tebe ime Boga Jakovļa.

(3) Pošaļi tebi pomoć od svetoga; i od Siona vrju[2] tebe.

(4) Da se spomene od svih posvetilišćih tvojih; i prikazališća tvoja tusta da budu.

(5) Daj tebi ča želi srce tvoje, i | svaki svit tvoj potvrdi. 8

(6) Radovati ćemo se u shraniteļu tvomu; i u ime Boga našega veličati ćemo.

(7) Napuni Gospodin sva pitanja tvoja, sada poznah, da je shrańena učinil Gospodin Krsta svoga. Usliši ńega s neba svetoga svoga; u mogućih shrańenje desnice ńegove.

(8) Ovi u kolih ufaju[3], a ovi u końih: mi stanovito u ime Boga našega zazivati ćemo.

(9) Oni obligani jesu, i pali su; mi stanovito ustasmo se i divignuti jesmo.

[1] xelini.

[2] uariu.

[3] U rkp. se vidi, da je auktor „ufaiu“ poslije dodao.

(10) Gospodine, shraněna učini kraļa; i usliši nas u dan, u koji zazivati budemo tebe.

Slava.

Psalam 20.

(1) [ ]

(2) Gospodine, u kriposti tvojoj radovati[1] će se kraļ; i svrhu shraniteļa tvoga veseliti će privele.

(3) Zelinje srca ńegova dal si ńemu; i voļom ustnic ńegovih nisi prihinil ńega.

(4) Zač si pripršal ńega u blagoslovih od slatkosti; stavil si na glavu ńegovu krunu od kamika privridnoga.

(5) Jednu stvar pita od tebe, i dal si ńemu dužinu od dan u vike i u vik vikoma.

(6) Velika jest slava ńegova u shraniteļu tvomu; slavu i veliku lipotu stavit ćeš svrhu ńega.

(7) Zač ćeš dati ńega u blagoslov u vik vikoma; obeseliti ćeš ńega u veselju s obrazom tvojim.

(8) Zač kraļ ufa u Gospodina; i u milosrdju[2] vičńega ne će se ganuti.

(9) Najdi se ruka tvoja svim neprijateļem tvojim, a desnica tvoja najdi svih onih, koji tebe nenavide.

(10) Staviti ćeš ńih kakono peć ogńenu u vrime osvete tvoje; Gospodin u sržbi svojoj smutiti će ńih, i požriti će ńih ogań.

(11) Plod ńihov od zemļe pogubiti će, i sime ńihovo od sinov človičaskih.

(12) Zač su nagnuli na te zla; mislili su vića, ka ne mogoše ustanoviti.

(13) Zač ćeš staviti ńih za pleća; u ostatcih tvojih pripraviti ćeš obraz ńihov.

(14) Uzviši se, Gospodine, u kriposti tvojoj, kantati ćemo i popivati ćemo kriposti tvoje.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

---

[1] U rkp.: radauati.

[2] milosardiu.

| Psalam 21. * 8a

(1) [ ]

(2) Bože, Bože moj! pogledaj va me; zač si ostavil mene? Daleko budite od spasenja moga riči grihov mojih.

(3) Bože moj! vapiti ću po vas dan, i ne ćeš uslišati; i obnoć, i ne na ludost meni.

(4) Ti stanovito u svetomu pribivaš, pohvalo Izraela.

(5) Va te ufaše oci naši, ufaše, i oslobodil si ńih.

(6) K tebi su vapili, i shrańeni učińeni jesu; va te ufali su, i nisu bili smućeni.

(7) Ja stanovito jesam crv, a ne človik: pogrda ļudi, i odvrženje puka.

(8) Svi, koji vijahu mene, ruga mnoga govorili jesu ustmi, i kretali jesu glavom.

(9) Ufal je u Gospodina, neka oslobodi ńega; shrańena da učini ńega, zač hoće ńega.

(10) Zač ti jesi, koji iztegnul jesi mene iz utrobe; ufanje moje od prsi matere moje,

(11) Va te vržen jesam iz trbuha; od utrobe matere moje Bog moj jesi ti.

(12) Nemoj se diļevati od mene; zač nevoļa blizu jest, i ni, gdo bi pomogal.

(13) Okrilili su mene telići mnozi; junci tusti obseli su mene.

(14) Otvorili su svrhu mene usta svoja, kakono lav loveći i rukajući.

(15) Kakono voda prolit jesam; rastrkane jesu sve kosti moje. Učińeno jest srce moje kakono vošak, ki se raztapa po sridu utrobe moje.

(16) Usahla jest kakono crip kripost moja, i jazik moj prilipil se jest k ustnam mojim: i u prah od smrti privel si mene.

(17) Zač su obujali mene psi mnozi; skupšćina zloblivih obsede mene. Prokopaše ruke moje i noge moje,

(18) izbrojiše sve kosti moje. Oni ujistinu razmisliše i zgledaše mene,

(19) | razdiliše sebi svite moje, i svrhu svite moje metaše ždribe. 9

---

* Prevodilac je iza oznake broja ovoga psalma dodao: „Očitovano bi svetomu Hieronimu, da ovi psalam, ki nasliduje: poča Isus na križu — budući i ostali psalmi do onoga verseta, kada reče: u ruke otče priporučuju duh moj — zato u veli petak imaju se govoriti s velikom devotiunju."

(20) Ti stanovito, Gospodine, ne učini daleko pomoć tvoju od mene; na obrańenje moje pogledaj.

(21) Oslobodi od meča, Bože, dušu moju; i od ruke psa jedinu dušu moju.

(22) Shrani mene od ust lava; i od rogov jednorožca poniženje moje.

(23) Povidati ću ime tvoje bratji mojoj, po sridu crikve hvaliti ću tebe.

(24) Ki se bojite Gospodina, hvalite ńega; sve sime Jakovļe slavite ńega!

(25) Boj se ńega sve sime izraelsko; zač ni ne scinil ni pogrdil moļenje ubogoga, i ni odvrnul obraz svoj od mene, i kada sam vapil k ńemu, uslišal je mene.

(26) Pri tebi jest pohvala moja u crikvi velikoj; zavite moje ispuniti ću prid obrazom onih, ki se boje ńega.

(27) Jisti će ubozi i biti će nasićeni, hvaliti će Gospodina oni, koji išću ńega; živiti će srce ńihovo u vik vikoma.

(28) Spomenuti će se i obrnuti će se k Gospodinu svi kraji zemļe, i pokloniti će se prid obrazom ńegovim sve obiteli narodov.

(29) Zač je Gospodinovo kraļevstvo; i on će gospodovati narodom.

(30) Blagovaše i pokloniše se svi tusti zemļe; prid obrazom ńegovim pasti će svi, koji slizuju na zemļu.

(31) I duša moja ńemu će živiti; i sime moje služiti će ńemu.

(32) Navistiti će se Gospodinu narod, ki ima priti; i navistiti će nebesa pravdu ńegovu puku, ki se ima poroditi, koga je učinil Gospodin.

Slava otcu i sinu i duh(u).

Psalam 22.

(1) [ ] Gospodin guverna mene, i ništar meni ne će pomańkati;

(2) u mesto od paše onde mene jest umesti. Svrhu vode od pokripļenja uzhrani e mene;

(3) dušu moju priobrati. Privede mene svrhu ulic od pravde cića imena svoga.

(4) Zač i ako budu hoditi po sridu osina smrti, ne ću se bojati
9a od zla, zač si ti sa mnom. | Šibica tvoja i šćap tvoj: ona su utišili i nasladili mene.

(5) Pripravil si prid obrazom mojim stol suprotiva onim, ki pečale mene. Utustil si u ulju glavu moju; i kalež moj opijajući, koli svital iest!

(6) I milosrdje tvoje naslidovati će mene sve dni života moga; i da pribivam u kući Gospodinovi u produženju od dan.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 23.

(1) [ ] Gospodinova jest zemļa i punost ńe: okoliš zemaļ i svi, koji pribivaju u ńemu.

(2) Zač je on svrhu mora zastavi ńu; i svrhu rik pripravi ńu.

(3) Gdo će uzajti na goru Gospodinovu? Ali gdo će stati u mestu svetomu ńegovu?

(4) Oni, ki je pravednih ruk i čista srca, koji ni vazel utašćad dušu svoju, i ni prisega u himbi iskrńemu svomu;

(5) ovi će prijati blagoslov od Gospodina, i milosrdje od Boga shraniteļa svoga.

(6) Ovo jest narod, koji išće ńega, koji išće obraz Boga Jakovļa.

(7) Otvorite vrata vaša, poglavice, i uzdvignite vrata vikovńa, i ulisti će kraļ od slave!

(8) Gdo je ta kraļ od slave? Gospodin jaki i mogući, Gospodin mogući u boju.

(9) Otvorite vrata vaša, poglavice, i da se uzdivignu vrata vikuvičńa, i ulisti će kraļ od slave!

(10) Gdo je ta kraļ od slave? Gospodin od kriposti on jest kraļ od slave.

Slava otcu i sinu i duhu.

Psalam 24.

(1) [ ] K tebi, Gospodine, divigal sam dušu moju.

(2) Bože moj, va te ufam, ne ću se zasramiti.

(3) I ne će se narugati mnom neprijateļi moji; i svi, koji podnašaju tebe, ne će biti pogrjeni.

(4) Pogrjeni budite svi, koji nepravedna deluju utašćad. Pute tvoje, Gospodine, ukaži meni, i ulice tvoje nauči mene.

(5) Upravi mene u istini tvojoj, i nauči mene: zač ti jesi Bog shraniteļ moj, i tebe podnosih po vazdan.

*

10 (6) Spomeni se od smilovańi tvojih, i od milosrdjii tvojih, koja od vika jesu.

(7) Pomańkanja mladosti moje, i neumitelstva moja nemoj spominati. Po milosrdju tvomu spomeni se od mene ti; cića dobrote tvoje, Gospodine!

(8) Sladak i pravedan Gospodin; cića ovoga dati će zakon onim, koji pomańkavaju u putu.

(9) Upraviti će dobrostivih u sudu, naučiti će tihih u putu svomu.

(10) Svi puti Gospodinovi, milosrdje i istina, onim, ki išću naredbu ńegovu i svidočastva ńegova.

(11) Cića imena tvoga, Gospodine, dati ćeš odpušćenje grihu momu, zač velik jest.

(12) Koji jest človik, ki se boji Boga? Zakon naredi ńemu u putu, ki obra.

(13) Duša ńegova u dobru pribivati će, i sime ńegovo jimiti će bašćinu od zemle.

(14) Stanovitstvo jest Gospodin onim, ki ga se boje; i naredba ńegova, da se očituje ńim.

(15) Oči moji vazda k Gospodinu: zač će on izneti iz klade noge moje.

(16) Pogledaj va me, i smiluj se na me; zač jedini i ubog jesam ja.

(17) Nevole srca moga umnožale se jesu; od potrib mojih oslobodi mene.

(18) Vij poniženje moje i trud moj; i odpusti sve grihe moje,

(19) Pogledaj neprijatele moje, zač su se umnožali, i nenavidostju zalom nenavidili su mene.

(20) Čuvaj dušu moju, i oslobodi mene; ne ću se zasramiti, zač sam ufal va te.

(21) Pravedni i pravi pritisnuli su se k meni; zač sam podnil tebe.

(22) Oslobodi, Bože, Izraela od svih nevol ńegovih.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 25.

(1) [ ] Sudi mene, Gospodine, zač ja u pravednost moju ulizal jesam; i u Gospodina ufajući, ne ću se poboliti.

(2) Iskuši mene, i tentaj me; važgi boke moje i srce moje.

(3) Zač milosrdje tvoje prid očima mojimi jest: i nasladil sam se u jistini tvojoj.

(4) Nisam sidil skupšćinom od tašćine; i s onimi, ki nepravedna deluju, ne ću ulisti.

(5) Nenavidil sam crikvu od zlobljivih; i s nepravedjnimi ne ću 10a
siditi.

(6) Umiti ću meu pravednimi ruke moje, i obajti ću oltar tvoj, Gospodine.

(7) Da slišam glas od pohvale, i da povidam sva čudesa tvoja.

(8) Gospodine, ljubil sam lipotu kuće tvoje, i mesto pribivališća slave tvoje.

(9) Ne pogubi s nepravednimi dušu moju, Bože, i s muži krvnici život moj.

(10) U kojih rukah nepravednosti jesu, desnica njihova napunjena jest dari.

(11) Ja stanovito u pravednost moju ulizal jesam: odkupi mene i smiluj se na me.

(12) Noga moja stala je uprav: u crikvah blagoslivljati ću tebe, Gospodine.

Slava otcu i sinu i duhu.

Psalam 26.

(1) Gospodin jest prosvitljenje moje i shranjenje moje, koga ću se bojati? Gospodin obranitelj moj i života moga, prid kim ću trepiti?

(2) Dokle se približaju svrhu mene nepravedni, da jidu meso moje; koji pečale mene neprijatelji moji, oni se pobolili jesu i pali su.

(3) Ako stanu suprotiva meni vojske, ne će se bojati srce moje. Ako se uzdivigne suprotiva meni boj, u ovoga ja hoću ufati.

(4) Jednu sam pita od Gospodina, ovu ću iskati, da pribivam u kući Gospodinovi sve dni života moga: da vidim volu Gospodinovu, i da pohodim tempal njegov.

(5) Zač sakri mene u pribivališću svomu, u dan od zla obrani mene u skrovitu pribivališća svoga.

(6) Na kamik uzviši mene: i sada uzviši glavu moju svrhu neprijatelj mojih. Obhodih, i prikazah u pribivališću njegovu prikazališće vikanja: kantati ću, i popivati ću Gospodinu.

(7) Usliši, Gospodine, glas moj, kim sam vapil k tebi; smiluj se na me i usliši mene.

(8) Tebi reče srce moje, iskal je tebe obraz moj: obraz tvoj, Gospodine, iskati ću.

(9) Nemoj odvraćati obraz tvoj od mene; i nemoj se nagibati na
11 sržbu od sluge tvoga. Pomoćnik moj budi, i ne ostavi mene, i nemoj pogrditi mene, Bože, spasitelju moj.

(10) Zač otac moj i mati moja ostaviše mene: Gospodin stanovito vazel jest mene.

(11) Zakon stavi meni, Gospodine, u putu tvomu; i upravi mene u ulici pravoj ćića neprijatelj mojih.

(12) Da ne pridaš mene u duše onih, ki pečale mene; zač su se divignuli suprotiva meni svidoci nepravedni, i lagala jest nepravednost sebi.

(13) Ufam viditi dobra Gospodinova u zemli živućih.

(14) Čekaj Gospodina, muški deluj: i pokripiti će se srce tvoje, i čekaj Gospodina.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 27.

(1) K tebi ću, Gospodine, vapiti, Bože moj, ne zamukni od mene: da kadgodi ne zamukneš od mene, i priličan se učinim onim, ki shode u jezero.

(2) Usliši, Gospodine, glas molenja moga, dokle molim tebe; dokle divižem ruke moje k templu svetomu tvomu.

(3) Ne pridaj mene skupa s grišnici, i s onimi, koji deluju nepravednosti, ne pogubi mene; koji govore mirno s iskrńim svojim, a zala stanovito jesu u srcih ńihovih.

(4) Daj ńim po delih ńihovih, i po našastju zlobe ńihove. Po delih ruk ńihovih plati ńim, vrati plaću ńihovu ńim.

(5) Zač nisu razumili dela Gospodinova, i u delih ruk ńihovih razčini onih, i nemoj sgraditi ńih.

(6) Blagoslovlen Gospodin, zač je usliša glas molenja moga.

(7) Gospodin pomoćnik moj, i obranitelj moj; i va ń ufalo jest srce moje, i pomožen jesam. I procvala jest put moja, i od vole moje spovidati ću se ńemu.

(8) Gospodin jakost puka svoga, i obranitelj shrańenja krsta svoga jest.

(9) Srańen učini puk tvoj, Gospodine, i blagoslovi bašćinu tvoju; i guvernaj ńih, i uzviši ńih deri do vika.

Slava otcu i sinu.

| Psalam 28. 11a

(1) Prinesite Gospodinu sini Božji; prinesite Gospodinu sinove ovńe.

(2) Prinesite Gospodinu slavu i čast, prinesite Gospodinu slavu imenu ńegovu; poklonite se Gospodinu u dvoru svetomu ńegovu.

(3) Glas Gospodinov svrhu vod, Bog od veličastva posla glas svoj; Gospodin svrhu vod mnozih.

(4) Glas Gospodinov u kriposti, glas Gospodinov u veličanstvu[1].

(5) Glas Gospodinov, koji slama citri; i slomiti će Gospodin citre od Libana.

(6) I smrviti će ńih kakono telića od Libana; i biti će drag kakono sin jednorožca.

(7) Glas Gospodinov, ki gasi plami ogńa.

(8) Glas Gospodinov, ki stresa pustińom; i ganuti će Gospodin pustińu od Kadesa.

(9) Glas Gospodinov, ki pripravļa jeline, i očitovati će skrovita; i u templu svi će govoriti slavu.

(10) Gospodin povodań čini u pribivanje, i siditi će Gospodin kraļ u vike.

(11) Gospodin kripost puku svomu dati će; Gospodin blagosloviti će puk svoj u miru.

Slava otcu.

Psalam 29.

(1) [ ]

(2) Uzvišiti ću tebe, Gospodine, zač si prial mene; i nisi nasladi neprijateļe moje svrhu mene.

(3) Gospodine, Bože moj! vapil sam k tebi i ozdravil si mene.

(4) Gospodine, izvel si iz pakla dušu moju; shranil si mene od onih, ki shajahu u jezero.

(5) Popivajte Gospodinu sveti ńegovi; i spovidajte spomenu svetińe ńegove.

(6) Zač sržba u gńivu ńegovu, i život u voļi ńegovi. K večeru pribivati će plač, a k jutarńi veselje.

(7) Ja stanovito rekoh u obilnosti mojoj: Ne ću se ganuti u vike.

(8) Gospodine, u voļi tvojoj dal si liposti mojoj kripost. Odvrnul si obraz tvoj od mene, i učińen jesam smućen.

[1] ueliçanstuu.

(9) K tebi, Gospodine, vapiti ću, i k Bogu momu moliti ću.

(10) Ka korist jest u krvi mojoj, ako shodim u razćinjenje? Jeda će tebe spovidati prah, ali će navistiti istinu tvoju?

12 (11) Slišal je | Gospodin, i smiloval se je na me: Gospodin učinil se jest pomoćnik moj.

(12) Obrnul si plač moj u veselje meni; razdrl si vriću moju, i odil si mene radostju.

(13) Da popivam tebi slavu moju: i neće da ne umrem: Gospodine, Bože moj, u vike ću spovidati tebe.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 30.

(1) [ ]

(2) Va te, Gospodine, ufal sam, ne ću biti smućen u vike; u pravdi tvojoj oslobodi mene.

(3) Prigni k meni uši tvoji, pospiši, da oslobodiš mene. Budi meni za Boga stražnika i za kuću utočišća, da shranjena mene učiniš.

(4) Zač jakost moja i utočišće moje jesi *ti*; i ćića imena tvoga privesti ćeš mene i hraniti ćeš mene.

(5) I izvesti ćeš mene od zamčice, ku su sakrili meni; zač si *ti* straža moja.

(6) U ruke tvoje priporučuju duh moj; odkupil si mene, Gospodine, Bože od jistine[1].

(7) Nenavidil si onih, ki obslužuju tašćine utašćad. Ja stanovito u Gospodina ufal sam.

(8) Veseliti ću se i radovati u milosrdju tvomu; zač si pogledal na humiljenstvo moje, shranil si od potrib dušu moju.

(9) I nisi zatvoril mene u ruke neprijatelja, umestil si u mesto široko noge moje.

(10) Smiluj se na me, Gospodine, zač sam obnevoljen; smućeno jest u sržbi oko moje, duša moja, i utroba moja.

(11) Zač je pomanjkal u bolesti život moj, i leta moja u skukanjih. Omlohavila jest u ubožtvu kripost moja, i kosti moji smućeni jesu.

12a (12) Svrhu svih | neprijatelj mojih učinjen jesam pogrda susidom mojim vele, i strah znancem mojim. Koji vijahu mene vani, pobigoše od mene.

[1] Iza ove riječi nalazi se prevodiočeva bilješka: „Ovde dospi Isus govorenje, budući na križu. I s ovim govorenjem duh pusti, kako bi očitovano svetomu Hieronimu, kako je zgoru rečeno, a sada nasliduje psalam.“

(13) U zabitstvo dan jesam, kakono mrtvac, od srca; učinjen jesam kakono sud izgubljeni;

(14) zač sam slišal pogrjenje od mnozih, ki pribivaju okolo. U onomu, dokle se sjedińevahu skupa suprotiva meni, vazeti dušu moju, svitovali se jesu.

(15) Ja stanovito va te ufal sam, Gospodine, rekoh Gospodinu: Bog moj jesi ti!

(16) U rukah tvojih jesu sriće moje. Otmi mene od ruk neprijatelj mojih, i od onih, ki me tiraju.

(17) Prosvitli obraz tvoj svrhu sluge tvoga, shrańena učini mene milosrdje tvoje.

(18) Gospodine, ne ću biti pogrjen, zač sam zazval tebe. Zasramite se nepravedni i budite privedeni u pakal;

(19) nima budite usta himbena, koja[1] govore suprotiva pravednome nepravednost, u oholiji i u neobičaju dobromu.

(20) Koliko veliko množstvo slatkosti tvoje jest, Gospodine, koju si sakril onim, ki se boje tebe. Svršil si onim, ki ufaju va te, prid obrazom sinov človičaskih.

(21) Sakriti ćeš ńih u skrovitu obraza tvoga od smućenja ljudi. Čuvati ćeš ńih u pribivališću tvomu od suprotivšćin jazikov.

(22) Blagoslovljen Gospodin, zač je učini čudnovato milosrdje svoje meni u gradu utvrjenu.

(23) Ja stanovito rekoh u odvehšini pameti moje: Odvržen jesam od obraza očiju tvojih. Zato uslišal si glas molitve moje, dokle vapijah k tebi.

(24) Ljubite Gospodina svi sveti ńegovi; zač će jistinu iskati Gospodin, i platiti će obilno onih, ki čine oholiu.

(25) Hrabreno delujte, i pokripiti će se srce vaše, svi, ki ufate u Gospodina!

Slava otcu i sinu.

Psalam 31.

(1) Blaženi jesu oni, kojim odpušćene jesu nepravednosti, i kojim jesu pokriveni grisi.

(2) Blaženi muž, komu ne zamiri* | Gospodin grih, i ni u duhu 13
ńegovu himba.

(3) Zač sam mučal, staraše se kosti moji, dokle vapiah po vas dan.

[1] U rkp.: Chogi.

* ne zamiri — dva puta napisano.

(4) Zač dan i noć oteščala jest svrhu mene ruka tvoja; obrnut jesam u nevolju moju, dokle me bodiše drača.

(5) Pomaṅkanje moje dah tebi na znanje, i nepravednost moju ne sakrih. Rekoh: Spovidati ću suprotiva meni nepravdu moju Gospodinu, a ti si odpustil nemilošću griha moga.

(6) Za ovu moliti će k tebi svaki sveti u vrime potribno. Ništar nemanje u nalogu od vod mnozih, k ńemu ne će se približiti.

(7) Ti jesi utočišće moje u nevoli, ka me je obujala; veselje moje oslobodi mene od onih, koji su obujali mene.

(8) Razum tebi dati ću, i naučiti ću tebe u putu ovomu, kim hodiš; utvrditi ću svrhu tebe oči moji.

(9) Nemojte činiti se kakono konj ali mazg, koji nimaju razuma u sebi. U zavezi i u uzdi čeljusti onih stisni, ki se ne približaju k tebi.

(10) Mnoga fruštanja grišnika, onih stanovito, ki ufaju u Gospodina, milosrdje obujati će.

(11) Veselite se u Gospodinu i radujte se pravedni, i slavite se svi pravedni srca.

Psalam 32.

(1) Radujte se pravedni u Gospodinu; pravednim pristoji se pohvala.

(2) Spovidajte se Gospodinu u citari; u psaltiru od deset žic popivajte ńemu.

(3) Kantajte ńemu popivanje novo; dobro popivajte ńemu u glasu visoku.

(4) Zač pravedna jest rič Gospodinova, i sva dela ńegova u veri.

(5) Ljubi milosrdje i sud; milosrdja Gospodinova puna jest zemja.

(6) Ričju Gospodinovom nebesa utvrjena jesu; i duhom ust ńegovih sva kripost ńihova.

(7) Kupeći kakono u mih vode od mora; kladajući propasti u tesore svoje.

(8) Boj se Gospodina sva zemja; od ńega stanovito krenuti će se
13a svi, koji pribivaju u okolišu.

(9) Zač on reče, i učińena jesu; on zapovidi, i stvorena jesu.

(10) Gospodin razčińa vića narodov, odmiće stanovito mišljenja pukov, i odmiće vića poglavic.

(11) Viće stanovito Gospodinovo u vike stoji; mišljenja srca ńegova od naroda do naroda.

(12) Blaženi narod, koga jest Gospodin Bog ńegov; puk, koga obra za bašćinu sebi.

(13) S neba pogleda Gospodin, vidi sve sinove človičaske.
(14) Od pripravljenoga pribivališća svoga pogleda svih, koji pribivaju na zemlji.
(15) Koji utvrjuje osobito svakomu srce, koji razumi sva dela ńihova.
(16) Ne će biti shrańen kral po mnogoj kriposti: i žigant ne će biti shrańen u množstvu kriposti svoje.
(17) Himbeni je koń na shrańenje; u obilnosti stanovito kriposti svoje ne će se shraniti.
(18) Evo oči Gospodinovi svrhu onih, ki ga se boje: i u onih, ki ufaju svrhu milosrdja ńegova.
(19) Da izneme od smrti dušu ńihovu, i da hrani ńih u vrime glada.
(20) Duša naša čeka Gospodina: zač pomoćnik i straža naša jest.
(21) Zač u ńemu će se radovati srce naše; i u ime sveto ńegovo ufali smo.
(22) Budi milosrdje tvoje, Gospodine, svrhu nas onako, kako smo ufali va te.

Slava otcu i sinu.

Psalam 33.

(1) [ ]
(2) Blagoslivlati ću Gospodina u svako vrime; vazda pohvala ńegova u ustih mojih.
(3) U Gospodinu biti će pohvalena duša moja; slišajte tihi, i radujte se.
(4) Veličite Gospodina sa mnom; i uzvišimo ime ńegovo u istomu ńemu.
(5) Iskal sam Gospodina i uslišal je mene, i od svih nevolj mojih oslobodil je mene.
(6) Pristupite k ńemu i biti ćete prosvitleni; i obrazi vaši ne će biti pogrjeni.
(7) Ovi ubogi vapil je, i Gospodin uslišal je ńega, i od svih nevolj ńegovih shranil je ńega.
(8) Šalje[1] angel Gospodinov u okolo onih, ki se boje ńega, i oslobodi | će ńih. 14
(9) Okusite i vite, da je sladak Gospodin; blaženi muž, ki ufa vań.
(10) Bojte se Gospodina svi sveti ńegovi, zač ni ubožstva onim, ki se boje ńega.

[1] Scaglie.

(11) Bogati jesu u potribi bili i gladovali su[1]: oni stanovito, ki su iskali Gospodina, ni ńim pomańkalo svakoga dobra.

(12) Pridite sinci, slišite mene: strah Gospodinov učiti ću vas.

(13) Koji jest človik, ki hoće život, i ļubi viditi dni dobre?

(14) Odvrni jazik tvoj od zla: i ustne tvoje ne govorite himbu.

(15) Odvrni se od zla, i čini dobro: išći mir i nasliduj ńega.

(16) Oči Gospodinovi svrhu pravednih, i uši ńegovi na molitve ńihove.

(17) Obraz stanovito Gospodinov svrhu onih, ki zlo čine, da potare od zemļe spomenu ńihovu.

(18) Vapili su pravedni, i Gospodin uslišal je ńih, i od svih nevoļ ńihovih oslobodil je ńih.

(19) Blizu jest Gospodin onim, koji pečalna srca jesu, i humiļenih duha shraniti će.

(20) Mnoge nevoļe pravednih, od svih ovih oslobodil jest ńih Gospodin.

(21) Čuva Gospodin sve kosti ńihove; jedna od ńih ne će se slomiti.

(22) Smrt grišnikov prizala: i ki nenavidili su pravednika, sagrišili su.

(23) Odkupiti će Gospodin duše slug svojih: i ne će sagrišiti svi, da ufaju va ń.

Slava otcu.

Psalam 34.

(1) [ ] Sudi Gospodine onih, ki zlo čine meni; pridobudi onih, ki se rvu suprotiva meni.

(2) Vazmi oružje i šćit, i ustani se na pomoć moju.

(3) Iznemi meč, i zatvori suprotiva onim, koji progone mene: i reci duši mojoj: Shrańenje tvoje ja jesam.

(4) Budite smućeni i pristrašeni oni, koji išću dušu moju. Obrnite se nazada i budite smućeni oni, koji misle meni zla.

(5) Budite kakono prah prid obrazom vetra: i angel Gospodinov stišajući ńih.

14a (6) Budi put ńihov tmine i popuzļiv: | i angel Gospodinov progoneći ńih.

(7) Zač prez uzroka sakriše meni pogibil zamčice svoje, i tašće jesu nasvadili dušu moju.

(8) Pridi ńim zamčica, ku ne znaju, i uhićenje, ko sakriše, uhiti ńih: i u zamčicu upadite onu istu.

(9) Duša stanovito moja veseliti će se u Gospodinu, i naslajivati će se svrhu spasiteļa svoga.

---

[1] U rkp.: si.

(10) Sve kosti moje reći će: Gospodine, gdo je prilični tebi? Otimljući potribljivoga od rȕk jačih od ńega, nevoljnoga i ubogoga od onih, koji popadahu ńihovo ńim.

(11) Ustajući se svidoci nepravedni, ono, ča ne znah, izpitovahu mene.

(12) Vraćahu meni zla za dobra, neplod duši mojoj.

(13) Ja stanovito, kada meni usilni bihu, obukovah cilicij. Poniževah u žežinu dušu moju; i molitva moja u krilo moje vratiti će se.

(14) Kakono iskrńemu i kakono bŕatu našemu, tako se udraževah: a kakono plačući i ozlovoljen, tako bih ponižen.

(15) I suprotiva meni radovali se jesu, i sjediniše se: i skupiše se svrhu mene biči, i ne znah.

(16) Raztrkani jesu, i nisu se zgrozili, napastovaše mene, i porugaše mene poruganjem, škripaše svrhu mene zubmi svojimi.

(17) Gospodine, kada ćeš pogledati? Povrati dušu moju od zlobe ńihove, od lavov jedinu moju.

(18) Spovidati ću se tebi u crikvi velikoj, u puku težkomu hvaliti ću tebe.

(19) Ne veselite se svrhu mene oni, ki se suprotive meni nepravedno; ki me nenavide prez uzroka i migaju očima.

(20) Zač ujistinu meni mirno govorahu, i u sržbi zemlje govoreći, himbe[1] mišljahu.

(21) I razširiše svrhu mene usta svoja, rekoše: Oh, oh, vidiše oči naše.

(22) Vidil si, Gospodine, nemoj mučati: Gospodine nemoj se dilevati od mene.

(23) Ustani i stavi pomńu na | *su*d moj, Bože moj i Gospodine moj, i na uzrok moj. 15

(24) Sudi mene po pravdi mojoj, Gospodine, Bože moj, i neka se ne vesele svrhu mene.

(25) Ne recite u srcu svomu: Oh, oh, duše naše! I ne recite požriti ćemo ńega.

(26) Zasramite se i pristrašite se skupa oni, koji se vesele zlu momu. Budite obučeni smućenjem i sramotom oni, koji zlobljiva govore svrhu mene.

(27) Veselite se i radujte se oni, ki hoće pravdu moju; i recite vazda: Poveličen budi Gespodin, i ki hoće mȋr sluzi ńegovu.

(28) I jazik moj misliti će pravdu tvoju, po vas dan pohvalu tvoju.

[1] U rkp. isprva: himbu, pak *u* kao da je poslije u *e* prenačińeno.

Psalam 35.

(1) [ ]

(2) Reče nepravednik, da sagriši u samomu sebi; ni strah Božji prid očima ńegovimi.

(3) Zač je himbeno čini prid obrazom ńegovim: da se najde nepravednost ńegova na zlo hotinje.

(4) Riči ust ńegovih nepravednost i himba; ne hoti razumiti, da bi dobro čini.

(5) Nepravednost mislil jest u komori svojoj; stal je pri svakomu putu nedobromu, zlobu stanovito ni nenavidil.

(6) Gospodine, na nebu milosrdje tvoje, i jistina tvoja deri do oblakov.

(7) Pravda tvoja kakono gore Božje; sudi tvoji propast mnoga. Ļudi i dobitak shraniti ćeš, Gospodine!

(8) Kako si umnoža milosrdje tvoje, Bože. Sini stanovito človičaski u pokrov kreļuti tvojih ufati će.

(9) Opiti će se od obilnosti kuće tvoje; i potokom raskoše tvoje pojiti ćeš ńih.

(10) Zač pri tebi jest studenac života; i u svitlosti tvojoj viditi ćemo svitlost.

(11) Ukaži milosrdje tvoje onim, koji znaju tebe, i pravdu tvoju onim, ki prava jesu srca.

(12) Ne pridi meni noga od oholie, i ruka grišnika ne gani mene.

(13) Ondi su pali oni, koji deluju nepravednost, izagnani jesu i ne mogoše stati.

Slava otcu i sinu i duhu.

15a

| Psalam 36.

(1) [ ] Nemoj naslidovati zločince, i nemoj ļubiti onih, ki čine nepravednost.

(2) Zač kakono seno brzo će usahnuti; i kakono zeļa od trav vreda će opasti.

(3) Ufaj u Gospodina i čini dobro; i pribivaj na zemļi, neka budeš pitan u blagu ńe.

(4) Naslajuj se u Gospodinu, i dati će tebi pitanja srca tvoga.

(5) Očituj Gospodinu put tvoj, i ufaj va ń, i on će učiniti.

(6) I privesti će kakono svitlost pravdu tvoju, i sud tvoj kakono poldne.

(7) Podložan budi Gospodinu, i moli ńega. Nemoj naslidovati u onomu onoga, ki produžuje u putu svomu, u človiku onomu, ki čini nepravde.

(8) Pristani od sržbe, i ostavi gńiv: nemoj naslidovati, da budeš zlo činiti.

(9) Zač oni, ki zlo čine, biti će razčińeni; oni stanovito, koji Gospodina podnašaju, onih će biti bašćina zemļe.

(10) I od sada do mala i ne će biti grišnika: i iskati ćeš mesto ńegovo, i ne ćeš ga najti.

(11) Tihi stanovito oni će uživati kako bašćinu zemļu i naslajivati će se u množstvu mira.

(12) Obsluževati će grišnik pravednoga, i škripati će svrhu ńega zubi svojimi.

(13) Gospodin stanovito rugati će se ńim, zač vidi, da gre dan ńegov.

(14) Meč izneli su grišnici, napeli su luk svoj, da prihine ubogoga i potribļivoga, da ubiju onih, ki su pravedna srca.

(15) Meč ńihov ulizi u srca ńihova, i luk ńihov budi slomļen.

(16) Boļe jest malo pravednomu svrhu blaga grišnikov mnoga.

(17) Zač lakti grišnikov raztrti će se; utvrditi će stanovito Gospodin pravednih.

(18) Poznaje Gospodin dni onih, ki su prez trohe; bašćina ńihova u vik će biti.

(19) Ne će biti smućeni u vrime zalo, i u dni glada biti će nasićeni;

(20) zač će grišnici poginuti. Nepriateļi ujistinu Gospodinovi oni čas, kako u poštenju budu uzvišeni, pomańkavajući kakono dim, pomańkati će.

(21) | Zaimati će grišnik i ne će vratiti; pravednik stanovito smilovati će se i vratiti će. 16

(22) Zač oni, koji blagoslivļaju ńega, uzdržati će zemļu: oni, koji proklińu ńega, poginuti će.

(23) Prid Gospodinom stupļaji človičaski upraviti će se; i put ńegov letiti će.

(24) Kada pade, ne će se razbiti; zač Gospodin poklada ruku svoju.

(25) Mlaji sam bio, i evo me ostara; i nisam vidil pravednoga zapušćena, ni sime ńegovo išćući kruha.

(26) Po vas dan smiluje se i zajme; i sime ńegovo u blagoslovu biti će.

(27) Čuvaj se od zla, i čini dobro, i pribivaj u vik vikoma.

(28) Zač Gospodin ļubi *sud*, i ne će ostaviti svete svoje: uvik će biti zahrańeni. Nepravedni biti će pedipsani, i sime nemilostivih poginuti će.

(29) Pravedni uživati će zemļu, i pribivati će u vik vikoma svrhu ńe.

(30) Usta pravednoga razmišļati će mudrost, i jazik ńegov govoriti će *sud*.

(31) Zakon Boga ńegova u srcu ńegovu: i ne će biti prihińeni stupļaji ńegovi.

(32) Razmišļa grišnik pravednoga, i išće umoriti ńega.

(33) Gospodin stanovito ne će ostaviti ńega u rukah ńegovih: i ne će osuditi ńega, kada bude činiti *sud* ńemu.

(34) Čekaj Gospodina i čuvaj *put* ńegov, i uzvišiti će tebe. da za bašćinu vazmeš zemļu; kada poginu grišnici, viditi ćeš.

(35) Vidih nemilostivoga uzvišena, i uzdivignuta svrhu citri od Libana.

(36) I projdoh, i evo ne biše; iskah ńega, i ni se našlo mesto ńegovo.

(37) Čuvaj pravednost, i vij nepravednost; zač jesu ostatci človiku mirnomu.

(38) Nepravedni stanovito poginuti će skupa; ostatci nepravednih poginuti će.

(39) Shrańenje stanovito pravednih od Gospodina; i straža ńihova u vrime nevoļe.

16a (40) I pomoći će | ńih Gospodin, i osloboditi će ńih; i oteti će ńih od grišnikov, i shraniti će ńih, zač su ufali va ń.

Psalam 37.

(1) [ ]

(2) Gospodine, nemoj u gńivu tvomu svistiti mene, ni u sržbi tvojoj nemoj karati mene.

(3) Zač su se strile tvoje zaperile va me, i utvrdil si svrhu mene ruku tvoju.

(4) *Ni* zdravja u mesu momu prid obrazom sržbe tvoje: *ni* mira kostem mojim prid obrazom grihov mojih.

(5) Zač nepravednosti moje nadašle su glavu moju; i kakono brime teško oteščale su svrhu mene.

(6) Usmrdile se jesu rane moje i sagnile prid obrazom ludosti moje.

(7) Nevoļan učińen jesam i sgrbil se jesam do konca: po vas dan zlovoļan ulizovah.

(8) Zač boci moji napuńeni jesu izlujenja: i ni zdravja u puti mojoj.
(9) Opečaļen jesam i ponižen jesam vele: rukah od skukanja srca moga.
(10) Gospodine, prid tobom sva žeļa moja, i skukanje moje prid tobom ni skrovito.
(11) Srce moje smućeno jest u meni, ostavila jest mene kripost moja; i svitlost očiju mojih i ona ni sa mnom.
(12) Priateļi moji i iskrńi moji suprotiva meni približili su se i stali su. I ki pri meni bihu, daleko staše;
(13) i posilje činahu, koji iskahu dušu moju. I ki iskahu zla meni, govorili jesu tašćine, i himbe po vas dan smišļahu.
(14) Ja stanovito kakono gluh ne slišah, i kakono nim ne ostvarajući[1] usta moja.
(15) I učińen jesam kakono človik, ki ne sliša, i ki nima u ustih svojih pokaranja.
(16) Zač sam va te, Gospodine, ufal; ti si uslišal mene, Gospodine, Bože moj.
(17) Zač sam rekal: Da bi se kada svrhu mene ne radovali neprijateļi moji; i dokle se kretaļhu noge moje, svrhu mene velika 17
govorili jesu.
(18) Zač ja pod fruštanja pripravan jesam; i bolest moja prida mnom jest vazda.
(19) Zač nepravednost moju navistiti ću, i misliti ću cića griha moga.
(20) Neprijateļi moji stanovito živu i utvrjeni jesu svrhu mene: i umnožali se jesu oni, ki nenavide mene nepravedno.
(21) Koji vraćaju zla za dobra, oni zlo govore od mene, zač sam naslidoval dobrotu.
(22) Ne ostavi mene, Gospodine, Bože moj, i ne diļuj se od mene.
(23) Nastoj na pomoć moju, Gospodine, Bože spasenja moga!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 38.

(1) [ ]
(2) Rekoh: Čuvati ću puti moji, da ne pomańkam u jaziku momu. Stavil sam ustom mojim stražu, kada staše grišnik suprotiva meni.
(3) Zanimil sam, i ponižil se jesam, i mučal sam od dobrih; i bolest moja ponovila se jest.

[1] ostuaraÿuchi.

(4) Postače srce moje u meni: i u mišlenju momu užgati će se ogań.

(5) Govoril jesam u jaziku momu: Znanu učini meni, Gospodine, svrhu moju, i broj dan mojih koji jest, neka znati budem, ča mańka meni.

(6) Evo po miri stavil si dni moji, i bitje moje kakono ništare jest prid tobom. Ništar nemańe sva tašćina jest svaki človik živući.

(7) Ništar nemańe u prilici mimohodi človik, da i zàmani se smućuje. Kupi blago, i ne zna, komu ga će skupiti.

(8) I sada, ko je čekanje moje? Ni li Gospodin? I iminje moga blaga ni li pri tebi?

(9) Od svih nepravednosti mojih otmi mene: u pogrdu ludomu dal si mene.

(10) Zanimil sam, i nisam otvoril usta moja, zač si *ti* učinil:

17a (11) odtisni od mene rane | tvoje.

(12) Od jakosti ruke tvoje ja sam pomańkal u pokaranjih tvojih: cića nepravednosti posvistil si človika. I sahnuti činil si kakono pauka dušu ńegovu; ništar nemańe utašćad smućuje se svaki človik.

(13) Usliši molitvu moju, Gospodine, i moljenje moje, ušima primi suze moje. Nemoj mučati, zač inostranac ja jesam pri tebi i putnik, kako jesu svi *otci* moji.

(14) Odpusti meni, da se ohladim prvo nego pojdu, i veće da ne budem.

Psalam 39.

(1) [ ]

(2) Čekajući čekah Gospodina, i nastoja meni.

(3) I usliša moljenja moja, i izvede mene iz jezera nevolje i iz kala fece. I postavi svrhu kamika noge moje, i upravi stuplaje moje.

(4) I ustavi u usta moja pisan novu, veru[1] Bogu našemu. Viditi će mnozi, i bojati će se, i ufati će u Gospodina.

(5) Blaženi muž, koga jest ime Gospodinovo ufanje ńegovo: i *ni* pogleda u tašćine i u ludosti himbene.

(6) Mnoga učinil si *ti*, Gospodine, Bože moj, čudesa tvoja; i mišlenju tvomu nigdore *ni*, ki bi bil priličan tebi. Navistil sam i govoril jesam, umnožali se jesu svrhu broja.

(7) Posvetilišće i prikazanje nisi hotil, uši stanovito učinil si svršne meni; prikazanje i za grih nisi pital.

[1] ueroy.

(8) Tada rekoh: Evo priti ću. U početak od knjig pisano jest od mene,

(9) da učinim volju tvoju, Bože moj, i hotil sam, i zakon tvoj po sridu srca moga.

(10) Navistil sam pravdu tvoju u crikvi velikoj; evo, ustnam mojim ne ću zabraniti; Gospodine, ti si znal.

(11) Pravdu tvoju nisam zakril u srce moje: istinu tvoju[1] shranjenje tvoje rekoh. Nisam sakril milosrdje tvoje i istinu tvoju prid skupšćinom | mnogom. 18

(12) Ti stanovito, Gospodine, ne čini daleko smilovanja tvoja od mene; milosrdja tvoja i jistina tva vazda prijali su mene.

(13) Zač obujala su mene zla, kim ni broja; obhitiše[2] mene nepravednosti moje, i ne mogoh da vidim. Umnožale se jesu svrhu vlas glave moje, i srce moje ostavilo je mene.

(14) Budi drago tebi, Gospodine, da iznemeš mene: Gospodine, na pomoć moju pogledaj.

(15) Budite smućeni i pristrašite se skupa oni, koji išću dušu moju, da ju vazmu. Obrnite se nazada i pristrašite se oni, koji hoće meni zla.

(16) Nosite čestokrat smućenje svoje oni, koji govore meni: Oh, oh.

(17) Veselite se i radujte se svrhu tebe svi, koji išću tebe, i recite vazda: „Poveličen budi Gospodin", koji ljube spasitelja tvoga.

(18) Ja stanovito prosjak jesam i ubog: Gospodin pomńiv jest od mene. Pomoćnik moj, i stražnik moj ti jesi [ ].

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 40.

(1) [ ]

(2) Blaženi oni, koji pomńu ima svrhu potribljivoga i ubogoga; u dan zali osloboditi će ńega Gospodin.

(3) Gospodin uzdrži ńega, i živa čini ńega, i blažena učini ńega na zemlji, i ne će pridati ńega u dušu neprijatelj ńegovih.

(4) Gospodin pomoć daj ńemu svrhu postilje bolesti ńegove; sve prostrtje ńegovo obrnul si u nemoć ńegovu.

(5) Ja rekoh: Gospodine, smiluj se na me; ozdravi dušu moju, zač je sagrišila tebi.

(6) Neprijatelji moji rekoše zla meni: Kada će umriti, i poginuti će ime ńegovo?

[1] tuoÿa (griješkom).
[2] obhititise.

*

(7) I ako ulizovaše, da vidi, tašćine govoraše: srce ńegovo skupi nepravednost sebi. Izlizovaše vanka, i govoraše

18a (8) ona | ista. Suprotiva meni mrmńahu svi neprijateļi moji, suprotiva meni mišļahu zla meni.

(9) Rič nepravednu narediše suprotiva meni; jeda oni, ki spi, ne će nadodati, da se ustane?

(10) I človik od mira moga, u koga ufah, koji blagovaše kruh moj, poveliči svrhu mene privarku.

(11) Ti stanovito, Gospodine, smiluj se na me, i uskriši[1] mene, i odvratiti ću ńim.

(12) U ovomu sam poznal, da si hotil mene, zač ne će se neprijateļ moj veseliti svrhu mene.

(13) Mene stanovito ćića pravednosti prijal si, i potvrdil si mene prid obrazom tvojim u vike.

(14) [ ]

Psalam 41.

(1) [ ]

(2) Kakono želi jelin k studencem od vod, tako želi duša moja[2] k tebi Bože!

(3) Žaja duša moja k Bogu, studencu živomu; kada ću priti i ukazati se prid obraz tvoj, Bože?

(4) Bile su meni suze moje kruh dan i noć, dokle mi se govori po vas dan: Kadi jest Bog tvoj?

(5) Ovo sam se spomenul, i prolil sam u meni dušu moju: zač ću projti u mesto pribivališća čudnovata do kuće Božje. U glasu radosti i spovidi žuk[3] onih, ki se čtuju.

(6) Zač si zlovoļna, dušo moja, i zač smućuješ mene? Ufaj u Boga, zač ću se još spovidati ńemu; spasenje obraza moga,

(7) i Bog moj. K meni istomu duša moja smućena jest; zato spominati ću se od tebe zemļo od Jordana, i Hermona, od gore male.

(8) Propast propast zaziva u glasu vrat tvojih. Sve višine tvoje i valovi tvoji svrhu mene projdoše.

(9) U dan zapovida Gospodin milosrdje svoje, i u noći pisan svoju, pri meni molitva Bogu života moga;

(10) reći ću Bogu: Prijatnik moj jesi, zač si zabil mene? i zač

19 | zlovoļan hodim, dokle pečali mene nepriateļ?

[1] uschrisci.

[2] Ova je riječ dva puta napisana.

[3] xuch (u Vulg.: ſonus).

(11) Dokle se iskrše kosti moji, psosti meni govoriše, koji ne vole mene neprijatelji moji: dokle govore meni po vas dan: Kadi jest Bog tvoj?

(12) Zač zlovolna jesi, dušo moja, i zač smućuješ mene? Ufaj u Boga, zač ću se još spovidati ńemu: spasenje obraza moga, i Bog moj.

Slava.

Psalam 42.

(1) [ ] Sudi mene, Bože, i razberi uzrok moj od naroda ne sveta, od človika nepravednoga i himbenoga oslobodi mene.

(2) Zač ti jesi, Bože, jakost moja: zač si mene odtiral? I zač zlovolan hodim, dokle pečali mene neprijatel?

(3) Ispusti svitlost tvoju i jistinu tvoju: ova su mene vodila, i privela me su na goru svetu tvoju i pribivališća tvoja.

(4) I ulisti ću k oltaru Božjemu, k Bogu, ki veseli mladost moju. Spovidati ću se tebi u citari, Bože, Bože, moj!

(5) Zač zlovolna jesi, dušo moja, i zač smućuješ mene? Ufaj u Boga, zač ću se jošće spovidati ńemu: spasenje obraza moga, i Bog moj.

Slava[1] otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 43.

(1) [ ]

(2) Bože, ušima našima slišali smo, otci naši navistiše nam delo, koje deloval jesi u dni ńihovi, i u dni stare.

(3) Ruka tvoja narode razčini, i usadil si ńih: obnevolil si puke, i iztiral si ńih.

(4) I nisu u meču svomu uzdržali zemlu, i ruka ńihova[2] ni shranila ńih, da desnica tvoja, i lakat tvoj, i prosvitlenje obraza tvoga; zač si se udražal u ńih.

(5) Ti jesi isti kral moj i Bog moj, ki šales shranenja Jakovu.

(6) U tebi nepriatele naše razviati ćemo rogom, i u ime tvoje
| za ništar ćemo sciniti[3] onih, ki se divižu suprotiva nam. 19a

(7) Ne ću u luk moj ufati se, i meč moj ne će shraniti mene.

(8) Shranil si nas od onih, koji nas pečalahu, i onih, ki nas nenaviahu, pogrdil si.

---

[1] U rkp. griješkom: Slaui.

[2] U rkp. griješkom: gnihiua.

[3] Prije prijelaza na drugu stranu u rkp. stoji: ne ćemo sciniti.

(9) U Bogu biti ćemo pohvaljeni po vas dan, i va ime tvoje spovidati ćemo u vike.

(10) Sada stanovito odtiral si i pogrdil si nas; i ne izhodiš, Bože, u kripostih tvojih.

(11) Odvrnul si nas nazada za neprijatelji našimi; i ki su nas nenavidili, drpljahu sebi.

(12) Dal si nas kakono ovce od jidenja, i u narodih raztrkal si nas.

(13) Prodal si puk tvoj prez cine; i nij bilo množstvo u prominńenjih ńihovih.

(14) Stavil si nas pogrdu susidom našim, prihińenje i poruganje onim, koji okolo nas jesu.

(15) Postavil si nas u priliku narodom, kretanje glav u pucih.

(16) Po vas dan sram moj suprotiva meni jest, i smućenje sramno obraza moga pokri mene;

(17) od glasa onih, ki nam po oči daju, i zlogovornikov, od obraza neprijatelj i onih, ki nas progone.

(18) Ova sva pridoše svrhu nas, i nismo zaudobili[1] tebe, i nepravedno ne činismo u naredbi tvojoj.

(19) I ne dili se nazada srce naše; i odvrnul si ulice naše od puta tvoga.

(20) Zač si poniži nas u mestu od pečali, i pokri nas tińa od smrti.

(21) Ako smo zabili ime Boga našega, i ako smo prostirali ruke naše k Bogu inostrancu:

(22) Ne će li Bog iziskavati ova? zač on zna skrovita srca. Zač cića tebe umarani jesmo po vas dan, scińeni jesmo kakono ovce od ubijenja.

20 (23) Ustani, | zač spiš, Gospodine? Ustani i nemoj stati do svrhe!

(24) Zač obraz tvoj odvraćaš, zabivaš potribe naše i nevolje naše?

(25) Zač ponižena jest u prahu duša naša; pritiskal se jest k zemlji trbuh naš.

(26) Ustani, Gospodine, pomozi nas, i odkupi nas cića imena tvoga.

Slava.

Psalam 44.

(1) [ ]

(2) Izvrže srce moje rič dobru; govoru ja dela moja kralju. Jazik moj pero pisca, koji brzo piše.

(3) Lip obličstvom mimo sine človičaske. prolita jest milost u ustih tvojih; zato blagoslovi tebe Bog u vike.

[1] U Vulg.: nec obliti sumus.

(4) Pripaši se mečem tvojim svrhu boka tvoga, primogući!

(5) Obličtvo tvoje i lipota tvoja nastoj[1], produžujući hodi, i kraļuj cića istine i tišine, i pravde, i privesti će tebe čudnovato desnica tvoja.

(6) Strile tvoje oštre, puci poda te padati će, u srce neprijateļ kraļevih.

(7) Katidra tvoja, Bože, u vik vikoma; šibica upravļenja šibica kraļevstva tvoga.

(8) Ļubil si pravdu i nenavidil si nepravednost; zato pomaza tebe Bog, Bog tvoj uljem veselja mimo sve tovariše tvoje.

(9) Mira i smola voñuća i kasia od svit tvojih, od kuć od lefanće kosti, od kojih nasladiše tebe

(10) hćere kraļeve u časti tvojoj. Stala je kraļica na desnu tvoju u svitah pozlaćenih, obastrta skarotinami.

(11) Slišaj, hćerce, i vij, i nagni uši tvoji, i zabudi puk tvoj i kuću otca tvoga.

(12) I žuditi će kraļ lipost tvoju; zač on jest Gospodin Bog tvoj, i pokloniti će se ńemu.

(13) I hćere od Tira u darih obraz tvoj moliti će svi bogati od puka.

(14) Sva slava ńegova hćere kraļeve iznutra, u skutih pozlaćenih,

(15) zaogrnuta skarotinami. Privesti će kraļu divice za ńom, bližńe ńe privoditi će se tebi;

(16) privoditi će se u veselju i u radosti, privoditi će se u tempal kraļev.

(17) Na mi|sto otac tvojih rodiše se tebi sini; postaviti ćeš ńih **20a**
svrhu sve zemļe.

(18) Spominati će se od imena tvoga u svakomu narodu i narodov. Zato puci spovidati će se tebi u vike, i u vik vikoma.

Psalam 45.

(1) [ ]

(2) Bog naš utočišće i kripost, pomoćnik u nevoļah, koje najdoše[2] nas vele kruto.

(3) Zato ne ćemo se bojati, dokle bude se smućevati zemļa, i budu prinesene gore u srce od mora.

---

[1] „nastoÿ“ dva puta napisano.

[2] Isprva: „ke su prišle“, zatim prećrtano i daļe napisano: „koje najdoše“.

(4) Zazvoniše i smutile se jesu vode ńihove. smutile se jesu gore u jakosti ńegovoj;

(5) od rike naglost veseli grad Božji, posveti pribivališće svoje vičńi.

(6) Bog po sridu ńega, i ne će se ganuti; pomoći će ńega Bog ujutro rano.

(7) Smutili se jesu narodi i nagnuta jesu kraļevstva; da glas svoj. i krenu se zemļa.

(8) Gospodin od kriposti s nami; prijatnik naš Bog Jakovaļ.

(9) Hodite i vite dela Gospodinova, ke skazni stavi svrhu zemļe,

(10) odnašajući rati deri do konca zemļe. Luk strti će i slomiti će oružje, i šćite sažgati će ogńem.

(11) Postojte i vite, da ja jesam Bog; i biti ću uzvišen u narodih, i biti ću uzvišen na zemļi.

(12) Gospodin od kriposti s nami, prijatnik naš Bog Jakovaļ.

Slava otcu i sinu.

Psalam 46.

(1) [ ]

(2) Svi narodi plešćite rukami; radujte se Bogu u glasu veselja.

(3) Zač Gospodin visok, strašan; kraļ naš velik svrhu sve zemļe.

(4) Podloži puke nam, i narode pod noge naše;

(5) obra nas za bašćinu svoju, lipotu Jakovļu, koga ļubi.

(6) Uzajde Bog[1] u radosti, i Gospodin u glasu trubļe.

(7) Popivajte Bogu našemu, popivajte; popivajte kraļu našemu, popivajte!

(8) Zač kraļ sve zemļe jest Bog; popivajte mudro.

(9) Kraļevati će Bog svrhu narodov: Bog sidi svrhu katidre svete svoje.

(10) Poglavice pukov skupile se jesu s Bogom Abraamovim; zač bozi jaki zemļe vele uzdivignuli se jesu.

Slava otcu i sinu i du(hu).

21 | **Psalam 47.**

(1) [ ]

(2) Velik Gospodin i dostojan pohvale vele u gradu Boga našega, na gori svetoj ńegovi.

[1] Ponajprije: „gospodin“, a onda precrtano i odozgo napisano: „bog“.

(3) Zastavljaše se radostju sve zemļe gora Sion, strana burńa, grad kraļa velikoga.

(4) Bog u kućah ńegovih biti će poznan, kada prime ńega.

(5) Zač evo kraļi zemļe skupili se jesu, i staviše se ujedno.

(6) Oni videći tako čudili se jesu, smutili se jesu, ganuli se jesu;

(7) tres obujal jest ńih; onde bolesti kako one, ka rodi.

(8) u vetru veliku potrti ćeš navi od Tarsie.

(9) Kako smo slišali, tako smo vidili u gradu Gospodina od kriposti, u gradu Boga našega; Bog zastavi ńega u vike.

(10) Prijali smo, Bože, milosrdje tvoje po sridu templa tvoga.

(11) Po imenu tvomu, Bože, tako i pohvala tvoja do kraji zemļe; pravde puna jest desnica tvoja.

(12) Veseli se gora od Siona, i radujte se hćere Judina, ciča sudov tvojih, Gospodine.

(13) Obajdite Siona i zagrlite ńega: povidajte u turnih ńegovih.

(14) Postavite srca vaša u kripost ńegovu, i razdilite kuće ńegove, da budete povidati u rodbini drugoj.

(15) Zač ovo jest Bog, Bog naš u vik, i u vike vikoma: i on će nas guvernati u vike.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 48.

(1) [ ]

(2) Slišite ova svi narodi, ušima primite vi, koji pribivate u kolobaru,

(3) svi, ki ste rojeni na zemļi, i sini človičaski, skupa ujedno bogati i ubogi.

(4) Usta moja govoriti će mudrost, i mišļenje srca moga razbor.

(5) Nagnuti ću u pričici uho moje; otvoriti ću u psaltiru govorenje moje.

(6) Kako ću se bojati u dan zali? nepravednost pete moje obajti će mene;

(7) koji se ufaju u kripost svoju, i u množstvu blaga svoga slave se.

(8) Brat ne će odkupiti, odkupiti će človik, i ne će dati Bogu odkup svoj,

(9) i cinu odkupļenja duše svoje, i rabiti će u vike,

(10) i živiti će jošće do svrhe.

(11) Ne će viditi smrt, | kada vidi mudarce umirući; skupa nera- 21a
zumni i ludi poginuti će, i ostaviti će tujinom blago svoje,

(12) a grobi ńihovi kućni onih u vike. Pribivališća ńihova od naroda do naroda, nazivaše imena svoja u zemļah svojih.

(13) Človik, kada u počtenju biše, ne razumi; takmen učini se jest dobitku ludomu, i priličan učińen jest ńemu.

(14) Ovi put ńihov skandal jest ńim; zatim u ustih svojih nasladiti će se.

(15) Kakono ovce u pakal stavļeni jesu; smrt popasti će ńih. I gospodovati će ńim pravedni u jutro, i pomoć ńihova starati će se u paklu od slave ńihove.

(16) Ništar nemańe Bog odkupiti će dušu moju od ruk pakla, kada prime mene.

(17) Nemoj se bojati, kada bogat se učini človik, i kada umnožana bude slava kuće ńegove.

(18) Zač, kada umre, ne će vazeti svaka, i ne će sajti s ńim slava ńegova.

(19) Zač duša ńegova u život ńegov biti će blagoslovļena, hvaliti će tebe, dokle dobro učiniš ńemu.

(20) Ulisti će do rodbine otac svojih, i do vika ne će viditi svitlosti.

(21) Človik, kada u počtenju biše, ne razumi; takmen učińen jest dobitkom neumnim, i priličan učińen jest ńim.

Psalam 49.

(1) [ ] Bog od bogov, Gospodin govoril jest, i zazva zemļu od sunca istoka do zapada,

(2) od Siona obličtvo lipote ńegove.

(3) Bog očito će priti, Bog naš i ne će mučati. Ogań prid obrazom ńegovim goriti će, i okolo ńega krupe velike i jake.

(4) Zazvati će nebo zgara i zemļu, da razbere puk svoj.

(5) Skupite ńemu svete ńegove, koji narejuju testament ńegov svrhu posvetilišć.

(6) I navistiti će nebesa pravdu ńegovu, zač Bog sudac jest.

22 (7) Sliši puče moj, i govoriti ću Izraelu, i svidočkovati ću tebi; Bog, Bog tvoj ja jesam.

(8) Ne u posvetilišćih tvojih karati ću tebe; prikazališća stanovito tvoja prid obrazom mojim jesu vazda.

(9) Ne ću prijati od kuće tvoje teliće, ni od stada tvoga jarce.

(10) Zač moje jesu sve zviri od dubrav, dobitak u gorah i voli.

(11) Poznal sam sva letušća nebes; i lipota poļa sa mnom jest.

(12) Ako budem lačan, ne ću reći tebi, zač moj jest okoliš zemļe i punost ńegova.

(13) Jeda ću blagovati meso od junac, ali ću krv od jarac piti?

(14) Prikaži Bogu posvetilišće od pohvale, i ispuni vičńemu zavite tvoje.

(15) I zazovi mene u dan nevoļe, osloboditi ću tebe, i počtovati ćeš mene.

(16) Grišniku stanovito reče Bog: Zač ti povidaš pravde moje, i vazimaš naredbu moju po usta tvoja?

(17) Ti ujistinu nenavidil si nauk, i zavrgal si govorenja moja nazada.

(18) Ako viaše lupeža, ti teciše s ńim, i s priļubodivnici del tvoj kladaše.

(19) Usta tvoja umnožala se jesu zlobom i obilovala; i jazik tvoj načińaše himbe.

(20) Sideći suprotiva bratu tvomu govoril si, i suprotiva sinu matere tvoje kladaše skandal.

(21) Ovo si učinil i mučal sam. Scinil si, nepravedniče, da ću biti tebi priličan; karati ću tebe, i ustanoviti[1] ću suprotiva obrazu tvomu.

(22) Razumite ova, ki zabivate Boga, da kadgodi ne popade, i da ne bu gdo otme.

(23) Posvetilišće pohvale počtovati će mene: i onamo put, kamo ukažem ńemu spasenje Božje.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 50.

(1) [ ]

(2) [ ]

(3) Smiluj se na me, Bože, po velikomu milosrdju tvomu. I po mnoštvu smilovanji[2] tvojih pomrsi nepravednost moju.

(4) I jošće operi mene od nepravednosti moje; i od griha moga očisti mene.

(5) Zač nepravednost moju ja poznaju: i grih moj suprotiva meni jest vazda.

(6) Tebi samomu sagrišil sam, i zlo prid tobom učinil sam, | da 22a
se pravedan učiniš u besidah tvojih i primožeš, kada se sudiš.

(7) Zač evo u nepravednostih začat jesam; i u grisih zače mene mati moja.

[1] U rkp.: ustanouititi.

[2] smilouangi.

(8) A evo jistinu ljubil si; neznana i skrovita mudrosti tvoje očitoval si meni.

(9) Pokropiš mene, Gospodine, hizopom, i biti ću očišćen; oprati ćeš mene, i svrhu sniga biti ću obiljen.

(10) Slišanju mojemu dati ćeš veselje i radost, uzradovati će se kosti humiljene.

(11) Odvrati obraz tvoj od grihov mojih; i sve nepravednosti moje pomrsi.

(12) Srce čisto stvori u meni, Bože, i duh upravni ponovi u utrobah mojih.

(13) Ne odvrzi mene od obraza tvoga; i duh sveti tvoj ne vazmi od mene.

(14) Povrati meni radost spasenja tvoga; i duhom izvrstitim ukripi mene.

(15) Naučiti ću nepravednih puti tvoji; i nemilostivi k tebi će se obratiti.

(16) Oslobodi mene od krvi, Bože, Bože spasenja moga; i uzvišiti će jazik moj pravdu tvoju.

(17) Gospodine, ustne moje otvori, i usta moja navistiti će pohvalu tvoju.

(18) Zač ako bi hotil posvetilišće, dal bih ga jistino; prikažališći ne ćeš se nasladiti.

(19) Posvetilišće Bogu duh uhiljeni[1]; srce skrušeno i poniženo, Bože, ne pomrzi.

(20) Dobrostivo učini u dobroj voli tvojoj Sionu, da se saziju zidi Hijerosolima.

(21) Tada ćeš prijati posvetilišće pravde, prikazanja i sažganja: tada će klasti svrhu oltara teliće.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 51.

(1) [ ]

(2) [ ]

(3) Ča se slaviš u zlobi ti, ki si moguć[2] u nepravednosti?

(4) Po vas dan nepravdi mislil je jazik tvoj; kakono britva oštra činil si himbu.

(5) Ljubil si zlobu svrhu dobrostivstva, nepravednost veće nego govoriti pravednost.

[1] uhiglieni.

[2] U rkp.: moguh.

(6) Ljubil si sve riči od padanja, jazikom himbenim.

(7) Zato Bog razčiniti će tebe napokon, i izkoreniti će tebe, priniti će tebe od pribivališća tvoga, i žile tvoje od zemļe živućih.

(8) Viditi će pravedni, i bojaļti će se, i svrhu ńih smiati će se, 23
i reći će:

(9) Evo človik, ki ne stavi Boga pomoćnika svoga, da ufal je u mnoštvo blaga svoga, i pripomogal je u tašćini svojoj.

(10) Ja stanovito, kakono maslina plodna u kući Božjoj, ufah u milosrdje Božje u vike, i u vik vikoma.

(11) Spovidati ću se tebi u vike, da *si* učinil; i čekati ću ime tvoje, zač dobro jest prid obrazom svetih tvojih.

Slava *o*tcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 52.

(1) [ ] Reče ludak u srcu svomu: N*i* Bog.

(2) Razčińeni je*s*u, i smradni učińeni je*s*u u nepravednostih: i n*i*, gdo bi dobro činil.

(3) Bog s nebes pogleda svrhu sinov človičaskih, da vidi, je *li* gdo, ki razumi, a*li* gdo išće Boga.

(4) Svi bihu pomańkali, sku*p*a nevridni učińeni je*s*u; n*i*, ki bi dobro činil, i n*i* do jednoga.

(5) Ne će li znati svi, koji deluju nepravednost, koji žeru p*u*k moj kakono blagovanje kruha?

(6) Boga ne zazvaše, onde drhtaše strahom, kadi ne biše straha. Zač Bog razčini kosti onih, koji su ļudem drazi; smućeni je*s*u, zač Bog pogrdi ńih.

(7) Gdo će dati od Siona spasiteļa Izraelu? Kada priobrati Gospodin sužaństvo puka svoga, veseliti će se Jakov, i radovati će se Izrael.

Slava *o*tcu i sinu.

Psalam 53.

(1) [ ]

(2) [ ]

(3) Bože, u ime tvoje shrańena mene učini; i u kriposti tvojoj sudi mene!

(4) Bože, usliši molitvu moju; ušima primi riči ust mojih.

(5) Zač inostranci divignuli su se suprotiva meni, i jaki iskali su dušu moju, i nisu stavili Boga prid obraz svoj.

(6) Da, evo Bog pomaga mene; i Gospodin prijatnik jest duše moje.

(7) Odvrati zla neprijateļem mojim; i u kriposti tvojoj razčini onih.

(8) Povoļno posvetiti ću tebi, i spoviditi ću se imenu tvomu. Gospodine, zač dobro jest;

(9) zač iz svake nevoļe oslobodil si mene: i svrhu nepriateļ mojih nesćinu učini oko moje.

Slava.

23a | **Psalam 54.**

(1) [ ]

(2) Usliši, Bože, molitvu moju, ne pogrdi moļenje moje;

(3) nastoj meni, i usliši mene. Ozlovoļen jesam u dilovanju momu, smućen jesam

(4) od glasa neprijateļa, i od nevoļe grišnika. Zač nagnuše na me nepravednosti, i u sržbi usilni bihu meni.

(5) Srce moje smućeno jest u meni, i strah smrti pade svrhu mene.

(6) Strah i tres pridoše svrhu mene; i pokriše mene tmine.

(7) I rekoh: Gdo će meni dati pera kako golubice, i poletiti ću i počinuti ću?

(8) Evo se odaļih bižeći, i pribivah u pustiñi.

(9) Čekah onoga, koji shrańena mene učini od mala duha i od fortune.

(10) Potisni, Gospodine, i razdili jazike ńihove, zač sam vidil nepravednost i suprotivšćinu u gradu.

(11) Dan i noć okriliti će ńega svrhu miri ńegovih nepravednost, i trud po sridu ńega.

(12) i nepravda; i ne pomańka od trgov ńegovih uzura i himba.

(13) Zač, ako bi neprijateļ moj proklel mene, podnil bih ujistinu. I ako bi on, koji nenavidil jest mene, svrhu mene velika da bi govoril, skril bih se more biti od ńega.

(14) Da ti človik jedne voļe sa mnom, vojvoda moj i znanac moj.

(15) koji skupa sa mnom slatka vazimaše blagovanja, u kući Božjoj hodili smo jedino.

(16) Pridi smrt svrhu ńih, i sajdite u pakal živi, zač zlobe jesu u pribivališćih ńihovih po sridu ńih.

(17) Ja stanovito k Bogu vapil sam; i Gospodin shraniti će mene.

(18) Večer i ujutro, i o poludne povidati ću, navistiti ću; i uslišati će glas moj.

(19) Odkupiti će u miru dušu moju od onih, ki se približaju meni, zač meu mnozimi bihu sa mnom.

(20) Uslišati će Bog, i ponižiti će onih, oni, ki jest prvo vikov; zač ni u ńih promińenja, i nisu se bojali Boga.

(21) Prostrl je ruku | svoju u plaći. Ockvrnili su naredbu ńegovu, 24

(22) razdilili jesu od sržbe obraz ńegov, i približilo se je srce ńegovo. Mekčali jesu govorenje ńegovo svrhu ulja, a ona jesu strile.

(23) Vrzi svrhu Gospodina pomńu tvoju, i on će tebe hraniti; i ne će dati u vike smetńe pravednomu.

(24) Ti ujistinu, Bože, privesti ćeš ńih u studenac od pogibili. Muži krvnici i himbeni ne će pripoloviti dni svoji; ja stanovito ufati ću va te, Gospodine.

Slava *otc*u i sinu i duhu svetu.

Psalam 55.

(1) [ ]

(2) Smiluj se na me, Bože, zač je potlači mene človik; po vazdan naskačući ne volil je mene.

(3) Potlačili su mene neprijateļi po vas dan; zač su mnozi, ki se rvu suprotiva meni.

(4) Od višine dneva bojati ću se; ja ujistinu va te ufati ću.

(5) U Bogu hvaliti ću govorenja moja, u Boga sam ufal; ne ću se bojati, ča čini meni človik puteni.

(6) Po vazdan riči moje pogrjevahu; suprotiva meni sve misli ńihove u zlo.

(7) Pribivati će i sakriti će; oni petu moju čuvati će. Kakono podnili su dušu moju,

(8) za ništare shrańenih učiniti ćeš ńih; u sržbi puke izlomiti ćeš, Bože,

(9) život moj navistil sam tebi; stavil si suze moje prid obraz tvoj, kakono je i u obićanju tvomu.

(10) Obrnuti će se neprijateļi moji nazada, u kojigodi dan zazovu tebe; evo, poznah, da Bog moj jesi.

(11) U Bogu ću hvaliti ŕič, u Gospodinu ću hvaliti govorenje; u Boga sam ufal, ne ću se bojati, ča će učiniti meni človik.

(12) U meni jesu, Bože, zaviti tvoji, koje ću ispuniti hvaleći tebe;

(13) zač si iznel dušu moju od smrti, i noge moje od popuzli, da budem drag prid Bogom u svitlosti živućih.

Slava *otc*u i sinu i duhu svetu.

24a

| Psalam 56.

(1) [ ]

(2) Smiluj se na me, Bože, pomiluj mene; zač va te ufala je duša moja; i u osinu od kreļuti tvoj(i) ufati ću, dokle mimojde nepravednost.

(3) Vapiti ću k Bogu vičńemu, Bogu, ki je dobro učinil meni.

(4) Posla s neba, i oslobodi mene, da u pogrdu onih, ki tlačahu mene. Posla Bog milosrdje svoje i jistinu svoju,

(5) dušu moju ote iz sridu lavić, spah smućen. Sinov človičaskih zubi ńihovi oružje i strile, i jazik ńihov meč oštri.

(6) Uzviši se svrhu nebes, Bože, i svrhu sve zemļe slava tvoja.

(7) Zamčicu pripraviše nogam mojim, i skļučiše dušu moju. Kopaše prid obrazom mojim jamu, i padoše va ńu.

(8) Pripravno srce moje, Bože, pripravno srce moje, popivati ću i pisan govoriti ću.

(9) Uskrsni, slavo moja, uskrsni, psaltiru i citaro; uskrsnuti ću rano ujutro.

(10) Spovidati ću se tebi u pucih, i pisan reći ću tebi u narodih;

(11) zač poveličeno jest deri do nebes milosrdje tvoje, i do oblakov jistina tvoja.

(12) Uzviši se svrhu nebes, Bože, i svrhu sve zemļe slava tvoja.

Slava otcu i sinu i duh(u) svetu.

Psalam 57.

(1) [ ]

(2) Ako ujistinu pravdu govorite, pravo sudite sinove človičaski.

(3) I zač u srcu nepravednosti delujete, na zemļi nepravde ruke vaše narejuju.

(4) Inostranci učinili se jesu grišnici od criva, falili su od utrobe, govorili su stvari lažļive.

(5) Gńiv ńim na priliku zmije; kakono aspid gluhi, i koji zatiska uši svoje;

(6) koji ne će slišati glas inkantaduri, i jidovita ki ni kantava mudro.

(7) Bog raztrti će zube ńihove u ustih ńihovih; i Gospodin iskršiti će čeļusti lavov.

25 (8) Na | ništar priti će kakono voda, ka teče; napel je luk svoj, dokle omlohave.

(9) Kakono vošak[1], ki se cidi, biti će vazeti; zgoru pade ogań, i ne vidiše sunca.

[1] uoscach.

(10) Prvo nego bi poznale drače vaše rhamnu,[1] kakono živih tako će u sržbi požriti ńih.

(11) Radovati će se pravednik, kada viditi bude osvetu; ruke svoje umiti će u krvi grišnika.

(12) I reći će človik: Je li plod kako plod pravednika; tako jest Bog sudeći ńih na zemļi.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 58.

(1) [ ]

(2) Otmi mene od neprijatel mojih, Bože moj; i od onih, ki naskaču na me, oslobodi mene.

(3) Otmi mene od onih, koji deluju nepravednost; i od muži krvnikov shrani mene.

(4) Zač su evo uhitili dušu moju; naprli[2] su na me jaki.

(5) Ni nepravednost moja, ni grih moj, Gospodine, prez nepravednosti tekal sam, i upravil sam.

(6) Ustani suprotiva meni, i vij, i ti, Gospodine, Bože od kriposti, Bože izraelski: nastoj za pohoditi sve narode, i nemoj se smilovati na svih, ki deluju nepravednost.

(7) Obrnuti će se k večeru, i glad će trpiti kako psi, i obhoditi će grad.

(8) Evo, govoriti će u ustih svojih, i meč u ustnah ńihovih; da gdo je slišal?

(9) I ti, Gospodine, rugati ćeš se ńimi; i na ništar priveşti ćeš sve narode.

(10) Jakost moju od tebe ću čuvati, zač Bog prijatnik moj jesi.

(11) Bog moj milosrdje ńegovo pojti će prida mnom.

(12) Bog ukazal je meni svrhu neprijatel mojih; da ne ubijaš ńih, da bi kada ne zabili puk moj. Raztrči onih u kriposti tvojoj; i skļuči[3] ńih, stražniče moj, Gospodine.

(13) Grih ust ńihovih, govorenje ustni | ńihovih, i da budu uhićeni 25a
u oholiji svojoj. I od zakletve i laže biti će navišćeni.

(14) U skončanje, i u sržbi od skončanja ne će biti. I znati će, da Bog gospodovati će Jakovu, i kraje zemļe.

(15) Obrnuti će se k večeru, i glad trpiti će kako psi, i obhoditi će grad.

---

[1] U Vulg.: rhamnum.

[2] naparli.

[3] schgliuci.

(16) Oni biti će razstrkani na blagovanje, i ako ne budu nasićeni. i mrmńati će.

(17) Ja stanovito popivati ću jakost tvoju, i uzvišiti ću ujutro milosrdje tvoje. Zač učińen jesi prijatnik moj i utočišće moje u dan od nevolje moje.

(18) Pomoćniče moj! tebi ću popivati, zač Bog prijatnik moj jesi. Bog moj milosrdje moje.

Slava otcu i sinu.

Psalam 59.

(1) [ ]

(2) [ ]

(3) Bože, odtiskal si nas, i razčinil si nas; razsrdil se jesi, i smiloval se jesi na nas.

(4) Ganul si zemlju, i smutil si ńu, ozdravi razčińenje ńe, zač ganuta jest.

(5) Ukazal si puku tvomu usilna; napojil si nas vina od skrušenja.

(6) Dal si onim, ki se boje tebe, zlamenje, da pobignu od obraza luka, da oslobojeni budu drazi tvoji.

(7) Shrańena učini desnica tvoja i usliši mene.

(8) Bog govoril jest u svetomu svomu: Radovati ću se i razdiliti ću Sikimu, i dragu od pribivališć izmiriti ću.

(9) Moj jest Galaad, i moj jest Manases; i Efraim jakost glave moje, Juda kral moj.

(10) Moab kantarela ufanja moga. U Idumeu prostriti ću obuću moju; meni inostranci podložni jesu.

(11) Gdo će mene privesti u grad utvrjeni? Ali gdo će mene privesti do Idumee?

(12) Ne ć li ti, Bože, ki si odtisnul nas; i ne ćeš izajti, Bože, u kripostih naših?

(13) Daj nam pomoć u nevolah; zač je tašće shrańenje človičasko.

26 (14) U Bogu | ćemo učiniti kripost; i on na ništar će privesti onih, koji nas ne volje.

Slava otcu i sinu i duhu s(v)etu.

Psalam 60.

(1) [ ]

(2) Usliši, Bože, molenje moje; stavi pomńu na molitvu moju.

(3) Od kraji zemļe k tebi vapil sam, dokle pečaļeno biše srce moje; na kami uzvišil si mene. Dovel si mene,

(4) zač učińen jesi ufanje moje, turan jakosti od obraza neprijateļ.

(5) Pribivati ću u pribivališću tvomu u vike; biti ću čuvan u pokrovu kreļuti tvojih.

(6) Zač ti, Bože moj, uslišal si molitvu moju; dal si bašćinu onim, ki se boje imena tvoga.

(7) Dni svrhu dan kraļu nadodati ćeš, leta ńegova do dneva naroda i naroda.

(8) Stanuje u vike prid obrazom Božjim. Milosrdje i jistinu ńegovu gdo će iskati?

(9) Tako ću psalam govoriti imenu tvomu u vik vika, neka ispunim zavite moje od dneva do dneva.

Psalam 61.

(1) [ ]

(2) Ne će li Bogu podložna biti duša moja, zač od ńega jest spasiteļ moj?

(3) Zač i on Bog moj, i spasiteļ moj: primiteļ moj, ne ću se kretati veće.

(4) Dokle napirate na človika? Ubijate svi vi. kakono *mir* nagnuti, i mocire[1] ostavļene?

(5) Ništar nemańe cinu moju mislili su odvrći, tekoh u žaji; ustmi svojimi blagoslivļahu, a srcem svojim proklinahu.

(6) Ništar nemańe Bogu podložna budi dušo moja; zač od ńega jest ustrpļenje moje.

(7) Zač on jest Bog moj, i shraniteļ moj; pomoćnik moj, ne ću se diliti.

(8) U Bogu spasenje moje i slava moja; Bog pomoći moje, i ufanje moje u Bogu jest.

(9) Ufajte va ń sva skupšćino puka, prolite prida ń srca vaša! Bog pomoćnik naš jest u vike.

(10) Niļštar nemańe tašći sini človičaski jesu, laživi sini človičaski 26a
u statirah: neka prihine oni u tašćinah u istomu.

(11) Nemojte ufati u nepravednost, i popadanja nemojte želiti; blago ako vam obiluje, nemojte srce pristavļati.

(12) Jedno je govoril Bog, dvoje[2] ovo sam slišal, da oblast Božja jest,

[1] moćire.

[2] U rkp.: diuoÿe.

(13) i tebi, Gospodine, milosrdje. zać ćeš ti platiti svakoga po dilih svojih.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 62.

(1) [ ]

(2) Bože, Bože moj, k tebi od jutra bdim. Žejala je za tobom[1] duša, i poveće načini i put moja.

(3) U zemli pustoj, i prezputnoj, i prez vode, tako u svetomu ukazah se tebi, da vidim kripost tvoju i slavu tvoju.

(4) Zač bolje jest milosrdje tvoje svrhu životov; ustne moje hvaliti će tebe.

(5) Tako ću blagoslivlati tebe u život moj; i u ime tvoje divizati ću ruke moje.

(6) Kakono lojem i tustilom napuni se duša moja, i ustnami od radosti hvaliti će usta moja.

(7) Tako spominal sam se svrhu postilje moje, u jutro razmišlati ću tebe;

(8) zač si bil pomoćnik moj. I u pokrovu kreluti tvojih veseliti ću se,

(9) pritisnu se duša moja za tobom; mene prija desnica tvoja.

(10) Ovi ujistinu utašćad iskali su dušu moju, ulisti će u najdoljńa[2] zemlje;

(11) biti će pridani u ruke meča, deli lisicam biti će.

(12) Kral ujistinu radovati će se u Bogu. biti će pohvaleni svi. ki se kunu ńim; zač zatvorena jesu usta onih, koji govore nepravedna.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 63.

(1) [ ]

(2) Usliši, Bože, molitvu moju, kada molim; od straha neprijatelja otimi dušu moju.

27 (3) Učuval si mene od skupšćine | zlobljivih, od mnoštva onih, koji delovahu nepravednost.

---

[1] U rkp. povrh napisano: u tebi.

[2] nay doligna.

(4) Zač su naoštrili kakono meč jazike svoje; napeli su luk, stvar gorku,

(5) da striljaju u skrovitu neockvrńenoga.

(6) Oni hip striljati će ńega, i ne će se bojati; utvrdili su sebi govorenje nepodobno, povidaše[1], da zakriju zamčice, i rekoše: Gdo će viditi ńih?

(7) I jiskavali jesu nepravednosti, i pomańkaše, ki iziskavahu iziskanjem. Pristupiti će človik k srcu visokomu;

(8) i biti će uzvišen Bog. Strile ditińske učińene jesu rane ńihove,

(9) i omlohavili jesu suprotiva ńim jazici ńihovi. Smutili se jesu svi, koji vijah(u) ńih;

(10) i uzboja se svaki človik. I navistiše dela Božja, i činjenja ńegova razumiše.

(11) Radovati će se pravedni u Gospodinu, i ufati će va ń. i biti će pohvaljeni svi, ki su prava srca.

Slava otcu i sinu.

Psalam 64.

(1) [ ]

(2) Tebi se pristoji pisan, Bože, u Sionu; i tebi će se ispuniti zavit u Hijerosolimu.

(3) Usliši molitvu moju; k tebi će svaka put priti.

(4) Riči nepravednikov pripomogli su svrhu nas; i zlobe naše ti ćeš oprostiti.

(5) Blažen, koga obral si i prijal si; pribivati će u dvorih tvojih. Biti ćemo napuńeni u dobrih kuće tvoje; svet jest tempal tvoj.

(6) čudnovat u pravednosti. Usliši nas, Bože, spasitelu naš, ufanje svih kraji zemle, i u moru daleko.

(7) Pripravljajući gore u kriposti tvojoj, pripasan mogućstvom;

(8) ki smućuješ propast mora, buku valov ńegovih. Biti će smućeni narodi,

(9) i bojati će se, ki pribivaju na krajih, od zlamenji tvojih; izhod jutarńi i večer naslajivati ćeš.

(10) Pohodil si zemlu, i opojil si ńu; umnožal si obogatiti ńu. Rika Božja napuńena jest vodami, pripravil si blagovanje onih: zač tako jest priprava ńegova. 27a

[1] Isprva: „Rekoše“, pak precrtano i povrh istom rukom napisano: „povidaše“.

(11) Grebre[1] ńegove opijajući, umńožaj plod ńegov: u cijenjih radovati će se plodeći.

(12) Blagosloviti ćeš krunu leta dobrostivstva tvoga: i poļa tvoja napuniti će se obilnosti.

(13) Tustiti će prilipe pustiňe, i radostju vrsi biti će opasani.

(14) Odiveni jesu ovni ovčji,[2] i drage obilovati će pšenicom: vapiti će i pisan govoriti će.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 65.

(1) [ ] Veselite se Bogu sva zemļa.

(2) pisan govorite imenu ńegovu; dajte slavu pohvali ńegovoj.

(3) Recite Bogu: Koliko strašna jesu dela tvoja. Gospodine! U mnoštvu kriposti tvoje lagati će tebi neprijateļi tvoji.

(4) Sva zemļa klańa se tebi, Bože, i popivaj tebi; pisan govori imenu tvomu!

(5) Hodite i vite dela Božja; strašan jest u svitih svrhu sinov človičaskih.

(6) Koji obraća more u suhoću, u rici projti će nogam: onde hoćemo se radovati u ńemu.

(7) Koji gospoduje u kriposti svojoj u vike, oči ńegovi svrhu narodov pogledaju; koji usilno čine, ne će biti uzvišeni sami u sebi!

(8) Blagoslovite, narodi, Boga našega, i slišan činite glas pohvale ńegove.

(9) Koji stavi dušu moju na život, i ne da na ganutje noge moje.

(10) Zač si iskusil nas, Bože; ogńem nas izvidil si, kakono se iskusuje srebro.

(11) Uvel si nas u zamčicu, stavil si nevoļe na škinu našu;

(12) postavil si ļudi[3] svrhu glave naše. Prošli smo po ogńu i vodi, i izvel si nas u ohlajenje.

(13) Ulisti ću u kuću tvoju u prikazališćih, vratiti ću tebi zavite moje,

(14) koje su razredile ustne moje, i govorila jesu usta moja u nevoļi mojoj.

(15) Prikazališća tusta prikazati ću tebi s tamjanom od ovan, prikazati ću | tebi vole s jarci. 28

[1] Kod ove riječi nešto nejasno poslije ispravļano.

[2] ouçij.

[3] gliudi.

(16) Hodite i vite, i povidati ću svaka vam, ki se bojite Boga, kolika je učinil duši mojoj.

(17) K ńemu ustmi mojimi vapil sam, i obeselih se pod jazikom mojim.

(18) Nepravednost, ako bih sgleda u srcu momu, ne će uslišati Gospodin.

(19) Za ku stvar uslišal je Bog, i stavil je pomńu na glas moļenja moga.

(20) Blagoslovļen Bog, koji ńi odtiskal molitvu moju, i milosrdje svoje od mene!

Slava ocu i sinu i duhu svetu.

Psalam 66.

(1) [ ]

(2) Bože, smiluj se na nas, i blagoslovi nas; prosvitli se lice tvoje svrhu nas, i smiluj se na nas;

(3) da poznamo na zemļi put tvoj, u svih narodih spasenje tvoje.

(4) Ispovidajte se tebi puci, Bože, ispovidajte se tebi puci svi.

(5) Uzveselite se i radujte se narodi; zač sudiš puke u pravednosti, i narode na zemļi upravļaš.

(6) Ispovidajte se tebi puci, Bože, ispovidajte se tebi puci svi.

(7) Zemļa je dala plod svoj. Blagoslovi nas Bog, Bog naš,

(8) blagoslovi nas Bog; i bojte se ńega svi kraji zemļe.

Psalam 67.

(1) [ ]

(2) Uskrsni Bog, i raztrčite se neprijateļi ńegovi, i pobignite, ki su nenavidili ńega, prid obrazom ńegovim.

(3) Kakono pomańkava dim, pomańkajte; kako se raztapa vošak prid obrazom ogńa, tako poginite grišnici prid obrazom Božjim.

(4) A pravedni staviti[1] će se u obilnosti, i veseliti će se prid obrazom Božjim, i naslajivati će se u veselju.

(5) Popivajte Bogu, pisan govorite imenu ńegovu, putovanje činite ńemu, ki uzhodi svrhu zapada sunčena. Gospodin jest ime ńegovo. Radujte se prid obrazom ńegovim, smućevati će se prid obrazom ńegovim,

[1] Iznajprije griješkom: „stvite se“, pak precrtano i u istoj crti dale napisano: „staviti će se“.

(6) oteci od sirot i sudci od udovic Bog u městu svetomu svomu;

(7) Bog, ki pribivati čini skupno u kući: ki izvodi uznike u ja-
28a kosti, | tolikoje onih, ki se muče, ki pribivaju u grobih.

(8) Bože, kada izhodiš prid puk tvoj, kada mimohajaše u pustiňi:

(9) zemļa krenula se jest, i nebesa cidiše se prid obrazom Boga sinajskoga, prid obrazom Boga Izraelova.

(10) Daž povoļni skupiti ćeš, Bože, bašćini tvojoj; i omlohavila jest, ti ujistinu svršnu si učinil ńu.

(11) Živina tvoja pribivati će u ńoj; pripravil si u slatkosti tvojoj ubogomu, Bože.

(12) Gospodin dati će rič onim, ki navišćuju dobro kriposti mnoge.

(13) Kraļ od kriposti drazim drazim, i lipoti od kuće razdiliti će odore.

(14) Ako spite meu dvi[1] sriće, pera golubice posrebernena, i zadńa škine ńegove u žutilu zlata.

(15) Kada poznaš nebeski kraļe svrhu ńe, snigom biti će obiļeni u Selmonu;

(16) gora Božja, gora tusta; gora sjedińena, gora tusta.

(17) Da ča sumńite gore sjedińene? Gora, u koj udražalo se jest Bogu pribivati u ńoj; i Gospodin pribivati će na svrhu.

(18) Koles Božjih deset tisuć veće od tisuća, ki se vesele: Gospodin u ńih u Sinaju svetomu.

(19) Uzašal si na visoko, uhitil si sužaństvo; prijal si dare u ļudih, i ki ne veruju, da pribiva Gospodin Bog.

(20) Blagoslovļen Gospodin svaki dan; čestito putovanje učiniti će nam Bog spasenji[2] naših,

(21) Bog naš, Bog shrańenih učińenja; i Gospodin, Gospodin izhod od smrti.

(22) Ništar nemańe Bog razbiti će glave neprijateļ svojih, time vlasa onih, ki hode u grisih.

(23) Reče Gospodin: Od Basana priobrnuti ću, priobrnuti ću u propast mora;

(24) da se omoči noga tvoja u krf, i jazik sidin tvojih iz nepriateļ od ńega.

29 (25) | Vidili su uhodišća tvoja, Bože, uhodišća Boga moga, kraļa moga, koji jest u svetomu.

---

[1] diui.

[2] spasengi.

(26) Pripridoše poglavice sdruženi[1] onim, koji popivahu po sridu mladičicih, ke timpan zvońahu.

(27) U crikvah blagoslovite Boga Gospodina, od studenac Izraela!

(28) Onde Benjamin mladac u uzdivignutju pameti, poglavice Judine, vojvode ńihove, poglavice Zabulonove, i poglavice Neptalinove.

(29) Zapovi, Bože, kriposti tvojoj; potvrdi ovo, Bože, ča deloval jesi u nas.

(30) Od templa tvoga u Hijerosolimu tebi će prikaživati kralji dare.

(31) Pokari zviri od trstenića; skupšćinu junac u kravah pukov, da odile onih, koji iskušeni jesu srebrom. Razčini narode, koji rati hoće!

(32) Priti će imbašaduri iz Egipta; Etiopia pripriti će ruka ńe Bogu.

(33) Kralevstva zemle kantajte Bogu; popivajte Gospodinu, popivajte Bogu.

(34) ki uzajde svrhu neba nebes, k istoku. Evo će dati glasu svomu glas kriposti.

(35) Dajte slavu Bogu svrhu Izraela, veličastvo ńegovo i kripost ńegova u oblacih.

(36) Čudnovat Bog u svetih svojih, Bog Izraelov, on će dati kripost i jakost puku svomu. Blagoslovlen Bog!

Psalam 68.

(1) [ ]

(2) Shrańena mene učini, Bože, zač su ulizle vode deri do duše moje.

(3) Zagružen jesam u kal od propasti, i ni bitja. Pridoh do višine mora, i fortuna utopi mene.

(4) Trudih se vapijući, mukle učińene jesu čelusti moje; pomańkali jesu oči moji, dokle ufam u Boga moga.

(5) Umnožali se jesu svrhu vlas glave moje oni, koji nenavide mene prez uzroka. Pokripleni jesu, koji | progańahu mene neprijatelji moji nepravedno; koja ne bih vaze, tada plaćah. 29a

(6) Bože, ti znaš ludost moju; i grisi moji prid tobom nisu zakriveni.

(7) Ne zasramite se u meni, ki čekaju tebe Gospodine, Gospodine od kriposti! Ne budite pogrjeni svrhu mene, koji išću tebe, Bože Izraelov!

[1] Prevodilac je iznajprije htio, kako se iz rukopisa razabira, neki drugi izraz upotrijebiti.

(8) Zač cića tebe podnil sam pogrjenje, pokri smućenje sramotno obraz moj[1].

(9) Inostranac učińen jesam bratji mojoj, i putnik sinovom matere moje.

(10) Zač ļubav kuće tvoje izi mene; i opogovori opogovornikov tebi padoše svrhu mene.

(11) I pokrih u žežinu dušu moju; i učińeno bi na pogrdu meni.

(12) I stavih odiću moju celicij; i učińen jesam ńim u priču.

(13) Suprotiva meni govorahu, ki sijahu na vratih; i od mene popivahu, koji piahu vino.

(14) Ja ujistinu molitvu moju k tebi Gospodine; vrime od udražanja, Bože. U mnoštvu milosrdja tvoga usliši mene i u jistini spasenja tvoga.

(15) Iznemi mene iz kala, da ne budem zagružen; oslobodi mene od onih, koji su nenavidili mene, i od propasti od vod.

(16) Ne utopi mene fortuna vode, i ne požri mene propast, i ne otvori svrhu mene studenac usta svoja.

(17) Usliši mene, Gospodine, zač dobrostivo jest milosrdje tvoje: i po mnoštvu smilovanji tvojih pogledaj va me.

(18) I ne odvraćaj obraz tvoj od diteta tvoga; zač nevoļan jesam vele, usliši mene.

(19) Nastoj duši mojoj, i oslobodi ńu; cića neprijatelj mojih iznemi mene.

(20) Ti znaš opogovor moj, i smućenje moje, i počtenje moje.

(21) Prid obrazom tvojim jesu svi, ki ne voļe mene. Pogrdu čekalo
30 je srce moje i nevoļu. I čekah, ki bi se | sa mnom ozlovoļil, i ne bi ga; i ki bi[2] utišil, i ne najdoh.

(22) I daše u blagovanje moje žuč; i u žaji mojoj pojiše mene octom.

(23) Budi stol ńihov prid ńimi u zamčicu, i plaće u skandal.

(24) Dojdite tmine na oči ńihove, da ne vide; i škina ńihova vazda budi grbava.

(25) I spusti svrhu ńih sržbu tvoju; i gńiv sržbe tvoje uhiti ńih.

(26) Budi pribivališće ńihovo pusto, i u pribivališćih ńihovih ne bu gdo pribiva.

(27) Zač koga ti porazil si, progonili jesu, i svrhu bolesti ran mojih nadodaše.

---

[1] Ponajprije: „mojoj“, pak „oj“ precrtano.

[2] be.

(28) Pristavi nepravednost svrhu nepravednosti ńihove, i ne ulizite u pravdu tvoju.

(29) Budite pomršeni od knig živućih, i s pravednimi ne budite pisani.

(30) Ja jesam ubog i boližniv: shrańenje tvoje, Bože, prijalo je mene.

(31) Hvaliti ću ime Božje u popivańu[1], i veličiti ću ńega u pohvali.

(32) I biti će drag Bogu svrhu telića novoga, rozi.komu niknu i kopita.

(33) Vite ubozi i veselite se; išćite Boga i živiti će duša vaša:

(34) zač je uslišil ubozih Gospodin, i vezanih svojih ni ne scinil.

(35) Hvalite ńega nebo i zemļa, more, i svaka plazuća u ńih!

(36) Zač Bog shrańena učiniti će Siona, i sagraditi će se gradi Judini; i pribivati će onde i za bašćinu dobiti će ńega.

(37) I sime slug ńegovih uzdržati će ńega; i ki ļube ime ńegovo, pribivati će u ńemu.

Psalam 69.

(1) [ ]

(2) Bože, na pomoć moju nastoj; Gospodine, da pomožeš mene pospiši!

(3) Budite smućeni i pogrjeni oni, koji išću dušu moju!

(4) Odvrnite se nazada, i zasramite se, koji hoće meni zla! Odvrnite se oni čas[2] zasramivši se oni, koji govore meni: Oh, oh!

(5) Veselite se i radujte se u tebi svi, koji išću tebe, i | recite 30a
vazda: „Budi poveličen Gospodin“, ki ļube spasiteļa tvoga.

(6) Ja ujistinu potribļiv i ubog jesam: Bože, pomozi mene! Pomoćnik i osloboditeļ moj ti jesi: Gospodine, nemoj krsmati!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 70.

(1) [ ] Va te, Gospodine, ufal sam, ne ću biti pogrjen u vike;

(2) u pravdi tvojoj oslobodi mene, i otmi mene. Prigni uši tvoji i shrani mene.

[1] Isprva griješkom: „spisanju“, pak povrh ispravļeno: „u popivanju“ (u Vulg.: cum cantico).

[2] časc.

(3) Budi meni za Boga stražnik, u mestu utvrjenu, da shrańena mene učiniš; zač stanovitstvo moje i utočišće moje *ti* jesi.

(4) Bože moj, oslobodi mene od ruke grišnika, i od ruke onoga, koji suprotiva zakonu čini, i od nepravednika.

(5) Zač *ti* si ustrplenje moje, Gospodine, Gospodine, ufanje moje od mladosti moje.

(6) U tebi utvrjen jesam od utrobe: od utrobe matere moje *ti* jesi stražnik moj. U tebi popivanje moje vazda.

(7) Kakono skazan učińen jesam mnozim, a *ti* pomoćnik jaki.

(8) Napunite se usta moja pohvale, da pojem slavu tvoju, po vas dan veličastvo tvoje.

(9) Nemoj odvrći mene u vrime starosti; kada pomańka kripost moja, nemoj ostaviti mene.

(10) Zač rekoše neprijatelji moji meni, i ki čuvahu dušu moju, viće učiniše ujedno,

(11) govoreći: Bog je ostavil ńega, tirajte i uhitite ńega: zač ga *ni*, gdo ga će oteti.

(12) Bože, nemoj se daleko diliti od mene; Bože moj, na pomoć moju pogledaj!

(13) Budite pogrjeni i pomańkajte, koji zlo govore duši mojoj; budite pokriveni smućenjem i sramom oni, koji išću meni zla.

31 (14) Ja stanovito vazda ufati ću, i nadodati ću svrhu svake | pohvale tvoje.

(15) Usta moja navistiti će pravdu tvoju, po vas dan spasitela tvoga. Zač nisam poznal kńigu.[1] ulisti ću u moguhstva Gospodinova.

(16) Gospodine, spomenu ću činiti od pravde tvoje same.

(17) Bože, učil[2] si mene od mladosti moje; i do sada navistiti ću čudesa tvoja.

(18) I do starosti stare, Bože, nemoj ostaviti mene, dokle navistim desnicu tvoju narodu svakomu onomu, koji ima priti, moguhstvo tvoje,

(19) i pravdu tvoju, Bože, do višin, ka si učinil velika. Bože, gdo je priličan tebi?

(20) Kolike ukazal si meni nevole mnoge i zale; i obrnufši se oživil si mene, i iz propasti zemle opeta izvel si mene.

(21) Umnožal si veličastvo tvoje; i obrnufši se utišil si mene.

(22) Zač i ja spovidati ću se tebi, u sudih od pisni jistinu tvoju; Bože, popivati ću tebi u citari, sveti Izraelov!

---

[1] Ovdje u B. počińe br. 16.

[2] Isprva: nauçil, pak „na“ precrtano.

(23) Veseliti će se ustne moje, kada budu popivati tebi, i duša moja, koju si odkupil.

(24) Da i jazik moj po vas dan razmišļati će pravdu tvoju; kada smućeni i pogrjeni budu, koji išću zla meni.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 71.

(1) [ ]

(2) Bože, sud tvoj kraļu daj, i pravdu tvoju sinu kraļevu; da sudi puk tvoj u pravdi, i uboge tvoje u sudu.

(3) Primite gore mir puku, i vrsi ali gorice pravdu.

(4) Suditi će uboge puka, i shraňenih učiniti će sine ubozih, i ponižiti će zlogovornika.

(5) I pribivati će s suncem i prid misecem, od naroda do naroda.

(6) Sajti će kakono daž u runo, i kakono cijenje cideći se svrhu zemļe.

(7) I teći će u dni ňegovi pravda, i obilnost mira, dokle vazet bude misec.

(7) I gospodovati će od mora do mora, i od rike do kraji okoliša zemļe.

(9) Prid ňim | će padati Saražini, i neprijateļi ňegovi zemļu će lizati. 31a

(10) Kraļi od Tarsie, i otoci dare će prikaževati; kraļi od Arabov i Saba dare će prinašati.

(11) I pokloniti će se ňemu svi kraļi, svi narodi služiti će ňemu.

(12) I osloboditi će ubogoga od mogućega; i ubogoga, komu ne biše pomoćnika.

(13) Prostiti će ubogomu i potribļivomu, i duše ubozih shraňene učiniti će.

(14) Od uzuri i od nepravednosti odkupiti će duše ňihove; i počtovano jest ime ňihovo prid ňim.

(15) I živiti će i biti će dano ňemu zlato od Arabije, i klaňati će se od ňega vazda, po vas dan blagoslivļati će ňega.

(16) Biti će stanovitstvo na zemļi i na vrsih od gor, uzdivignuti će se svrhu Libana plod ňegov; i civasti će od grada, kakono seno zemļe.

(17) Budi ime ńegovo blagoslovļeno u vike: prid suncem pribiva ime ńegovo. I biti će blagoslovļene u ńemu sve rodbine[1] zemļe; svi narodi veličiti će ńega.

(18) Blagoslovļen Gospodin Bog izraelski, koji čini čudesa sam.

(19) I blagoslovļeno ime veličastva ńegova u vike; i biti će napuńena veličastva ńegova sva zemļa: budi, budi.

(20) [ ]

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 72.

(1) [ ] Koliko jest dobar Izraelov Bog onim, koji prava jesu srca!

(2) Moje stanovito jedva ganute jesu noge; jedva razdiļena jesu hojenja moja.

(3) Zač se srdil jesam svrhu nepravednih, mir grišnikov videći.

(4) Zač ni ogleda smrti ńihovoj, i stanovitstva u rani ńihovoj.

(5) U trudu človičaskomu nisu, i s ļudmi ne će biti fruštani.

(6) Zato držala jest ńih oholia, pokriveni jesu nepravednostju i nemilošćom svojom.

32 (7) Izajde kakono iz tustila nepravednost ńihova; projdoše | u poželinju srca.

(8) Mislili su i govorili jesu zlobu, nepravednost u višini govorili jesu.

(9) Staviše u nebo usta svoja; i jazik ńihov mimojde na zemļu.

(10) Zato priobrnuti će se puk moj ovamo, i dni puni najti će se u ńih.

(11) I rekoše: Kako zna Bog, i je li umitelstvo u vičńemu?

(12) Evo oni isti grišnici, i obilni na svitu, obujali su blaga.

(13) I rekoh: Dakle prez uzroka učinih pravedno srce moje, i umih meu pravednimi ruke moje.

(14) I bih fruštan po vas dan, i pokaranje moje u jutro.

(15) I govorah, povidati ću ovako: evo rodbinu sinov tvojih odvrgoh.

(16) Scińah, da ću poznati ovo; jest trud prida mnom,

(17) dokle ulizem u posvetilišće Božje, i razumiti budem u napokońih ńihovih.

[1] Iznajprije u rkp. napisano: „svi narodi“, a poslije „narodi“ prećrtano i povrh istom rukom napisano: „rodbine“, a „svi“ ispravļeno u „sve“.

(18) Ništar nemańe ćiča himbe stavil si ńih, potisnul si ńih, dokle se divizahu.

(19) Kako učińeni jesu u razčińenje, oni čas pomańkaše, poginuše ćića nepravednosti svoje.

(20) Kakono san onih, ki se probujuju, Gospodine, u gradu tvomu priliku ńihovu na ništar ćeš privesti.

(21) Zač važgano jest srce moje, i boci moji promińeni jesu,

(22) i ja na ništar priveden jesam, i nisam znal.

(23) Kako dobitak učińen jesam pri tebi; a ja vazda s tobom.

(24) Držal si ruku moju desnu, i u voļi tvojoj vodil si mene, i s slavom prijal si mene.

(25) Zač ča meni jest na nebu, i od tebe ča sam hotil svrhu zemļe?

(26) Pomańka put moja i srce moje; Bog srca moga i del moj u vike.

(27) Zač evo oni, ki se odiļuju od tebe, poginuti će; pogubil si svih onih, ki se diļuju od tebe.

(28) Meni stanovito dobro jest približiti se k Bogu; staviti u Gospodina Boga moga ufanje moje; neka navistim sva pripovidanja tvoja | na vratih hćere Siona. **32a**

Slava otcu i sinu i duhu.

Psalam 73.

(1) [ ] Čemu Bože odtisnul si nas na svrhu, razsrdil se jest gńiv tvoj svrhu ovac paše tvoje?

(2) Spomeni se od skupšćine tvoje, ku si uzdržal od počala. Odkupil si šibicu bašćine tvoje: gora od Siona, u kojoj pribival si u ńoj.

(3) Divigni ruke tvoje u oholije ńih napokon! Koliko zlobļiv jest neprijatel u svetomu!

(4) I slavili se jesu oni, koji nenavidiše tebe, po sridu blagdana tvoga. Staviše zlamenja svoja, zlamenja.

(5) i ne poznaše kakono u izhodu svrhu višine, a to je templa. Kakono u dubravi od drv sikirami

(6) izsikoše vrata ńegova u ńem istom, u sikiri, u želizu vrgoše ńu.

(7) Važgaše ogńem posvetilišće tvoje, na zemļi ockvrniše pribivališće imena tvoga.

(8) Rekoše u srcu svomu rodbina ńihova skupa: Pristati činiti ćemo sve dni blagdanov Božjih od zemļe.

(9) Zlamenja naša nismo vidili, jure ni proroka; i nas ne će poznati veće.

(10) Dokle, Bože, poći[1] (?) će davati neprijatelj potiče na sržbu, suprotifnik ime tvoje na svrhu?

(11) Da zač odvraćaš ruku tvoju i desnicu tvoju od sridu nidar tvojih napokon?

(12) Bog stanovito naš kralj prija vika, deloval jest spasenje po sridu zemlje.

(13) Ti si ustanoviti u kriposti tvojoj more, obnevolil si glave drakunov u vodah.

(14) Ti si razbil glave drakuna, dal si ńega blagovanje pukom od Etiopie.

(15) Ti si raztrgnul fontane i potoke; ti si prisušil rike od Etana[2].

(16) Tvoj jest dan, i tvoja jest noć; ti si sazidal zoru i sunce.

(17) Ti si učinil sve kraje zemlje; leto i primalitje ti si učinil.

33 (18) Spomeni se od ovoga, nepriatelj je opogovoril Gospodinu. | i puk ludi potaknul je ime tvoje.

(19) Ne pridaj bestiam duše onih, ki se spovidaju tebi, i duše ubozih tvojih nemoj zaudobiti na konac.

(20) Pogledaj u naredbu tvoju; zač napuńeni jesu oni, ki su u tmine obrnuli zemlje u kućah od nepravednosti.

(21) I ne dili se od tebe humiljeni učińen smućen; ubogi i potribljivi hvaliti[3] će ime tvoje.

(22) Ustani se, Bože, sudi uzrok tvoj; spomeni se od opogovorov tvojih onih, koji od ludaka jesu svaki dan.

(22) Nemoj zaudobiti glase nepriatelj tvojih: oholia onih, koji nenavide tebe uzhodi vazda.

Slava otcu i sinu.

Psalam 74.

(1) [ ]

(2) Spovidati ćemo se tebi, Bože, spovidati ćemo se, i zazvati ćemo ime tvoje. Povidati ćemo čudesa tvoja.

(3) Kada primem vrime, ja pravde tvoje suditi ću.

---

[1] U rkp.: poocci.

[2] Ethana.

[3] U rkp. griješkom: haualiti.

(4) Raztopila se je zemļa, i svi, koji pribivaju na ńoj; ja sam utvrdi klonde[1] ńe.

(5) Rekoh nepravednim: Nemojte nepravedno činiti; i onim, ki pomańkivaju: Nemojte uzdivizati rog.

(6) Nemojte uzdivizati u višini rog vaš; nemojte govoriti suprotiva Bogu nepravednost.

(7) Zač ni od istoka, ni od zapada, ni od pustih gor:

(8) zač Bog sudac jest. Ovoga poniži, i ovoga uzviši;

(9) zač čaša[2] u ruci Gospodinovi vina izuća[3] puna mišana. I nagnu iz ovoga u ovi; ništar nemańe feca ńegova ni utašćad pošla, pit ju će svi grišnici zemļe.

(10) Ja stanovito navistiti ću u vik, popivati ću Bogu Jakovļu.

(11) I sve roge grišnikov slomiti ću, i biti će uzvišeni rozi pravednih.

Psalam 75.

(1) [ ]

(2) Poznan u Zudei Bog; u Izraelu veliko ime ńegovo.

(3) I učińeno jest u miru[4] mesto ńegovo, i pribivališće ńegovo u Sionu.

(4) Onde slomi mogućstva luk, šćit, meč i boj.

(5) | Prosvitļujući ti čudnovato od gor vikovńih, **33a**

(6) smutila se jesu sva ludoga srca. Spali su san svoj, i ništar ne najdoše pri muži blaga svoga u rukah svojih.

(7) Od pokaranja tvoga, Bože Jakovaļ, drimucali su oni, koji uzajdoše na końe.

(8) Ti strašan jesi; i gdo će se suprotiviti tebi, od tada jest sržba tvoja?

(9) S neba slišan učinil si sud; zemļa se trese i utiša.

(10) Kada se ustavaše na sud Bog, da shrańenih učini svih, ki su tihi na zemļi.

(11) Zač mišļenje človičasko spovidati će se tebi, i ostatci mišļenja dan blagdana činiti će tebi.

(12) Zavitujte se, i vraćajte Gospodinu, Bogu vašemu; svi, koji okolo ńega jeste, nosite dare strašnomu

(13) i onomu, ki vazima duh poglavic, strašnomu prid kraļi zemļe.

Slava otcu i sinu i duhu.

---

[1] U rkp.: çhlonde (u Vulg.: columnas).

[2] çassa.

[3] izuchia.

[4] Prevodilac je ponajprije iz latinskog teksta prepisao: „in pace“, a tad preveo: „u miru“.

Psalam 76.

(1) [ ]

(2) Glasom mojim k Gospodinu vapil sam, glasom mojim k Bogu, i nastoja meni.

(3) U dan nevolje moje Boga iskah, rukami mojimi obnoć suproć ńemu, i nisam bil prihińen. Uztegnu se utišiti duša moja,

(4) spomenuh se od Boga, i nasladil se jesam, i utrudil se jesam; i pomańka duh moj.

(5) Pripridoše bdinja oči moji; smućen jesam, i nisam govoril.

(6) Mislil sam dni stari; i leta vikovńa u pameti sam imil.

(7) I razmišljal sam u noći s srcem mojim, i trujah se, i čišćah duh moj.

(8) Jeda će u vike odvrći Bog, ali će ne nadodati, da se veće udraža jošće?

(9) Ali će na konac milosrdje odvratiti od naroda u narod?

(10) Ali će zaudobiti smilovati se Bog? Ali će uzdržati u sržbi svojoj milosrdja svoja?

(11) I rekoh sada sam počel, ovo promińenje jest desnice vičńega.

(12) Spominal sam se od del Gospodinovih; zač ću se spominati od počela[1] od čudesi tvojih,

34 (13) i razmišljati ću u svih delih tvojih, | i u našastjih tvojih truditi ću se.

(14) Bože, u svetomu put tvoj; gdo je Bog veliki kako Bog naš?

(15) Ti jesi, koji činiš čudesa. Poznanu si učinil u pucih kripost tvoju,

(16) odkupil si u laktu tvomu puk tvoj, sinove Jakovle i Osibove.[2]

(17) Vidiše tebe vode, Bože, vidiše tebe vode, i uzbojale su se, i smutile se jesu propasti.

(18) Mnoštvo zuka od vod, glas daše oblaci, i strile tvoje prohode.

(19) Glas groma tvoga u kolu, prosvitliše muńe tvoje okolišu zemle; ganula se jest i tresla zemla.

(20) U moru put tvoj, i staze tvoje u vodah mnozih, i stope[3] tvoje ne će se poznavati.

(21) Izvel si kakono ovce puk tvoj u ruku Mojsesovu i Aronovu.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 77.

(1) [ ] Stavite pomńu, puče moj, k zakonu momu; nagnite uši vaši na riči ust mojih.

[1] poçela.

[2] osiboue.

[3] U rkp.: stappe. (Isp. „stope“ Ps. 16. br. 5. i „stope“ Ps. 17. br. 37.)

(2) Otvoriti ću u pričah usta moja, govoriti ću stvari, ke se zgodiše od počala.

(3) Kolika slišali smo i poznavali smo ona, i o*t*ci naši izpravļaše nam,

(4) nisu zakrivena od sinov ńihovih u narod drugi. Povidajući pohvale Gospodinove i kriposti ńegove, i čude*s*a ńegova, ka učini,

(5) uskriši svidočastvo u Jakovu, i zakon stavi u Izraelu. Kolika zapovidi o*t*cem našim, da na znanje dadu ona sinom svojim,

(6) da bude znati narod drugi. Sini, koji će se roditi, i uzresti će, i povidati će sinom svojim,

(7) da stave u Boga ufanje svoje, i da ne zabudu de*l*a Božja, i da zapovidi ńegove iziskuju;

(8) i da ne budu kakono o*t*ci ńihovi, narod opačni i usilni, narod, koji ne upravi srce svoje, i n*i* veroval, da je s Bogom duh ńegov.

(9) Sinove E*f*removi, napińući i mećući l*u*k, obrnili se je*s*u u dan boja.

(10) Nisu obslužili naredbu Božju, i u zakonu ńegovu nisu | hotili **34a**
hoditi.

(11) I zaudobili su dobro čińenja ńegova, i čude*s*a, ka ukaza ńim.

(12) Prid o*t*ci ńihovimi učini čudnovata u zemļi od Egipta, na poļu Tanau.

(13) Razdili more, i provede ńih, i stavi vode kakono u mih.

(14) I vodil je ńih u oblaku u dan, i svu noć u[1] prosvitļenju od ogńa.

(15) Razbi kami u pustińi, i napuni vode ńih kakono u propasti velikoj.

(16) I izvede vodu iz kamika, i izvede kako rike vode.

(17) I pristaviše jošće sagriševati ńemu, na sržbu potaknuše ńega, kadi ne biše vode.

(18) I tentaše Boga u srcih svojih, da pitaju blagovanja dušam svojim.

(19) I zlo govorili je*s*u od Boga, rekoše: Jeda će moći Bog pripraviti stol u pustińi?

(20) Zač je porazi kami, i tekle su vode, i potoci se napuniše. Da jeda će i kruha moći dati, a*l*i pripraviti stol puku svomu?

(21) Zato sliša Gospodin, i protegnu: i ogań uzniti se jest u Jakovu i sržba Božja uzajde u Izraelu;

(22) zač nisu verovali u Boga, i nisu ufali u spasenje ńegovo.

(23) I zapovida oblakom zgoru, i vrata nebes otvori,

(24) i dažji ńim mana za blagovanje, i kruh nebeski da ńim.

---

[1] U rkp.: i.

*

(25) Kruh angelov blagova človik: blagovanja posla ńim u obil nosti.

(26) Prini vetar podńeni s neba, i navede u kriposti svojoj vetar od Afrike.

(27) I dažji svrhu ńih kakono prah mesa, i kakono salbun mora letušća perna.

(28) I padoše po sridu skupšćine ńihove, okoli pavijuni ńihovih.

(29) I blagovaše i nasićeni jesu vele, i želinje ńihovo napuni ńim;

(30) i nisu prihińeni od želinja svoga. Jošće jizbine ńihove bihu u ustih ńihovih,

35 (31) i sržba Božja uzajde svrhu | ńih, i pobi tuste ńihove, i obrane Izraela zabrani.

(32) U svih ovih sagrišiše jošće, i nisu verovali u čudesa ńegova.

(33) I pomańkaše u tašćini dni ńihovi, i leta ńihova s brzinam.

(34) Kada ubijaše ńih, iskahu ńega, i vraćahu se, i rano prihajahu k ńemu,

(35) i spomenuli se jesu, da Bog pomoćnik jest ńihov, i Bog višńi odkupitel ńihov jest.

(36) I ļubiše ńega u ustih svojih, i jazikom svojim lagali su ńemu.

(37) Srce stanovito ńihovo ne biše upravno s ńim; i nisu se verni našli u naredbi ńegovi.

(38) On stanovito milosrdan jest, i prostiti će grihe ńihove, a ne da razčini ńih. I obilova da odvrati sržbu svoju, i ne važga svu sržbu svoju.

(39) I spomenul se jest, da su meso, duh odhodeći, i ne vraćajući se.

(40) Kolikrat razsrdiše ńega u pustińi, i na sržbu potaknuše ńega u mestu suhu?

(41) I obrnuli se jesu, i tentaše Boga, i svetoga Izraelova razsrdiše.

(42) I nisu se spomenuli od ruke ńegove, od dneva, u ki odkupi ńih od ruke onih, ki jih ne voļahu,

(43) kako postavi u Egiptu zlamenja svoja, i skazni svoje u poļu Taneovu;

(44) i priobrnu u krv rike ńihove i dažje ńihove, da ne budu piti.

(45) Posla u ńih muhe pasje, i jiše ńih, i žabe vodeńače, i razčiniše ńih.

(46) I da rji[1] plod ńihov, i trud ńihov kobilicam.

(47) I pobi u krupah vinograde ńihove, i murve ńihove u slani.

(48) I prida krupam dobitak ńihov, i plemenšćine ńihove ogńu.

[1] argi.

(49) Posla u ńih sržbu gńiva svoga, gńif, i sržbu, i nevoļu, poslanje po angelih zalih.

(50) [ ]

(51) I porazi svakoga prvorojenoga u zemļi od Egipta, i prvke svakoga truda ńihova u pribivališćih Kana.

(52) | I divignu kakono ovce *p*u*k* svoj, i privede ńih kakono stado 35a
u pustińu.

(53) I privede ńih u ufanju, i ne bojaše se, i neprijateļe pokri morem.

(54) I uvede ńih u go*r*u posvećenja svoga, go*r*u, koju pribavi desnica ńegova. I izagna prid obrazom ńihovim narode, i srićom razdili ńim zemļu u konopčiću razdiļenja;

(55) i pribivati čini u šatorih ńihovih rodbinu Izraela.

(56) I napastovaše i srdiše Boga vičńega, i svidočastva ńegova nisu obslužili.

(57) I odvrnuše se, i ne obslužiše ugovor, kakono i o*t*ci ńihovi obrnuli se jesu u l*u*k krivi.

(58) Na sržbu ganuše ńega u vrsih svojih, i u idolih svojih na sržbu ńega potaknuše.

(59) Sliša Bog, i nescinu učini od ńih, i na ništave vele privede Izraela.

(60) I odtisnu pribivališće Silovo, pribivališće, kadi pribiva meu ļudi.

(61) I prida u sužaństvo kripost ńihovu, i lipotu ńihovu u ruke neprijateļ.

(62) I zatvori u meču p*u*k svoj, i bašćinu svoju ne scini.

(63) Mladiće ńihove poj*i* ogań; i divice ńihove nisu se tužile.

(64) Redovnici ńihovi prid mečem padoše, i udovice ńihove nisu plakale.

(65) I probudil se jest kakono oda sna Gospodin, kakono mogući opivši se vinom.

(66) I porazi nepriateļe svoje po zadńici; pogrdu vičńu d*a* ńim.

(67) I odtisnu pribivališće Osipa, i rodbinu E*f*rainovu ne obra;

(68) da obra rodbinu Jude, go*r*u od Siona, koju ļubi.

(69) I sazida kakono jednorožca posvetilišće svoje u zemļi, koju zastavi u vike.

(70) I obra Davida, slugu svoga, i divignu ńega od stadov ovac; i od onih, ke bihu pune, vaze ńega,

(71) da | pase Jakova, slugu svoga, i Izraela, bašćinu svoju. 36

(72) I pita ńih u pravednosti srca svoga; i u razumu r*u*k svojih privede ńih.

Slava o*t*cu i sinu i duhu svetu.

Psalam 78.

(1) [ ] Bože, pridoše narodi u bašćinu tvoju, ockvrniše tempal tvoj, staviše Hierosolim stražu od jabuk.

(2) Postaviše telesa mrtva slug tvojih jidenje pticam neba, i meso svetih tvojih bestiam zemļe.

(3) Proliše krf ńihovu kakono vodu okolo Hierosolima; i ne biše, gdo bi pokopa.

(4) Učińeni jesmo u pogrdu susidom našim, rugo i špotanje onim, koji okolo nas jesu.

(5) Dokle ćeš se, Gospodine, srditi na konac, užgati će se kakono ogań sržba tvoja?

(6) Izvrni sržbu tvoju u narode, koji nisu znali tebe, u kraļevstva, koja ime tvoje nisu zazivala;

(7) zač su pojili Jakova, i mesto ńegovo razčinili su.

(8) Nemoj se spominati od nepravednosti naših starih, vreda pripridite nas milosrdja tvoja, zač ubozi učińeni jesmo vele.

(9) Pomozi nas, Bože, spasiteļu naš, i ćića slave imena tvoga, Gospodine, oslobodi nas, i prosti nam grihe naše ćića imena tvoga,

(10) da bi more biti ne rekli u narodih: Kadi jest Bog ńihov? i da se ne pozna u narodih prid očima našima osveta krvi slug tvojih, ka prolita jest.

(11) Ulizi prid obraz tvoj skukanje onih, ki su u kladah ali u okovih. Po veličini ruke tvoje uzdrži sinove onih, ki su umoreni.

(12) I vrati susidom našim sedamkrat veće u krilo ńihovo sramotu ńihovu, koju govorahu tebi, Gospodine.

(13) M*i* stanovito p*u*k tvoj, i ovce paše tvoje spovidati ćemo se tebi u vike. Od naroda do naroda navišćevati ćemo pohvalu tvoju.

Slava o*t*cu i sinu i duhu svetu.

36a

| Psalam 79.

(1) [ ]

(2) Koji guvernaš Izrael, nastoj, koji vodiš kakono ovce Osipa; koji sidiš svrhu kerubini, očituj se

(3) prid Efrainom, Benjaminom, i Manasisom. Uzbudi mogućstvo tvoje, i pridi, da shraňenih učiniš nas.

(4) Bože, priobrni nas, i ukaži obraz tvoj, i shraňeni biti ćemo!

(5) Gospodine, Bože od kriposti, dokle ćeš se srditi svrhu molitve sluge tvoga?

(6) Pitati ćeš nas kruhom od suz, i pitje dati ćeš nam u suzah po miri?

(7) Stavil si nas u suprotivšćinu susidi naših; i nepriateli naši rugaše se nami.

(8) Bože od kriposti, obrni nas; i ukaži obraz tvoj, i shraňeni biti ćemo.

(9) Vinograd iz Egipta prinil si, izagnal si narode, i usadil si ńega.

(10) Voj putovanja bil si prid ńim: i usadil si žile ńegove, i napuni zemļu.

(11) I pokri gore osin ńegov, i grmje ńegovo citre Božje.

(12) Prostri prute svoje deri do mora, i deri do rike loze svoje.

(13) Da čemu razori moćiru ńegovu, i jemati će ńega svaki, koji budu prohoditi putem?

(14) Razčini ńega divji prasac iz dubrave: i osobita zvir popasla jest ńega.

(15) Bože od kriposti, obrni se: pogledaj s neba, i vij, i pohodi vinograd ovi.

(16) I svršna učini ńega, koga usadi desnica tvoja; i svrhu sina človičaskoga, koga si potvrdil tebi.

(17) Užgana ogńem, i ugašena prid pokaranjem obraza tvoga poginuti će.

(18) Budi ruka tvoja svrhu muža desnice tvoje, i svrhu sina človičaskoga, koga si potvrdil tebi!

(19) I nismo se dilili od tebe, oživiti ćeš nas; i ime tvoje zazivali smo.

(20) Gospodine, Bože od kriposti, obrni nas; i ukaži obraz tvoj, i shraňeni biti ćemo.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

| Psalam 80. 37

(1) [ ]

(2) Radujte se Bogu, pomoćniku našemu; veselite se Bogu Jakovļevu.

(3) Vazmite psalam, i dajte timpan[1], psaltir veseli s citarom.

[1] U rkp. isprva: „psaltir“, pak precrtano i dale napisano: „tympan“.

(4) Trubite u trumbitu novoga miseca, u izvrstit dan blagdana vašega.

(5) Zač zapovid u Izraelu jest, i *su*d Bogu Jakovļevu.

(6) Svidočastvo u Osipu postavi ńega, kada izhajaše od zemļe Egipta: jazik, koji ne biše znal, sliša.

(7) Odvrnu od brimen škinu svoju, ruke ńegove u kofanu[1] služiše.

(8) U nevoļah zazval si mene, i oslobodih tebe; i uslišah tebe u skrovitu od krup, iskusih tebe pri vodi od pričanja.

(9) Slišaj, puče moj, ja ću biti za tebe: Izraele, ako slišati budeš mene,

(10) ne će biti u tebi Bog novi, i ne ćeš se klanjati Bogu inostrancu.

(11) Zač ja jesam Gospodin, Bog tvoj, koji izvedoh tebe iz zemļe Egipta; razširi usta tvoja, i napuniti ću ńih.

(12) I ne sliša p*u*k moj glas moj; i Izrael ne nastoja meni.

(13) I ostavih ńih u poželinju srca ńihova, pojti će u našastjih svojih.

(14) Da bi p*u*k moj slišal bi mene: Izrael, ako bi u putih mojih bil hodil.

(15) Za ništar more biti neprijateļe ńihove bih ponižil, i svrhu onih, koji ne voļahu ńih, poslal bih ruku moju.

(16) Neprijateļi Gospodinovi lagali jesu ńemu; i biti će vrime ńihovo u vike.

(17) I pita[2] ńih od tustila pšenice, i od kamika medom nasiti ńih

Slava o*t*cu i sinu.

Psalam 81.

(1) [ ] Bog sta u skupšćini od bogov, po sridu stanovito bogov sudi.

(2) Dokle sudite nepravednost, i obraz grišnikov vazimate?

(3) Sudite potribļivomu i siroti; humiļenoga i ubogoga učinite pravedna!

(4) Otmite ubogoga, i potribļivoga od ruke grišnika oslobodite!

37a (5) Nisu znali, i nisu razumili, u tmiļnah hode: ganuti će se sve zastave zemļe.

(6) Ja rekoh: Bozi jeste, i sini vičńega svi.

---

[1] Prevodilac je ovoj riječi u rkp. sa strane napisao tumačeńe: „A to je s*u*d, u komu se zeļe nosi“.

[2] pïta (u Vulg.: cibauit).

(7) Vi stanovito svi kako ljudi umriti ćete, i kakono jedan od poglavic pasti ćete.

(8) Ustani, gospodine Bože, sudi zemlju; zač ćeš ti bašćinik biti u svih narodih.

Slava *otcu*, i sinu i duh(u) svetu.

Psalam 82.

(1) [ ]

(2) Bože, gdo će priličan biti tebi? nemoj mučati, i nemoj se stišati, Bože!

(3) Zač evo neprijatelji tvoji zazvonili su; i ki su nenavidili tebe, uzdivignuše glavu.

(4) Svrhu puka tvoga zlobili su viće, i mislili su suprotiva svetim tvojim.

(5) Rekoše: Hodite, da razčinimo ńih iz narodov, i da *se* ne spomine ime Izraela u napridàk.

(6) Zač misliše ujedno, skupa suprotiva tebi naredbu razrediše,

(7) pribivališća Idumeov i Izmaeliti, Moabova, i Agarenova,

(8) i Jevala, i *Amo*nova, i Amalekova, inostranac s onimi, ki pribivahu u Tiru.

(9) I jošće Asur pride s onimi, učińeni jesu u pomoć sinom Lotovim.

(10) Učini onim kakono Madianu, i Sisari, kakono Jabinu u potoku Kisona.

(11) Poginuše u Endoru, učińeni jesu kakono nečist zemlje.

(12) Stavi poglavice ńihove kakono Oreba, i Zeb, i Zebee, i Salmana. Svi poglavice nihove,

(13) ki rekoše: Za bašćinu uzdržimo posvetilišće Božje.

(14) Bože moj, postavi onih kakono kolo, i kakono plivu prid obrazom vetra.

(15) Kakono (ogań), koji žeže dubravu, i kakono plami žegući gore.

(16) Tako progoni onih u krupah tvojih, i u sržbi tvojoj smutiti ćeš ńih.

(17) Napuni obraz ńihov sramote, i da išću ime tvoje, Gospodine!

(18) Zasramite se i budite smućeni u vik vikoma, i pogrjeni poginite!

(19) I neka poznaju, da je ime tvoje Gospodin, ti sam da *si* višńi u svoj zemlji.

Slava *otcu*.

38 **| Psalam 83.**

(1) [|

(2) Kako jesu priļubļena pribivališća tvoja, Gospodine od kripośti!

(3) Želi, i pomańkiva duša moja u dvorih Gospodinovih. Srce moje i *put* moja uzradovaše se u Bogu momu.

(4) Jošće i rebac nahodi sebi kuću, i grlica gńizdo, kadi postavi ptiće svoje. Oltari tvoji, Gospodine od kripośti, kralju moj, i Bože moj!

(5) Blaženi, koji pribivaju u kući tvojoj, Gospodine! U vik vikoma hvaliti će tebe.

(6) Blaženi muž, komu jest pomoć od tebe! Uzaša(s)tja u srce svoje razredi,

(7) i drągu od *suz* u mesto, koje postavi.

(8) I jošće blagoslov dati će oni, ki zakon daje, pojti će od kripośti u kripost; viditi će Bog od bogov u Sionu.

(9) Gospodine, Bože od kripośti, usliši molitvu moju; ušima primi Bože Jakovaļ!

(10) Stražniče naš, pogledaj, Bože, i pogledaj u obraz krsta tvoga!

(11) Zač boļi jest dan jedan u dvorih tvojih svrh tisuća. Obrah ponižen biti u kući Boga moga, veće nego pribivati u pribiva(li)šćih grišnikov.

(12) Zač milosrdje i jistinu ļubi Bog; milost i slavu dati će Gospodin.

(13) Ne će vazeti dobro onih, koji hode u pravednosti: Gospodine od kripośti, blaženi človik, koji ufa va te.

Slava *o*ću, i sinu, i duhu svetu.

Psalam 84.

(1) [ ]

(2) Blagoslovil si, Gospodine, zemļu tvoju; odvrnul si sužaństvo od Jakova.

(3) Odpustil si nepravednost puka tvoga, pokril si sve grihe ńihove.

(4) Ukrotil si svu sržbu tvoju, odvrnul si od sržbe gńiva tvoga.

(5) Obrni nas, Bože, spasitelju naš, i odvrati sržbu tvoju od nas.

(6) Jeda ćeš se u vike srditi na nas? a*li* ćeš protegnuti sržbu tvoju od naroda do naroda?

(7) Bože, ti obrnut oživiti ćeš nas: i *puk* tvoj radovati će se u tebi.

(8) Ukaži nam, Gospodine, milosrdje tvoje; i spasiteļa tvoga daj nam.

(9) Slišati ću, ča će govoriti u meni Gospodin. Bog! | Zač će govoriti mir u puku svomu, i svrhu svetih svojih, i u onih, ki se obraćaju k srcu. 38a

(10) Ništar nemaće blizu onih, ki se boje ńega, spasenje ńegovo, da pribiva slava u zemļi našoj.

(11) Milosrdje i jistina susritiše se; pravda i mir poļubile se jesu.

(12) Jistina od zemļe izniknula jest, a pravda s nebes proviri.

(13) I jošće Gospodin dati će dobrostivstvo; i zemlja naša dati će plod svoj[1].

(14) Pravda pri(d) ńim hoditi će, i staviti će u putu stupļaje svoje[2].

Slava otcu.

Psalam 85.

(1) Prikloni, Gospodine, uši tvoje, i usliši mene, zač potribļiv i ubog jesam ja.

(2) Čuvaj dušu moju, zač svet jesam; shraćena učini slugu tvoga, Bože moj, onoga, ki ufa va te.

(3) Smiluj se na me, Gospodine, zač sam vapil k tebi po vas dan;

(4) obeseli dušu sluge tvoga, zač k tebi, Gospodine, dušu moju divigal sam.

(5) Zač ti, Gospodine, slačan i tih, i mnoga milosrdja jesi svim onim, koji zazivaju tebe.

(6) Ušima primi, Gospodine, molitvu moju, i stavi pomńu glasu moļenja moga!

(7) U dan nevoļe moje vapih k tebi, i uslišal si mene.

(8) Ni priličan tebi meu bozi, Gospodine, i ni ga po delih tvojih.

(9) Svi narodi, kegodir si učinil, priti će, i pokloniti će se prid tobom, Gospodine, i slaviti će ime tvoje.

(10) Zač velik ti jesi, i čineći čudesa; ti jesi Bog sam.

(11) Privedi mene, Gospodine, u put tvoj, i ulisti ću u istinu tvoju; veseliti će se srce moje, da se boji imena tvoga.

(12) Spovidati ću se tebi, Gospodine, Bože moj, u svemu srcu momu, i slaviti ću ime tvoje u vike.

(13) Zač milosrdje tvoje veliko jest svrhu mene; i iznel si dušu moju iz pakla nižńega.

---

[1] Isprva: „nasc“, pak precrtano i povrh napisano: „suoÿ“.

[2] Ponajprije prevedeno: „putovanja svoja“, zatim istom rukom povrh „putovanja“ napisano „stupļaje“, a „svoja“ ispravļeno u „svoje“.

(14) Bože, nepravedni uzdivignuli se su svrhu mene, i skupšćina mogućih iskaše dušu moju; i nisu postavili tebe prid obraz svoj.

39 (15) A *ti*, Gospodine, Bože milostivi i milosrdni, ustrpljivi, i mnoga milosrdja, i istini,

(16) pogledaj va me i smiluj se na me, daj gospodstvo tvoje diticu tvomu, i shraněna učini sina rabe tvoje!

(17) Učini sa mnom zlamenje u dobro, da vide, ki su nenavidili mene, i da budu smućeni sramotom; zač *ti*, Gospodine, pomogal si mene i utišil si mene.

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

Psalam 86.

(1) [ ] Zastave ńegove u *gorah* svetih;

(2) ljubi Gospodin vrata sionska svrhu svih pribivališć Jakovljih.

(3) Prislavna rečena jesu od tebe, grade Božji!

(4) Spomenuti ću se od *Raba* i Babilona, znajućih mene. Evo, tujini i Tiro, i *puk* crnac, oni su bili onde.

(5) Jeda Sion reći će: Človik i človik rojen jest u ńemu; i on zastavi ńega vičńi?

(6) Gospodin navistiti će u pismih pukov i poglavicih[1] onih, ki su bili u ńemu.

(7) Kakono onih, ki se raduju, svih pribivanje jest u tebi.

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

Psalam 87.

(1) [ ]

(2) Gospodine, Bože spasenja moga, u dan vapih i noć prid tobom.

(3) Da ulize prid obraz tvoj molitva moja: nagni uši tvoje na molenje moje!

(4) Zač napuńena jest zalih duša moja; i život moj k paklu približil se je.

(5) Scińen sam bil s onimi, koji shode u jamu; učińen jesam kakono človik prez pomoći,

(6) meu mrtvimi slobodan, kakono izraněni, ki *spe* u grobih, kojih *ni* spomena veće, i oni od ruke tvoje odtisnuti jesu.

[1] poglauiçich.

(7) Staviše mene u jamu dońu, u mesta od tmin, i u osin od smrti.

(8) Svrhu mene utvrdil se jest gńif tvoj, i sve vale tvoje navrnul si na me.

(9) Daleko si učinil znance moje od mene; i staviše mene pogrdu sebi. Pridan bih, i ne ishajah;

(10) oči moji omlohavili su cića potribe. Vapil sam k tebi, Gospodine, | po vas dan, protezah k tebi ruke moje. 39a

(11) Jeda ćeš mrtvim činiti čudesa; ali će likari uskrišiti, i spovidati će se tebi?

(12) Jeda će povidati gdo u grobu milosrdje tvoje, i jistinu tvoju u pogibili?

(13) Jeda će se znati u tminah čudesa tvoja, ali pravda tvoja u zemli zabitnoj?

(14) I ja k tebi, Gospodine, vapil sam, i iz jutra molitva moja pripriti će tebe.

(15) Čemu, Gospodine, odtišćuješ molitvu moju, odvraćaš obraz tvoj od mene?

(16) Ubog jesam ja, i u trudih od mladosti moje; uzvišen stanovito, ponižen jesam i smućen.

(17) Va me su prošle sržbe tvoje, i strasi tvoji smutili su mene.

(18) Obašli su mene kako voda po vas dan, obašali su mene skupa.

(19) Odaļil si od mene prijateļa i iskrńega, i znance moje od nevoļe.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 88.

(1) [ ]

(2) Milosrdja Gospodinova u vike popivati ću. Od naroda do naroda navišćevati ću istinu tvoju u ustih mojih.

(3) Zač si rekal: U vike milosrdje biti će sazidano na nebesih, biti će pripravļena istina tvoja u ńih.

(4) Razredil sam naredbu moju obranim mojim, prisegal sam Davidu, sluzi momu:

(5) Do u vike pripraviti ću sime tvoje, i sazidati ću od naroda do naroda sidilišće tvoje.

(6) Spovidati će nebesa čudesa tvoja, i jošće istinu tvoju u crikvi od svetih.

(7) Zač gdo će se u oblacih ujednačiti Gospodinu, priličan će biti Bogu u sinih Božjih?

(8) Bog. ki se slavi u viću od svetih, velik i strašan svrhu svih, koji okolo ńega jesu.

(9) Gospodine, Bože od kriposti, gdo je priličan tebi? Moguć jesi, Gospodine, i istina tvoja okolo tebe.

(10) Ti gospoduješ oblasti mora, ganutje stanovito valov ńegovih ti toliš.

(11) Ti si učini humiļena kakono izraňena ohologa: i u laktu
40 kriposti tvoje razčini | si neprijateļe tvoje.

(12) Tvoja jesu nebesa, i tvoja jest zemļa; okoliš zemļe i punost ńe ti si zastavil;

(13) burńu stranu i more ti si stvoril. Tabor i Hermon u ime tvoje radovati će se;

(14) tvoj lakat s mogućstvom. Ustanoviti se ruka tvoja, i uzviši se desnica tvoja;

(15) pravda i sud priprava sidilišća tvoga; milosrdje i istina pripriti će obraz tvoj.

(16) Blaženi puk, koji zna popivanje; Gospodine, u svitlosti tvojoj hoditi će,

(17) i u ime tvoje radovati će se po vas dan, i u pravdi tvojoj biti će uzvišeni.

(18) Zač slava kriposti ńihove ti jesi, i u dragosti tvojoj biti će uzdivignut rog naš.

(19) Zač Gospodinovo jest prijatje naše, i svetoga Izraela, kraļa našega.

(20) Tada govoril jesi u vijenju svetim tvojim, i rekal si: Stavih pomoćnika u mogućemu, i uzviših obranoga od puka moga.

(21) Najdoh Davida, slugu moga, uljem svetim mojim pomazah ńega.

(22) Zač ruka moja pomoći će ńega, i lakat moj pokripiti će ńega.

(23) Ništar ne će napridkovati neprijateļ u ńemu, i sin nepravednosti ne će pristaviti da naudi ńemu.

(24) I izkršiti ću prid obrazom ńegovim nepriateļe ńegove; i onih, ki ga nenavide, u bižanje obrnuti ću.

(25) I istina moja i milosrdje moje s ńim: i u ime moje uzdivignuti će se rog ńegov.

(26) I staviti ću u more ruku ńegovu, i u rike desnicu ńegovu.

(27) On će zazivati mene: Otac moj jesi ti, Bog moj i primiteļ spasenja moga!

(28) I ja prvorojenoga staviti ću ńega i uzvišena svrhu kraļev zemļe.

(29) U vike zahraniti ću ńemu milosrdje moje, i testament moj verni ńemu.

(30) I staviti ću u vik vikoma sime ńegovo, i pristolje ńegovo kako dni nebeski.

(31) Da ako bi ostavili sini ńegovi zakon moj, i u sudih mojih ne bi hodili;

(32) ako bi | pravde moje oskvrnili: i zapovidi moje ne bi obslužili, 40a

(33) pohoditi ću u šibicu nepravednosti ńihove, i u udorcih grihe ńihove.

(34) Milosrdje stanovito moje ne ću da pomańka od ńega, ni ću zlo učiniti u istini mojoj,

(35) i ne ću, da oskvrńeno bude obećanje moje; i ona, ka izhajaju iz ustni mojih, ne ću učiniti tašća.

(36) Jednom sam prisegal u svetomu momu, Davidu ne ću slagati,

(37) sime ńegovo u vik će pribivati,

(38) i pristolje ńegovo kakono sunce prid obrazom mojim i kakono misec svršen u vike, i svidok na nebu verni.

(39) Tï ujistinu odtisnul si i nisi scinil, produžil si krsta tvoga;

(40) odvratil si obećanje sluge tvoga, oskvrnil si na zemļi posvetilišće ńegovo;

(41) razčinil si sve graje ńegove, stavil si stanovitstvo ńegovo u strah.

(42) Razbili su ńega svi, koji mimohojahu putem, učińen jest u pogrdu susidom svojim.

(43) Uzvišil si desnicu onih, koji potiskovahu ńega, obeselil si sve nepriateļe ńegove.

(44) Odvratil si pomoć meča ńegova, i nisi pomogal ńega u boju.

(45) Razčinil si ńega od čistińe, i katidru ńegovu na zemļu si vrgal.

(46) Skratil si dni vrimena ńegova, oblil si ńega sramotom.

(47) Dokle, Gospodine, odvraćaš na konac, užgati će se kako ogań sržba tvoja?

(48) Spomeni se, koje je moje bitje, jeda utašćad učinil si sve sine človičaske?

(49) Ki je človik, ki živi, i ne će viditi smrti, oteti će dušu svoju od ruke pakla?

(50) Kadi su milosrdja tvoja stara, Gospodine, kako si prisegal Davidu u jistini tvojoj?

(51) Spomeni se, Gospodine, od pogrde slug tvojih, ku sam uzdržal u krilu momu[1] mnozih narodov,

41 (52) | da *su* pogrdili nepriatelji tvoji, Gospodine, da *su* pogrdili promińenje krsta tvoga.

(53) Blagoslovļen Gospodin u vike! Budi, budi!

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

Psalam 89.

(1) [ ] Gospodine, utočišće učińen *jesi* nam od naroda do naroda.

(2) Prvo nego *gore* učińene *jesu*, a*li* zastavļena zemļa biše, i okoliš, od vika i u vike *ti jesi* Bog.

(3) Nemoj odvraćati človika u umiļenstvu, i rekal si: Obrnite se, sini človičaski!

(4) Zač tisuća let prid očima tvojimi, kakono dan učarańi, ki je mimoša, i straža u noći,

(5) koja za ništar ni scińena, ńihova leta biti će.

(6) Jutrom kakono trava mimohodi; jutrom civate, i mimojde; večer pade otvrdne, i usahne.

(7) Zač smo pomańkali u sržbi tvojoj, i u naglosti tvojoj smutili se jesmo.

(8) Stavil si nepravednosti naše prid obraz tvoj, i vik naš u prosvitļenju obraza tvoga.

(9) Zač svi dni naši pomańkali su, i u sržbi tvojoj pomańkasmo. Leta naša kakono paučina razmišļati će se;

(10) dni od let naših u onih sedamdeset let, ako stanovito u moguhstvu osamdeset let, i veće ńihov jest trud i bolest. Zač je nadošla tišina, i biti ćemo posvišćeni.

(11) Gdo je znal oblast sržbe tvoje, i cića straha tvoga sržbu tvoju

(12) gdo je mogal sbrojiti? [ ]

(13) Obrni se, Gospodine, dokle? I da se umoliš i umoļen učiniš svrhu slug tvojih!

(14) Napuńeni jesmo ujutro milosrdja tvoga, i radovali se i nasladili se jesmo u sve dni naši.

(15) Veselili se jesmo za dni one, u koje nas *jesi* poniži, leta, u kojih vidismo zla.

---

[1] Riječi: „ku sam uzdržal u krilu momu“ (quod continui in sinu meo) u tekstu su Vulgate A. (str. 523.) i B. (str. 523.) u zaporci, a u rkp. nema zaporke.

(16) Pogledaj u sluge tvoje, i u dela tvoja. i upravi sine ńihove.
(17) I budi zrak Gospodina, Boga našega, svrhu nas; i dela ruk naših upravi svrhu nas, i delo ruk naših upravi.

| Psalam 90. 41a

(1) Ki pribiva u pomoći višńega, u straži Boga od neba stati će.
(2) Reći će Gospodinu: Prijatnik moj ti jesi, i utočišće moje; Bog moj, ufati ću va ń.
(3) Zač on oslobodi mene od zamčice lovčari. i od riči usilne.
(4) Rameni svojimi obsinu tebe; i pod permi ńegovimi ufati ćeš.
(5) Ščitom okrili tebe istina ńegova; ne ćeš se bojati od straha noćnoga,
(6) od strile letušće u dnevu: od trgovine, ka hodi u tminah, od tečenja, i djavla podńenoga.[1]
(7) Pasti će ih od strane tvoje tisuća, i deset tisuć od desne tvoje, k tebi stanovito ne će se približiti:
(8) ništar nemaše očima tvojimi razmišlati ćeš, i plaću grišnikov viditi ćeš.
(9) Zač ti jesi, Gospodine, ufanje moje; višńega stavil si utočišće moje.
(10) Ne će pristupiti k tebi zlo, i bič ne će se približiti pribivališću tvomu.
(11) Zač je angelom svojim zapovida od tebe, da čuvaju tebe u svih putih tvojih.
(12) U rukah nositi će tebe, da ne uvridiš o kami noge tvoje.
(13) Svrhu Aspida i baziliska hoditi ćeš, i potrepati ćeš lava i drakuna.
(14) Zač je va me ufal, osloboditi ću ńega; čuvati ću ńega, zač je poznal ime moje.
(15) Vapil je k meni, i ja uslišati ću ńega; s ńim jesam u nevoli; izneti ću ńega i proslaviti ću ńega.
(16) Dužinom od dan napuniti ću ńega, i ukazati ću ńemu spasitela moga.

Slava.

Psalam 91.

(1) [ ]
(2) Dobro jest spovidati se Gospodinu, i popivati imenu tvomu, višńi.

[1] U rkp.: podgnienoga.

(3) Za navistiti ujutro milosrdje tvoje, i istinu tvoju u noći,

(4) u psaltiru od deset žic, s popivanjem u citari.

(5) Zač si nasladi mene u činenju tvomu; i u delih ruk tvojih radovati ću se.

42 (6) Koliko poveličena jesu dela tvoja, Gospodine! Vele | propastna učińena jesu mišljenja tvoja.

(7) Muž nerazumni ne će poznati; i ludi ne će razumiti ova.

(8) Kada izniknuli budu[1] grišnici kakono seno, i ukažu se svi, koji deluju nepravednost, da poginu u vik vikoma;

(9) ti stanovito vičńi u vike, Gospodine.

(10) Zač evo neprijatelji tvoji, Gospodine, zač evo neprijatelji tvoji poginuti će; i biti će razstrkani svi, koji deluju nepravednost.

(11) I biti će uzvišen kakono jednoroŝca rog moj; i starost moja u milosrdja obilnosti.

(12) I nescinì oko moje neprijatelje moje; i onih, ki su se divizali se suprotiva meni zlobljivi, slišati će uho moje.

(13) Pravednik kakono palma civasti će, kakono citar od Libana umnožati će se.

(14) Usajeni u kući Gospodinovi, u dvorih kuće Boga našega civasti će.

(15) Jošće umnožati će u starosti od obilnosti, i dobro ustrpljeni biti će,

(16) da naviste: zač prav jest Gospodin, Bog naš; i nij nepravednosti va ńem.

Slava.

Psalam 92.

(1) Gospodin kraljeval je, lipotu obukal jest: obukal jest Gospodin jakost, i pripasal se jest. I zač ustanoviti okoliš zemlje, ki se ne će ganuti.

(2) Pripravljena katidra tvoja od tada; od vika ti jesi.

(3) Uzdivignuše se rikè, Gospodine, uzdivignuše rike glas svoj. Uzdivignuše rike vale svoje,

(4) od glasov vod mnozih; čudnovata uzdivignutja mora, čudnovat u višinah Gospodin.

(5) Svidočastva tvoja verna učińena jesu vele; kući tvojoj pristoji se svetińa, Gospodine, u dužini od dan.

Slava otcu.

[1] U rkp. griješkom: budi.

Psalam 93.

(1) Bog od osvet Gospodin; Bog od svet slobodno učini.
(2) Uzviši se, ki sudiš zemļu; vrati plaću oholim.
(3) Dokle | grišnici, Gospodine, dokle grišnici slaviti će se, 42a
(4) tlapiti će i govoriti će nepravednost, govoriti će svi, koji delļuju nepravdu?
(5) Puk tvoj, Gospodine, ponižili su, i bašćinu tvoju pečalili su.
(6) Udovicu i inostranca ubili su, i sirote pobili su.
(7) I rekoše: Ne će viditi Gospodin, i ne će razumiti Bog Jakovaļ.
(8) Razumite, ki ste prez mudrosti u puku, i ludi kadgodire naučite.
(9) Oni, ki je usadil uho, ne će slišati? ali koji je ustanovitil oko, ne razmišlja?
(10) Ki svisti narode, ne će karati, ki uči človika umitelstvo?
(11) Gospodin zna mišļenja človičaska da tašća jesu.
(12) Blaženi človik, koga ti uvižbaš, Gospodine, i od zakona tvoga naučiš ńega.
(13) Da omekšaš ńemu od dan zalih, dokle se iskopa grišniku jama.
(14) Zač ne će odagnati Gospodin puk svoj; i bašćinu svoju ne će ostaviti,
(15) dokle se pravda u sud obrne, i koji su pri ńoj svi, ki prava jesu srca.
(16) Gdo će se ustati suprotiva zlobļivim? ali gdo će stati sa mnom suprotiva onim, ki delļuju nepravednost?
(17) Zač ako Gospodin ne pomože mene, malo ne bi pribivala u paklu duša moja.
(18) Ako govorah: Ganula se jest noga moja; milosrdje tvoje, Gospodine, pomagaše mene.
(19) Po mnoštvu bolesti mojih u srcu momu utišenja tvoja obeseliše dušu moju.
(20) Jeda se će pritisnuti k tebi katidra od nepravednosti, ki kažeš trud u zapovidi?
(21) Hlepiti će dušu pravednoga, i krf pravednu osuditi će.
(22) I učińen jest meni Gospodin utočišće, i Bog moj u pomoć ufanja moga.
(23) I vratiti će onim nepravednost ńihovu, i u zlobi ńihovoj razčiniti će ńih; razčiniti će onih[1] Gospodin, Bog naš.

[1] Isprva: „gnih“, pak precrtano i dale napisano: „onih“.

48 | **Psalam 94.**

(1) Pridite, radujmo se Gospodinu, spivajmo Bogu, spasitelju našemu!

(2) Pripridimo obraz ńegov u spovidi, i u pisnih popivajmo ńemu!

(3) Zač Bog veliki gospodin, i kral veliki svrhu svih bogov.

(4) Zač u ruci ńegovoj jesu svi kraji zemle: i višine gor ńegove jesu.

(5) Zač ńegovo jest more, i on učini ńega: i sušinu ruke ńegove umisiše.

(6) Pridite, poklonimo se, i padimo i plačimo prid Gospodinom, koji učini nas.

(7) Zač on jest Gospodin, Bog naš; i mi puk paše ńegove, i ovce ruk ńegovih.

(8) Danaska, ako glas ńegov slišati budete, nemojte da otvrdnu srca vaša,

(9) kakono u rasrjenju u dan iskušenja u pustińi, kadi tentaše mene oci vaši, iskusiše i vidiše dela moja.

(10) Četrdeset let blizu bih narodu onomu, i rekoh: Vazda ovi blude srcem.

(11) I oni ne poznaše puti moji, kako prisegoh u sržbi mojoj: Da ne ulizu u pokoj moj.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 95.

(1) [ ] Popivajte Gospodinu pisan novu; popivajte Gospodinu sva zemja!

(2) Popivajte Gospodinu i blagoslivljajte ime ńegovo; navišćujte od dneva do dneva spasenje ńegovo!

(3) Navišćujte meu narodi slavu ńegovu, u svih pucih čudesa ńegova!

(4) Zač velik jest Gospodin, i ki se ima hvaliti vele; strašan jest svrhu svih bogov.

(5) Zač svi bozi poganov djavli; Gospodin stanovito nebesa učini.

(6) Spovid i lipota prid obrazom ńegovim, svetińa i veličastvo u posvećenju ńegovu.

(7) Prinesite Gospodinu domovine narodov, prinesite Gospodinu slavu i čast!

(8) Prinesite Gospodinu slavu imenu ńegovu. Vazmite posvetilišća, i ulizite u dvore ńegove.

(9) Poklonite se Gospodinu u dvoru svetom ńegovu. Kreni se prid obrazom ńegovim sva zemļa!

(10) | Recite u narodih, da je Gospodin kraļeval; i jer je pokaral 43a
okoliš zemļe, ki se ne će ganuti; suditi će puke u pravednosti.

(11) Veselite se nebesa, i raduj se zemļa; kreni se more, i punost ńegova;

(12) radovati će se poļa, i svaka, ka u ńih jesu; tada uzradovati će se sva drva od dubrav

(13) od obraza Gospodinova, zač grede, zač grede suditi zemļu. Suditi će okoliš zemļe u pravednosti i puk u jistini svojoj.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 96.

(1) [ ] Gospodin kraļeval jest, veseli se zemļa; radujte se otoci mnozi!

(2) Oblaci i magla okolo ńega; pravda i sud pokaranje sidilišća ńegova,

(3) Ogań prid ńim pripriti će, i važgati će u okolo nepriateļe ńegove.

(4) Prosvitliše muńe ńegove okolišu zemļe; vidi i ganula se jest zemļa.

(5) Gore kakono vošak cidile se jesu prid obrazom Gospodina, prid obrazom Gospodina sva zemļa.

(6) Navistiše nebesa pravdu ńegovu; i vidiše svi puci slavu ńegovu.

(7) Budite smućeni sramom svi, ki se[1] klańaju idolom, i ki se slave u prilikah svojih. Poklonite se ńemu svi angeli ńegovi!

(8) Slišal je i radoval se jest Sion; i uzradovale se jesu hćere Jude, cića sudi tvojih, Gospodine!

(9) Zač ti, Gospodine, viši jesi svrhu sve zemļe, vele uzvišeni jesi svrhu svih bogov.

(10) Koji ļubite Gospodina, ne navidite zlo; čuva Gospodin duše svetih svojih, od ruk grišnika osloboditi će ńih.

(11) Svitlost istekla jest pravednomu, i upravnim srca radost.

(12) Radujte se pravedni u Gospodinu, i spovidajte spomenu po svećenja ńegova.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

---

[1] U rkp.: „chise“ dva puta napisano.

44 **| Psalam 97.**

(1) [ ] Pojte Gospodinu pisan novu, jere čudesa jest učinio.[1] Shrani sebi desnicu svoju, i mišci)cu svetu ńegovu.

(2) Znano učini Gospodin spasenje svoje, prid narodi očitova pravdu svoju.

(3) Spomenul se jest od milosrdja svoga i od istine svoje kući Izraela. Vidiše svi mejaši zemļe spasenje Boga našega.

(4) Pojte Bogu sva zemļa! popivajte, radujte se i začińajte!

(5) Začińajte u citari Gospodinu, u citari i u glasu pisni

(6) u trumbitah kovanih, i u glasu trumbite rožene! Popivajte prid kraļen Gospodinovim!

(7) Gani se more, i punost ńegova, okoliš zemaļ i ki pribivaju va ńem!

(8) Rike plešćite rukami, skupa gore radovati će se

(9) od obraza Gospodinova; zač grede suditi zemļu. Suditi će okoliš zemaļ u pravdi, i puke u pravednosti.

Psalam 98.

(1) [ ] Gospodin kraļeval je, srdite se puci; koji sidi svrhu kerubina, ganuti će se zemļa!

(2) Gospodin u Sionu veliki, i privisok svrhu svih pukov.

(3) Spovidati ću se imenu tvomu velikomu; zač strašno i sveto jest.

(4) i čast kraļa sud ļubi. Ti si pripravi upravļenja; sud i pravdu u Jakovu ti si učinil.

(5) Uzvišite Gospodina, Boga našega, i poklonite se šamlu nog ńegovih; zač svet jest!

(6) Mojses i Aaron u redovnicih ńegovih, i Samuel meu onimi, koji zazivaju ime ńegovo; zazivahu Gospodina, i on usliševaše ńih;

(7) i u klondi od oblaka govoraše k ńim. Čuvahu svidočastva ńegova, i zapovid, ku da ńim.

(8) Gospodine, Bože naš, ti usliševaše ńih; Bože, ti milostiv bil si ńim, i osvetļif u svih iznašastjih ńihovih.

(9) Uzvišite Gospodina, Boga našega, i poklonite se na gori svetoj ńegovoj; zač svet jest Gospodin, Bog naš!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

44a **| Psalam 99.**

(1) [ ]

(2) Pojte u veselju Bogu sva zemļa; služite Gospodinu u radosti; ulizite prid obraz ńegov u veselju!

[1] učinio.

3) Znajte, da Gospodin, on jest Bog; on učini nas, a ne *mi* nas, *puk* ńegov i ovce paše ńegove.

(4) Ulizite u vrata ńegova u ispovidi, dvori ńegovi u pisnih, spovite se ńemu. Hvalite ime ńegovo,

(5) zač je slačan Gospodin, i u vike milosrdje ńegovo, i do naroda i naroda istina ńegova.

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

Psalam 100.

(1)]] Milosrdje i *sud* popivati ću tebi, Gospodine! Peti ću

(2) i razumiti[1] ću u putu neokvrńenu, zač ćeš priti k meni. Šetah u pravednosti srca moga po sridu kuće moje.

(3) Ne kladah prid oči moji stvar nepravednu; onih, koji činahu pristupļenja, nenavidil sam. Ne pritisnu se k meni

(4) srce opačno; oni, ki se odvraćaše od mene zlobļivi, ne poznavah.

(5) Onoga, koji zlo govoraše u skrovitu od iskrńega svoga, ovoga progońah. S oholim okom i nezasićena srca, s onim ne blagovah.

(6) Oči moji k vernim zemļe, da sidiju sa mnom; oni, ki hojaše u putu neokvrńenu, ovi meni služaše.

(7) Ne će pribivati po sridu kuće moje, koji čini oholiu; koji govori nepravednosti, ni se upravi prid očima mojimi.

(8) Ujutro ubijah sve grišnike zemļe, da raztiram iz grada Gospodinova svih, koji de*l*uju nepravednost.

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

Psalam 101.

(1) [ ]

(2) Gospodine, usliši molitvu moju, i vapaļ moj k tebi pridi!

(3) Ne odvraćaj obraza tvoga od mene; u kigodi dan jesam nevoļen, nagni k meni uši tvoji; u kojigodi dan zazovu tebe, vreda usliši mene!

(4) Zač pomańkaše kakono dim dni moji, i kosti moji kakono frigani usahli jesu.

(5) Poražen jesam kakono seno, i usahnu srce moje; zač zabil jesam blagovati kruh moj.

[1] U rkp.: razumimiti.

(6) Od glasa skukanja moga pritisnula se jest kost[1] moja mesu momu.

45 (7) | Priličan učińen ja sam pelikanu od pustińe[2]; učińen jesam kakono parpačeca u kući.

(8) Bdil sam i učińen jesam kakono merula u kupirti.

(9) Po vazdan od mene zlo govorahu nepriatelji moji; i ki me hvaljahu, suprotiva meni prisegahu.

(10) Zač lug kakono kruh blagovah, i pitje moje s plačem mišah

(11) prid obrazom sržbe i gńiva tvoga; zač uzdivignufši, bušil si mnom.

(12) Dni moji kakono osin pomańkali su, i ja kakono seno usahnuh.

(13) Ti stanovito, Gospodine, u vike pribivaš, i spomena tvoja od naroda do naroda.

(14) Ti uzdivignufši se smilovati ćeš se svrh Siona; zač vrime smilovanja tvoga, zač pride vrime.

(15) Zač drazi biše slugam tvojim kamici ńegovi, i zemli ńegovoj smilovati će se.

(16) I strašiti će se narodi od imena tvoga, Gospodine, i svi krali zemle od slave tvoje.

(17) Zač je sagradi Gospodin Siona, i viditi će se slava ńegova.

(18) Pogledal je u molitvu humilenih, i ni pogrdi molenja ńihova.

(19) Budite pisana ova u narod drugi; i puk, ki će biti stvoren, hvaliti će Gospodina.

(20) Zač progleda od višine svete svoje; Gospodin s neba na zemlu pogleda,

(21) da bi slišal skukanje onih, ki bihu u uzi; da bi oslobodil sine onih, ki bihu pobieni,

(22) da naviste u Sionu ime Gospodinovo, i pohvalu ńegovu u Jerosolimu,

(23) skuplajući se puk u jedno, i krali, da služe Gospodinu.

(24) Odgovori ńemu u putu kriposti svoje: Kratkost dan mojih navisti meni!

(25) Nemoj me zvati po sridu dan mojih; od naroda do naroda leta tvoja.

(26) U počalo ti, Gospodine, zemlu zastavi, i dela ruk tvojih jesu nebesa.

(27) Ona će pomańkati, ti stanovito pribivati ćeš; i svi kakono odića starati će se, i kakono pokrov prominiti ćeš ńih, i biti će promińena;

[1] Isprva: „yessu usta“, zatim precrtano i povrh napisano: „yest cost“.

[2] U rkp.: pustine.

(28) *ti* stanovito isti on jesi. i leta tvoja ne će pomanjkati.
(29) Sini slug tvojih pribivati će, i sime njihovo u vike biti će upravljeno

| Psalam 102. 45a

(1) [ ] Blagoslovi, dušo moja. Gospodina, i sva iznutarnja ime njegovo sveto!
(2) Blagoslovi, dušo moja, Gospodina, i nemoj zaudobiti sve dare njegove!
(3) Koji odpušćuje tebi sve nepravednosti tvoje, koji ozdravlja sve nemoći tvoje;
(4) ki odkupljuje od smrti život tvoj, koji kruni tebe u milosrdju i u smilovanjih[1];
(5) koji napunjuje u dobru želinje tvoje, ponoviti će kakono orla mladost tvoju.
(6) Čineći milosrdja Gospodin i *sud* svim, ki uvrijenja trpe.
(7) Znane učini pute svoje Mojsesu, sinu Izraela volje svoje.
(8) Milostiv i milosrdan Gospodin, dugovičan i vele milosrdan.
(9) Ne će se vazda srditi, i ne će u vike pritititi.
(10) *Ni* po grisih naših učini nam, i ni po nepravednostih naših plati nam.
(11) Zač po višini nebeskoj od zemlje utvrdi milosrdje svoje svrhu onih, ki se boje njega.
(12) Koliko razstoji istok od zapada, daleko učini od nas nepravednosti naše.
(13) Kako se smiluje otac na sine, smiloval se jest Gospodin na onih, ki se boje njega;
(14) zač on znal je mlobšćinu našu, spomenul se jest, da prah iesmo.[1]
(15) Človik, kakono seno dni njegovi, kakono civit od polja, tako će procivasti;
(16) zač će duh mimojti u njemu, i ne će pristati; i ne će poznati veće mesto svoje.
(17) Milosrdje stanovito Gospodinovo od vika deri do vika svrhu onih, ki se boje njega, i pravda njegova u sine sinov,
(18) onih, ki obslužuju naredbu njegovu, i spomenuli se jesu od zapovidi njegovih, da učinene[2] njih.

[1] smilouangih.
[2] ucigniene.

(19) Gospodin na nebu pripravi katidru svoju, i kraļevstvo ńegovo svim hoće gospodovati.

(20) Blagoslovite Gospodina svi angeli ńegovi, mogući kripostju, čineći rič onoga, za slišati glas govorenji ńegovih.

(21) Blagoslovite Gospodina sve kriposti ńegove; službenici ńegovi, ki činite voļu ńegovu.

(22) Blagoslovite Gospodina sva dela ńegova; u svako mesto gospodstva ńegova, blagoslovi duša moja Gospodina!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

46 **| Psalam 103.**

(1) [ ] Blagoslovi, dušo moja, Gospodina; Gospodine, Bože moj, poveličen jesi vele. Spovid i lipotu obukal si,

(2) zaogrnut svitlostju kako odićom, protežući nebo kako kožu;

(3) ki pokrivaš vodami gorńa ńegova, koji kladaš oblak uzhodišće tvoje, koji hodiš svrhu per od vetar;

(4) koji činiš angele tvoje, duhe i službenike tvoje ogań goruči;

(5) ki si zastavi zemļu svrhu stanovitstva svoga, ne će se nagnuti u vik vikoma.

(6) Propast kako odića zagrńač ńegov; svrhu gor stati će vode.

(7) Prid pokaranjem tvojim bižati će; od glasa groma tvoga bojati će se.

(8) Uzhode gore; a shode poļa u mesto, ko si zastavil ńim.

(9) Mejaš si postavil, koji ne će mimojti; i ne će se obrnuti pokriti zemļu.

(10) Koji izvodiš vode tekućice u dragah, meu gorami prohoditi će vode.

(11) Napajati će sve zviri[1] od poļa; čekati će divji tovari u žaji svojoj.

(12) Svrhu ńe ptice nebeske pribivati će; izmeu kaminja davati će glas.

(13) Zalivajući gore s gorńe strane ńih; od ploda del tvojih biti će nasićena zemļa.

(14) Rodeći seno dobitku, i travu službi človičaskoj, da izvedeš kruh iz zemļe,

(15) i vino veseli srce človičasko, da obeseli obraz u ulju, a kruh srce človičasko kripiti će.

(16) Biti će nasićena drva od poļa, i citri od Libana, kih je usadil,

[1] zuiri.

(17) onde će rebci gńizda činiti. Vojvoda kuće ńihove jest ona ptičina herodio,

(18) gore visoke jelinom, kamik utočišće ježom.

(19) Učini misec u vrime; sunce pozna zapad svoj.

(20) Postavil si tmine i učińena jest noć, i u ńoj prohoditi će sve zviri[1] od dubrave;

(21) lavići rukajući da love, i da išću od Boga jizbinu sebi.

(22) Isteklo jest sunce, i skupili se[2] jesu, i u jamah svojih biti će umišćeni.

(23) Izajti će človik na delo svoje, i na opravu svoju deri do noći.

(24) Koliko poveličena jesu dela tvoja, Gospodine, svaka u mudrosti učinil si; napuńena jest zemla uzdržanja tvoga. 46a

(25) Ovo more veliko i široko rukam, onde plazuća, kojim ni broja, živina mala s velimi;

(26) onde će navi prohoditi, drakun ovi, koga si učinil za poruganje ńemu.

(27) Svaka od tebe čekaju, da ńim daš jizbinu u vrime.

(28) Dajući ti, kupiti će; otvarajući ti ruku tvoju, svaka će biti napuńena dobrote.

(29) Odvrnuśi stanovito ti obraz, biti će smućeni; vazeti ćeš duh ńihov, i pomańkati će, i u prah svoj vrnuti će se.

(30) Izpusti duh tvoj, i biti će stvoreni; i ponoviti ćeš obraz zemle.

(31) Budi slava Gospodinova u vike; radovati će se Gospodin u delih svojih:

(32) ki sgleda zemlu, i čini ńu tresti; koji tiče gore i dime se.

(33) Popivati ću Gospodinu u život moj; peti ću Bogu momu, dokle jesam.

(34) Veselo budi ńemu govorenje tvoje; ja ću se u jistinu naslajivati u Gospodinu.

(35) Pomańkajte grišnici od zemle, i nepravedni tako da jih ńi: blagoslovi, dušo moja, Gospodina.

Psalam 104.

(1) Spovidajte se Gospodinu, i zazivajte ime ńegovo; navistite meu narodi dela ńegova!

(2) Popivajte ńemu i pojte ńemu; povidajte sva čudesa ńegova!

---

[1] U rkp.: ziuiri.

[2] U rkp.: sce.

(3) Hvalite se u ime sveto ńegovo; raduj se srce onih, ki išću Gospodina!

(4) Išćite Gospodina, i biti ćete potvrjeni; išćite obraz ńegov vazda!

(5) Spominajte se od čudes ńegovih, ka učini, skazni ńegovih i od sudi ust ńegovih!

(6) Sime Abraamovo, sluge ńegove, sini Jakovļi, obrani ńegovi!

(7) On Gospodin, Bog naš; u svoj zemļi sudi ńegovi.

(8) Spominal se jest u vik od naredbe svoje, od riči, koju zapovida u tisuća narodov,

(9) ča naredi Abraamu, i prisege svoje Izaku.

47 (10) I odluči onoga Jakovu u zapovidi, i Izraelu u naredbu vikovńu,

(11) govoreći: Tebi ću dati zemļu Kanaam, konopčić bašćine vaše.

(12) Budući mala broja, i malo jih, koji pribivahu u ńemu,

(13) i projdoše od naroda u narod, i od kraļevstva k puku drugomu.

(14) Ne ostavi človika da zlo učini ńim, pokara cića ńih kraļe.

(15) Nemojte tikati krste moje, i u prorocih mojih nemojte zlobiti!

(16) I zazva glad svrhu zemļe, i svu tvrdińu kruha razčini.

(17) Posla prid ńimi muža; za slugu prodan bi Osip.

(18) Ponižiše u kladi noge ńegove, gvozd projde dušu ńegovu,

(19) dokle bi prišla rič ńegova. Govorenje Gospodinovo važga ńega.

(20) Posla kraļ, i odriši ńega; poglavica od pukov, i pusti ńega.

(21) Stavi ńega Gospodinom kuće svoje, i poglavicom svrhu svega iminja svoga,

(22) Da uvižba poglavice ńegove kako samoga sebe, i starce ńegove razbor da nauči.

(23) I ulize Izrael u Egipt; i Jakov pribiva u[1] zemļi Kam.

(24) I umnoža puk svoj vele, i utvrdi ńega svrhu neprijateļ ńegovih.

(25) Obrnu srce ńihovo, da nenavide puk ńegov, i himbu da čine u slugah ńegovih.

(26) Posla Mojsesa, slugu svoga, Arona, koga obra ńega.

(27) Stavi u ńih riči zlamenji svojih, i skazni u zemļi Kam.

(28) Posla tmine, i stavi jih u škurinu; i ne ispuni govorenja svoja, kako biše pritil.

(29) Priobrnu vode ńihove u krf, i pobi ribe ńihove.

(30) I da zemļa ńihova žabe vodeńače u iznutarńa kraļi ńihovih

(31) Reče, i pridoše muhe pasje, komari u sve mejaše ńihove.

(32) Stavi dažje ńihove krupe, ogań goruć u zemļu ńihovu.

(33) I porazi vinograde ńihove i smokvenice ńihove, i izkrši sva drva mejaši ńihovih.

---

[1] U rkp.: i (griješkom).

(34) Reče, i pridoše kobilice i gusinice, kim ne biše broja.
(35) I pojiše sve seno u zemļi ńihovoj, i pojiše vas plod zemļe ńihove.
(36) I porazi svako | prvorojeno u zemļi ńihovoj, prvke svakoga 47a
tega ńihova.
(37) I izvede ńih s srebrom i s zlatom; i ne biše u rodbinah ńihovih nemoćnika.
(38) Radoval se jest Egipt u pošastju ńihovu; zač biše nagnul strah ńihov svrhu ńih.
(39) Prostri oblak za stražu ńihovu, i ogań, da sviti ńim u noći.
(40) Pitaše i pridoše jarebice; i kruhom nebeskim nasiti ńih.
(41) Razbi kami i istekoše vode, pojdoše u sušinu rike.
(42) Zač se spomenul jest od riči svete svoje, koju imi k Abramu, ditiću svomu.
(43) I izvede puk svoj u radosti, i obrane svoje u veselju.[1]
(44) I da ńim države poganov; i trude pukov obujaše;
(45) da čuvaju pravednosti ńegove, i zakon ńegov da išću.

Slava otcu i sinu.

Psalam 105.

(1) Spovidajte se Gospodinu, zač dobar jest; zač je u vik milosrdje ńegovo.
(2) Gdo će govoriti moguhstva ńegova, slišane učiniti će pohvale ńegove?
(3) Blaženi, ki čuvaju sud, i čine pravdu u svako vrime!
(4) Spomeni se od nas, Gospodine, u dragosti puka tvoga; pohodi nas u spasiteļu tvomu,
(5) za viditi u dobroti obranih tvojih, za veseliti se u veselju naroda tvoga, da budeš pohvaļen s bašćinom tvojom.
(6) Sagrišili smo s otci našimi, nepravedno delovasmo, nepodobno činismo.
(7) Otci naši u Egiptu nisu poznali čudesa tvoja, i nisu se spomenuli od mnoštva milosrdja tvoga. I potakniše na sržbu uzhodeći u more, more crļeno.
(8) I shrani ńih cića imena svoga, da poznano učini moguhstvo svoje.
(9) Pokara more crļeno, i prisahnulo jest; i izvede ńih u propastih kakono u pustińi.

[1] ueseliu.

(10) I shrani ńih od ruke onih, ki jih nenavijahu, i oslobodi nih od ruke nepriateļa.

48 (11) I pokri vodom onih, ki ne voļahu ńih; jedan od ńih | ne osta.

(12) I verovaše ričem ńegovim, i hvališe pohvalu ńegovu.

(13) Vreda učiniše, zabili jesu dela ńegova, i nisu prijali svita ńegova.

(14) I poželiše želinje u pustińi, i tentaše Boga u mestu prez vode.

(15) I da ńim pitanje ńihovo, i posla sitošću u dušu ńihovu.

(16) I potaknuše na sržbu Mojsesa u pribivališćih, Arona svetoga Gospodinova.

(17) Otvorila se jest zemļa, i požri Datana,[1] i pokri svrhu skupšćine Abironove.

(18) I žga i gori oganj u skupšćini ńihovoj; plami požga grišnike.

(19) I učiniše telića u Orebu, i pokloniše se idolom.

(20) I prominiše slavu svoju u priliku telića, koji blaguje seno.

(21) Zaudobili jesu Boga, koji shrani ńih, koji učini veličine u Egiptu,

(22) čudesa u zemļi Kam, strahoće u moru crļenomu.

(23) I reče, da razčini ńih, ako bi Mojses, obrani ńegov, ne stal moliti prid obrazom ńegovim, da bi odvrnu sržbu ńegovu, da ne pogubi ńih.

(24) I za ništar imaše zemļu želinu, ne verovaše riči ńegovi,

(25) i mrmńaše u pribivališćih svojih, i ne uslišaše glas Gospodinov.

(26) Uzdivignu ruku svoju svrhu ńih, da jih pogubi u pustińi;

(27) i da izvrže sime ńihovo u narodih, i razčini ńih u državah.

(28) I činiše posv(e)tilišća Belfegoni,[2] i blagovaše posvetilišća mrtvih,

(29) i potaknuše ńega na sržbu u našastjih svojih; i umnožalo se jest u ńih razčińenje.

(30) I sta Finees[3], i utaži, i prista razčińenje.

(31) I prijato bi ńemu u pravdu od naroda do naroda deri u vike.

(32) I potaknuše na sržbu ńega pri vodah od pričanja; i pečalen bi Mojses cića ńih;

(33) zač ne voļiše duh ńegov, i razloži u ustnah svojih.

(34) I ne razčiniše narode, ke biše rekal Gospodin ńim.

(35) I smišali se jesu meu narodi, i naučiše dela ńihova,

(36) i služiše idolom ńihovim; učińeno bi ńim u smutńu.

(37) I prikaževaše sine svoje i ćere svoje djavlom.

---

[1] Dathana.

[2] Belphegoni.

[3] Phinees.

(38) I prolivaše krf pravednu, krf sinov | svojih i hćeri svojih, kojih 48a
prikazaše u posvetilišće idolom Kanaam. I usmrdila se jest zemļa u krvih,

(39) i opogańena jest u delih ńihovih; i odvrgli se jesu u iznašastjih svojih.

(40) I rasrdil se jest gńivom Gospodin u puku svomu; i mrzil jest na bašćinu svoju.

(41) I prida ńih u ruke narodov; i gospodovali jesu ńim oni, koji nenavijahu ńih.

(42) I pečališe ńih neprijateļi ńihovi; i poniženi biše pod rukami ńihovimi.

(43) I većekrat oslobodi ńih: oni stanovito srdiše ńega u viću svomu, i poniženi biše u nepodobšćinah svojih.

(44) I vidi, kada bihu nevoļeni, i sliša molitve ńihove.

(45) I spomenul se jest od naredbe svoje: i pokajal se jest po mnoštvu milosrdja svoga.

(46) I da ńih u milosrdja prid svimi, koji hitali bihu ńih.

(47) Sbrańenih nas učini, Gospodine, Bože naš, i skupi nas od narodov, da se budemo spovidati imenu svetomu tvomu, i da se budemo slaviti u pohvali tvojoj.

(48) Blagoslovļen Gospodin Bog Izraelski od vika i deri do vika; i reci vas puk[1]: Budi, budi!

Slava otcu.

Psalam 106.

(1) Spovidajte se Gospodinu, zač dobar jest; zač je u vik milosrdje ńegovo!

(2) Da reku sada koji odkupļeni jesu od Gospodina, kih odkupi od ruk neprijateļ, i od držav skupi ńih,

(3) od sunca istoka i zapada, od bure i od mora.

(4) Fališe u pustińi u suhoti, put od grada od pribivališća ne najdoše.

(5) Gladujući i žajajući, duša ńihova u ńih pomańka.

(6) I zavapiše k Gospodinu, kada bihu nevoļeni; i od nevoļ ńihovih izne ńih.

(7) I privede ńih u put pravi, da pojdu u grad od pribivališća.

(8) Spovidajte Gospodinu milosrdju ńegovu, | i čudesa ńegova 49
sinom človičaskim,

[1] U rkp. griješkom: puud.

(9) zač nasiti dušu tašću, i dušu gladnu nasiti dobrom.

(10) Onih, ki sijahu u tminah i u osinu od smrti, vezanih u potribi i u gvozdu ;

(11) zač usilni biše govorenju Gospodinovu, i svit višńega pogrdiše.

(12) I poniženo bi u trudih srce ńihovo; i pobolili se jesu, i ne bi, gdo bi pomogal.

(13) I zavapiše k Gospodinu, kada bihu ńevoļeni; i od nevoļ ńihovih oslobodi ńih.

(14) I izvede nih iz tmin i osina od smrti, i uzle ńihove raztrgnu.

(15) Spovidaj(te) se Gospodinu i milosrdju ńegovu, i čudesa ńegova sinom človičaskim ;

(16) zač razbi vrata od brunca, i brtvele gvozdene izlomi,

(17) pria ńih od puta nepravednosti ńihove; cića nepravde svoje poniženi jesu.

(18) Svaku jizbinu u gńus imaše duša ńihova; i približiše se do vrat od smrti.

(19) I zavapiše k Gospodinu, kada bihu nevoļeni: i od nevoļ ńihovih oslobodi ńih.

(20) Posla rič svoju i ozdravi ńih, i izne nih od pogibili ńihove.

(21) Spovidajte se Gospodinu, milosrdju ńegovu, i čudesa ńegova sinom človičaskim,

(22) i posvetite posvetilišće pohvale, i navistite dela ńihova u radosti.

(23) Koji shode u more u brodih čineći dela u vodah mnozih,

(24) oni vidiše dela Gospodinova, i čudesa ńegova u propasti.

(25) Reče, i sta duh fortune, i uzdivignuti jesu vali ńegovi.

(26) Uzdižu se deri do nebes, i shajaju deri do propasti: i duša ńihova u zlu shahniše.

(27) Smućeni jesu, i ganuti jesu kako oni, ki e pian; i sva mudrost ńiho(va) skončana jest.

(28) I vapiše k Gospodinu, kada bihu nevoļeni, i iz nevoļ ńihovih izvede ńih.

(29) I postavi nembaicu ńegovu u tišinu, i umuknuše vali ńegovi.

(30) I radovali se jesu, zač umuknuše; i privede ńih u porat voļe ńihove.

(31) Spovidajte se Gospodinu milosrdje ńegovo, i čudesa ńegova sinom človičaskim,

49a (32) I uzvišite ńega u crikvi puka, i u katidri starijih hvalite ńega!

(33) Stavi rike u pustolinu, i izhod od vod u žaju,

(34) zemļu plodnu u slanost, cića zlobe onih, koji pribivaju u ńoj.

(35) Postavi pustiňu u jezera od vod, i zemļu prez vod u izhod od vod.

(36) I umesti ondika gladnike, i narediše grad od pribivanja.

(37) I sijaše poļa, i nasadiše vinograde, i učiniš(e) plod rojenja.

(38) I blagoslovi ńih, i um(n)ožali se jesu vele; i dobitak ńihov ni skrati.

(39) I mali u broju učińeni jesu, pečaļeni jesu od nevoļ od zalih, i od bolesti.

(40) Izmaklo se jest pričanje svrhu poglavic; i faliti jih čini u prezputju, a ne u putu.

(41) I pomože ubogoga u potribi, i stavi kakono ovce obetil. [1]

(42) Viditi će pravi, i veseliti će se; i sva nepravednost zatvoriti će usta svoja.

(42) Gdo je mudar i čuvati će ova, i razumiti će milosrdja Gospodinova?

Slava otcu i sinu.

Psalam 107.

(1) [ ]

(2) Pripravno srce moje, Bože, pripravno jest srce moje; popivati ću i peti ću u slavi tvojoj.

(3) Ustani slavo moja, ustani psaltiru moj i citaro! Ustati ću rano.

(4) Spovidati ću se tebi u pucih, Gospodine, i peti ću tebi u narodih.

(5) Zač veliko jest svrhu nebes milosrdje tvoje; i deri do oblakov istina tvoja.

(6) Uzviši se svrhu nebes, Bože, i svrhu sve zemļe slava tvoja,

(7) da budu oslobojeni drazi tvoji. Shrańena učini desnica tvoja, i usliši mene!

(8) Bog govoril jest u svetomu svomu: Radovati ću se, i razdiliti ću Sikimu, i dragu od pribivališć izmiriti ću.

(9) Moj jest Galaad, i moj jest Manases, i Efraim prijatje glave moje, Juda kraļ moj,

(10) Moab kotal ufanja moga. U Idumeu protegnuti ću oboću moju; meni inostranci prijateļi učińeni jesu.

(11) Gdo će privesti mene u grad utvrjeni? Ali gdo će privesti mene deri do Idumee?

[1] U Vulg.: familias.

50 (12) Hoćeš li ti, | Bože, ki si odtisnul nas? I ne ćeš izajti, Bože, u kripostih naših?

(13) Daj nam pomoć u nevoljah; zač tašće jest spasenje od človika.

(14) U Bogu činimo kripost; i on na ništar hoće privesti neprijatelje naše.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 108.

(1) [ ]

(2) Bože, pohvalu moju nemoj mučati, zač usta grišnika, i usta himbenoga svrhu mene otvorena jesu.

(3) Govorili jesu suprotiva meni jazikom himbenim, i govorenji[1] nenavidosti obujaše mene, i pridobiše mene prez uzroka.

(4) Za ono, ča me imihu ljubiti, od mene zlo govorahu: ja stanovito moljah.

(5) I staviše suprotiva meni zla za dobra, i nenavidost za ljubezan moju.

(6) Namesti svrhu ńega grišnika; i djaval stani na desnu ńegovu.

(7) Kada bude sujen, izajdi osujen; i molitva ńegova budi u grihu.

(8) Budite dni ńegovi mali; i biskupiju ńegovu da vazme drugi.

(9) Budite sini ńegovi sirote, a žena ńegova udovica.

(10) Tukući se hodite sini ńegovi proseći, i budite prognani iz pribivališć ńihovih.

(11) Iziskuj ofurmik sve blago ńihovo, i razdrpite tujini trude ńihove.

(12) Ne budi ńim pomoćnika, i ne budi gdo bi se smilova na sirote ńegove.

(13) Budite sini ńegovi na ubienje: u narodu jednomu budi pomršeno ime ńegovo.

(14) U spomenu vrati se nepravednost otac ńegovih prid obrazom Gospodinovim; i grih matere ńegove ne budi pomršen.

(15) Budite suprotiva Gospodinu vazda, i pogini svrhu zemlje spomena ńihova:

(16) zač se ni spomenu, da učini milosrdje.

(17) I progoni jest človika potribliva, i prosjaka, i skrušena srca moril ga je.

---

[1] gouorengi.

(18) I obļubi proklastvo, i pride ńemu; i ne hti blagoslov, i odaļiti će se od ńega. I obuče se u proklastvo kako u odiću, i ulize kakono voda u iznutarńa ńegova, i kakono ulj(e) u kosti ńegove.

(19) Budi ńemu | kakono odića, kom se pokriva, i kako pas, kim 50a
se vazda paše.

(20) Ovo budi delo onim, ki govore od mene zlo prid Gospodinom, i ki govore zala suprotiva duši mojoj.

(21) A ti, Gospodine, učini sa mnom ćića imena tvoga; zač slačno jest milosrdje tvoje. Oslobodi mene,

(22) zač potribļiv i ubog ja jesam, i srce moje smućeno jest u meni.

(23) Kakono osin, kada pomańkiva, divignut jesam, i otresen jesam kakono skakavica.

(24) Kolina moja omlohavila jesu od žežina, i put moja prominila se jest ćića ulja.

(25) I ja učińen jesam u pogrdu onim: vidiše mene i kretaše glavami svojimi.

(26) Pomozi mene, Gospodine, Bože moj, shrańena mene učini ćića milosrdja tvoga.

(27) Da poznaju, da je ruka ovo tvoja, i ti, Gospodine, učinil si ńu.

(28) Proklińu oni, a ti blagoslivļaš; ki se divižu suprotiva meni, budite smućeni pogrdom; sluga stanovito tvoj radoviti će se.

(29) Budite obučeni, ki od mene zlo govore, sramom, i budite pokriveni kakono svitom duplom smućenjem svojim sramnim.

(30) Spovidati ću se Gospodinu vele u ustih mojih, i po sridu mnozih hvaliti ću ńega.

(31) Zač je stal na desnu ubogoga, da shrańenu učini od onih, ki me progone, dušu moju.

Slava otcu.

Psalam 109.

(1) [ ] Reče Gospodin Gospodinu momu: Sedi na desnu moju, dokle stavim neprijateļe tvoje, šamal nog tvojih!

(2) Šibicu kriposti tvoje izpustiti će Gospodin iz Siona, da gospoduješ po sridu neprijateļ tvojih.

(3) S tobom počelo u dan kriposti tvoje u zracih od svetih; iz utrobe pria lucifera porodih tebe.

(4) Priseže Gospodin i ne će se pokajati: ti jesi redovnik u vika | po 51
redu Melkisedeka.

*

(5) Gospodin na desnu tvoju izlomi u dan sržbe svoje krale.

(6) Suditi će u narodih, napuniti će razčińenja, smantati će glave na zemļi mnozih.

(7) Od potoka[1] u putu se napi, i zato uzdivignu glavu.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 110.

(1) Spovidati ću se tebi, Gospodine, u svemu srcu momu, u viću od svetih i u skupšćini.

(2) Velika dela Gospodinova, izvrstita u svih voļah ńegovih.

(3) Spovid i veličastvo delo ńegovo, i pravda ńegova pribiva u vik vikoma.

(4) Spomenu učini čudes svojih, milostiv i milosrdan Gospodin,

(5) da blagovanje onim, ki ga se boje. Spominati će se u vik od naredbe svoje;

(6) kripost del svojih navistiti će puku svomu,

(7) da da ńim bašćinu narodov. Dela ruk ńegovih jistina i sud;

(8) verne jesu sve zapovidi ńegove, potvrjene u vik vikoma, učińene u jistini i u pravednosti.

(9) Odkupļenje posla Gospodin puku svomu, zapovidi u vike naredbu svoju. Sveto i strašno jest ime ńegovo!

(10) Počalo mudrosti jest strah Gospodinov. Razum dobri svim, ki čine ńega; pohvala ńegova pribiva u vik vikoma.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 111.

(1) Blaženi muž, ki se boji Gospodina, u zapovidih ńegovih hotinje ńegovo veliko.

(2) Moguće na zemļi sime ńegovo: narod pravih biti će blagoslovļen.

(3) Slava i blago u kući ńegovoj, i pravda ńegova pribiva u vik vikoma.

(4) Iztekla jest u tminah svitlost pravim, Gospodin milostiv, milosrdan i pravedan.

(5) Radostan človik jest, ki milosrdje čini i ki zajima, razrediti će govorenja svoja u sudu;

(6) zač u vike ne će se ganuti!

[1] U rkp.: patocha. (Isp. „potoci“ Ps. 17. br. 5.; Ps. 77. br. 20.)

(7) U spomeni vikovńoj biti će pravedni: od slišanja zaloga ne će se bojati. Pripravno jest srce ńegovo | ufati u Gospodina, 51a

(8) potvrjeno jest srce ńegovo; i ne će se ganuti, dokle ne pogrdi neprijatelje svoje.

(9) Razpača, da ubozim; pravda ńegova pribivati će u vik vikoma, rog ńegov biti će uzvišen u slavi.

(10) Grišnik viditi će i srditi će se, zubi svojimi škripati će, i sahnuti će; žeļa grišnika poginuti će.

Slava *otc*u i sinu i duhu svetu.

Psalam 112.

(1) Hvalite ditići Gospodina, hvalite ime Gospodinovo!

(2) Budi ime Gospodinovo blagoslovļeno, od sadi do u vike!

(3) Od istoka do zapada hvaļeno ime Gospodinovo!

(4) Viši svih narodov Gospodin, i svrhu nebes slava ńegova.

(5) Gdo je kako Gospodin, Bog naš, koji u višinah pribiva,

(6) i ponižena pogleda na nebu i na zemļi?

(7) Uskrišujući od zemļe nišćetļivoga, i od nečisti divižući ubogoga,

(8) da umesti ńega s poglavicami, s poglavicami puka svoga;

(9) koji pribivati čini neplodnicu u kući, mater sinov radujući se.

Slava *otc*u i sinu.

Psalam 113.

(1) U izhodu Izraela iz Egipta, kuća Jakovļa od puka usilnoga,

(2) učińena jest Žudia posvećenje ńegovo, Izrael oblast ńegova.

(3) More vidi, i pobiže; Jordan obrnul se jest nazada.

(4) *Gor*e uzradovale se jesu kakono ovni, a *gor*ice kakono jańci ovčji.[1]

(5) Ča *bi* tebi more, da pobiže; i *ti*, Jordane, da *se* si obrnul nazada?

(6) *Gor*e uzradovaste se kako ovni, i *gor*ice kako jańci ovčji.[1]

(7) Prid obrazom Gospodinovim ganula se jest zemļa, prid obrazom Boga Jakovļa,

(8) koji priobrnu kami u jezera od vod, i rupine u studence od vod.

(1) Ne[2] nam, Gospodine, ne nam, da imenu tvomu daj slavu,

[1] U rkp.: ouçij.

[2] Ovdje u A. (str. 535.) i B (str. 535.) počińe br. 1., a u hebrejskom tekstu novi psalam.

52 (2) svrhu milo|srdja tvoga i istine tvoje, da kada ne reku narodi: Kadi jest Bog ńihov?

(3) Bog stanovito naš na nebu; svaka, koja je hotil, učinil je.

(4) Prilike idolov[1] poganske srebro i zlato, de*la* ru*k* človječaskih.

(5) Usta imaju, i ne će govoriti; oči imaju, i ne će viditi.

(6) Uši imaju, i ne će slišati; nozdrve imaju. i ne će obońavati.

(7) Ruke imaju, i ne će pipati: noge imaju. i ne će hoditi; ni će vapiti u grlu svomu.

(8) Prilični onim budite, ki čine ona, i svi, ki ufaju va ńe.

(9) Kuća Izraela ufala je u Gospodina; pomoćnik ńihov i stražnik ńihov jest.

(10) Kuća Aronova ufala je u Gospodina; pomoćnik ńihov i stražnik ńihov jest.

(11) Ki se boje Gospodina, ufali su u Gospodina: pomoćnik ńihov i stražnik ńihov jest.

(12) Gospodin spomenul se je od nas, i blagoslovil je nas; blagoslovil je kuću Izraela, blagoslovil je kuću Arona.

(13) Blagoslovil je svih, ki se boje Gospodina, malih s velicimi.

(14) Nadodaj Gospodin svrhu nas, svrhu vas i svrhu sinov naših!

(15) Blagoslovļeni v*i* od Gospodina, ki učini nebo i zemļu.

(16) Nebo nebes Gospodinu; zemļu stanovito d*a* sinom človječaskim.

(17) Ne će mrtvi hvaliti tebe Go(s)podine, ni svi oni, ki shode u pakal.

(18) Da m*i*, ki živemo, blagoslivļamo Gospodina, od ovoga sada deri do u vike.

Slava o*t*cu i sinu i duhu.

Psalam 114.

(1) Ļubil sam, zač je uslišal Gospodin glas molitve moje;

(2) zač je naklonil uši svoji meni; i u dni moje zazvati ću.

(3) Obujaše mene bolesti smrti; i pogibili paklene najdoše mene; nevoļu i bolest najdoh;

(4) i ime Gospodinovo zazvah: O Gospodine! oslobodi dušu moju.

(5) Milostiv Gospodin, i pravedan; i Bog naš smilovati će se.

(6) Čuvajući malih Gospodin; ponižil se je*sam*, i oslobodi mene.

52a (7) Obrni se, dušo moja, u pokoj tvoj; zač je Gospodin | dobro učinil tebi;

[1] Prevodilac je isprva napisao: „idolom“, pak „m“ precrtao i povrh stavio: u (= v).

(8) zač je iznel dušu moju od smrti, oči moji od suz, noge moje od padanja.

(9) Drag ću biti Gospodinu u državi živućih.

Slava otcu i sinu.

Psalam 115.

(10) Veroval sam za ku stvar, i govoril jesam; ja stanovito ponižil se jesam vele.

(11) Ja rekoh u uzdivignutju pameti moje: Svaki človik da je laživ!

(12) Ča ću odvratiti Gospodinu za sva, ka je darova meni?

(13) Kalež od spasenja vazeti ću, i ime Gospodinovo zazvati ću.

(14) Zavite moje Gospodinu vratiti ću prid svim pukom ńegovim;

(15) vridna prid obrazom Gospodinovim smrt svetih ńegovih.

(16) O Gospodine! zač ja sluga tvoj; ja sluga tvoj, i sin rabe tvoje. Raztrgnul si uzle moje.

(17) Tebi ću posvetiti prikazanje od pohvale, i ime Gospodinovo zazvati ću.

(18) Zavite moje ispuniti ću prid svim pukom ńegovim,

(19) u dvorih kuće Gospodinove, po sridu tebe, Hierosolime!

Psalam 116.

(1) Hvalite Gospodina svi narodi; hvalite ńega svi puci!

(2) Zač je potvrjeno svrhu nas milosrdje ńegovo; i jistina Gospodinova pribiva u vike.

Slava otcu i sinu i duhu.

Psalam 117.

(1) Spovidajte se Gospodinu, zač je dobar; i zač je u vike milosrdje ńegovo.

(2) Reci sada Izr(ae)l, da je dobar, zač je u vik milosrdje ńegovo.

(3) Reci sada kuća Arona, zač je u vik milosrdje ńegovo.

(4) Recite sada, ki se boje Gospodina, zač je u vik milosrdje ńegovo.

(5) Iz nevolje zazvah Gospodina, i usliša mene u širini Gospodin.

(6) Gospodin jest meni pomoćnik: ne ću se bojati, ča će meni učiniti človik.

(7) Gospodin jest meni pomoćnik; i ja ću zamalo imiti neprijatele moje.

(8) Bolje je ufati se u Gospodina, nego ufati se u človika.

(9) Bolje je ufati se u Gospodina, nego ufati se u poglavice.

(10) Svi narodi obujaše mene; i u ime Gospodinovo da sam se osveti od ńih.

53 (11) Obhodeći obujaše mene; i u ime Gospodinovo | osvetil sam se od ńih.

(12) Obujaše mene kakono pčele, i važgaše kakono ogań u dračju: i u ime Gospodinovo da sam se osvetil od ńih.

(13) Potisnut obrnut jesam da padem; i Gospodin prija mene.

(14) Jakost moja i pohvala moja Gospodin: i učińen jest meni na spasenje.

(15) Glas od veselja i spasenja u pribivališćih od pravednih.

(16) Desnica Gospodinova učini kripost; desnica Gospodinova uzviši mene, desnica Gospodinova učini kripost!

(17) Ne ću umriti, da živiti ću, i povidati ću dela Gospodinova.

(18) Pedipsujući pedipsa mene Gospodin, i smrti ne prida mene.

(19) Otvorite meni vrata od pravde, i ulizši va ńe spovidati ću se Gospodinu:

(20) ova vrata Gospodinova, pravedni ulisti će va ńe.

(21) Spovidati ću se tebi, zač si uslišal mene, i učińen jesi meni na spasenje.

(22) Kami, koji odmitaše zidači, ovi učińen bi na glavu kantuna.

(23) Od Gospodina jest učińeno ovo: i jest čudnovato u očiju naših.

(24) Ovo jest dan, ki učini Gospodin: veselimo se i radujmo se u ńemu.

(25) O Gospodine, shrańena mene učini! O Gospodine, dobro napridkuj!

(26) Blaženi, ki pride u ime Gospodinovo! Blagoslovili smo vas od kuće Gospodinove.

(27) Bog Gospodin, i prosvitli nam. Naredite dan od blagdana u gušćinah deri do kantuna od oltara.

(28) Bog moj jesi ti, i spovidati ću se tebi; Bog moj jesi ti, i uzvišiti ću tebe. Spovidati ću se tebi, zač si usliši mene, i učińen jesi meni na spasenje.

(29) Spovidajte se Gospodinu, zač je dobar; zač je u vik milosrdje ńegovò!

Slava otcu.

Psalam 118.

(1) Blaženi neockvrńeni u putu, ki hode u zakonu Gospodinovu.

(2) Blaženi, ki iziskuju svidočastva ńegova, u svemu srcu išću ńega;

(3) zač ne oni, koji deluju nepravednost, u putih ńegovih jesu hodili.

(4) Ti si zapovidi zapovidi tvoje, da | se čuvaju vele. 53a

(5) Da bi Bog da, da se uprave puti moji za čuvati pravednosti tvoje!

(6) Tada ne ću pogrjen biti, kada pogledam u zapovidi tvoje.

(7) Spovidati ću se tebi u upravļenju srca u onomu, ča sam nauči sude pravde tvoje.

(8) Pravednosti tvoje čuvati ću; nemoj mene ostaviti do nigdi!

(9) U čemu svisti mladac pute svoje? U obsluženju govorenji[1] tvojih.

(10) U svemu srcu momu iskah tebe; nemoj odtisnuti mene od zapovidi tvojih!

(11) U srce moje sakril sam govorenja tvoja, da ne sagrišujem tebi.

(12) Blagoslovļen jesi, Gospodine, nauči mene pravednosti tvoje.

(13) U ustnah mojih navistih svi sudi ust tvojih.

(14) U putu svidočastvi tvojih nasladil so jesam, kakono u svakomu blagu.

(15) U zapovidih tvojih hoću se truditi, i razmišļati ću pute tvoje.

(16) U pravednostih tvojih razmišļati ću, i ne ću zabiti govorenja tvoja.

(17) Plati slugu tvoga: oživi mene: i obslužiti ću govorenja tvoja.

(18) Otvori oči moji, i razmišļati ću čudesa zakona tvoga.

(19) Stanovnik ja jesam na zemļi; nemoj zakriti od mene zapovidi tvoje!

(20) Žudila je duša moja želiti pravednosti tvoje u svako vrime.

(21) Pokaral si oholih[2]: prokleti su, ki se odvraćaju od zapovidi tvojih.

(22) Odnemi od mene pogrdu i nescinu, zač svidočastva tvoja iziskavah.

(23) I jošće sidiše poglavice, i suprotiva meni govorahu; sluga stanovito tvoj trujaše se u pravednostih tvojih;

(24) zač svidočastva tvoja razmišļanje moje jest, i svit moj pravednosti tvoje.

---

[1] gouorengi.

[2] Iznajprije prevedeno: „ubozih“, pak precrtano i dale napisano: „oholih“.

(25) Pritisnu se k tlehu duša moja; oživi mene po riči tvojoj.

(26) Puti moji navistil sam, i uslišal si mene; nauči mene pravednosti tvoje.

54 (27) Put pravednosti tvojih uči mene; i truditi ću se u čudesih tvojih.

(28) Drimala je duša moja ćića mledi; pokripi mene u ričih tvojih.

(29) Put od nepravednosti odnemi od mene, a od zakona tvoga smiluj se na me.

(30) Put od istine obral sam, sude tvoje nisam zaudobil.

(31) Pritisnul sam se k svidočastvim tvojim; nemoj mene pogrditi.

(32) Put zapovidi tvojih tekal sam, kadi ti razširi srce moje.

(33) Zakon stavi meni, Gospodine, put pravednosti tvojih; i iziskati ću ńega vazda.

(34) Daj meni razum, i izkavati ću zakon tvoj, i čuvati ću ńega u svemu srcu momu.

(35) Povedi mene u ulicu zapovidi tvojih, zač sam ńu hotil.

(36) Nagni srce moje u svidočastva tvoja, a ne u skupost.

(37) Odvrati oči moje, da ne vide taščine; u putu tvomu oživi mene!

(38) Naredi sluzi tvomu govorenje tvoje, u strahu tvomu.

(39) Divigni pogrdu moju, od ke sam sumńiv; zač sudi tvoji jesu radostni.

(40) Evo sam žudil zapovidi tvoje; u pravednosti tvojoj oživi mene!

(41) I pridi svrhu mene milosrdje tvoje, Gospodine, spasenje tvoje po govorenju tvomu.

(42) I odgovoriti ću onim, ki pogrjuju mene ričju; zač sam ufal u govorenja tvoja.

(43) I nemoj odneti od ust mojih rič od istine dokole, zač u sude tvoje ufal sam.

(44) I čuvati ću zakon tvoj vazda, uvik i u vik vikoma.

(45) I hojah u širini, zač zapovidi tvoje iskal sam.

(46) I govorah od svidočastvi tvojih prid kralji, i bih pogrjen.

(47) I razmišlah u zapovidih tvojih, ke ljubih.

(48) I divignul sam ruke moje k zapovidim tvojim, ke ljubih: i truditi ću se u pravednostih tvojih.

(49) Spomeni se od riči tvoje sluzi tvomu, u kojoj meni ufanje dal si!

54a (50) Ova utišila jesu mene u poniženju momu; zač go(vo)renje tvoje oživilo jest mene.

(51) Oholi nepodobno činahu dokole; od zakona stanovito tvoga nisam se nagnul.

(52) Spominal sam se od sudi tvojih od vika, Gospodine, i bil sam utišen ja.

(53) Pomaŕkanje držalo je mene ćića grišnikov, ki ostavļahu zakon tvoj.

(54) Bile su meni za popivati pravednosti tvoje u mesto od putovanja moga.

(55) Spominal sam se u noći od imena tvoga, Gospodine, i obslužil sam zakon tvoj.

(56) Ova učińena jesu meni, zač sam pravednosti tvoje iziskaval.

(57) Del moj, Gospodine, rekoh, čuvati zakon tvoj.

(58) Molil jesam obraz tvoj u svemu srcu momu; smiluj se na me po govorenju tvomu.

(59) Mislil sam pute moje, i obrnuh noge moje u svidočastva tvoja.

(60) Pripravan jesam i nisam smućen, da obslužim zapovidi tvoje.

(61) Konopi grišnikov vezali jesu mene, i zakon tvoj nisam zaudobil.

(62) O polu noći ustavah se, za spovidati se tebi svrhu suda pravednosti tvojih.

(63) Delnik ja jesam svih onih, ki se boje tebe, i čuvaju zapovidi tvoje.

(64) Milosrdja tvoga, Gospodine, puna jest zemļa; pravednosti tvoje nauči mene!

(65) Dobrotu učinil si s tvojim slugom, Gospodine, po riči tvojoj.

(66) Dobrotu, i živļenje, i umitelstvo nauči mene, zač sam zapovidom tvojim veroval.

(67) Prvo nego sam bil ponižen, ja sagriših; zato govorenje tvoje obslužil sam.

(68) Dobar jesi *ti* i u dobroti tvojoj nauči mene pravednosti tvoje!

(69) Umnožala se jest svrhu mene nepravednost oholih; ja stanovito u svemu srcu momu iziskavati ću zapovidi tvoje.

(70) Stisnulo se jest kakono mliko srce moje; ja ujistinu zakon tvoj razmišļal jesam.

(71) Dobro jest meni, zač si poniži mene, da naučim pravednosti tvoje. 55

(72) Dobro jest meni zakon ust tvojih, svrhu tisuća zlatac i srebrńakov.

(73) Ruke tvoje učiniše mene i omisiše mene; daj meni razum, da naučim zapovidi tvoje.

(74) Ki se boje tebe, viditi će mene, i radovati će se, zač u riči tvoje veće nego ufal sam.

(75) Poznal sam, Gospodine, da je pravednost sudi tvoji, i u istini tvojoj ponižil si mene.

(76) Budi milosrdje tvoje, da utiši mene. po govorenju tvomu sluzi tvomu.

(77) Pridite meni smilovanja tvoja, i živiti ću. zač zakon tvoj razmišļanje moje jest.

(78) Budite pogrjeni oholi, zač nepravo nepravednost učiniše u meni; ja stanovito truditi ću se u zapovideh[1] tvojih.

(79) Obrnite se meni. ki se boje tebe. i ki su znali svidočastva tvoja.

(80) Budi srce moje prez trohe u pravednostih tvojih. da ne budem pogrjen.

(81) Pomańka u spasiteļu tvomu duša moja; i u rič tvoju veće nego ufal sam.

(82) Pomańkali su oči moji u govorenju tvomu, govoreći: Kada ćeš utišiti mene?

(83) Zač učińen jesam kakono mih u slami; pravednosti tvoje nisam zaudobil.

(84) Koliki jesu dni sluge tvoga; kada ćeš učiniti od onih, ki progone mene, sud?

(85) Povidaše meni nepravedni tašćine; da ne kako zakon tvoj.

(86) Sve zapovidi tvoje jesu istina; nepravedni progonili su mene, pomozi mene!

(87) Malo mańe skončali su mene na zemļi; ja stanovito nisam ostavi zapovidi tvoje.

(88) Po milosrdju tvomu oživi mene; i obslužiti ću svidočastva ust tvojih.

(89) U vike, Gospodine, rič tvoja pribiva na nebu.

(90) Od naroda do naroda istina tvoja; zastavil si zemļu, i pribiva.

(91) Naredbom tvojom nasliduje dan; zač svaka služe tebi.

(92) Nego da zakon tvoj razmišļanje moje jest, tada more biti da
55a bih pogiba u poniženju momu.

(93) U vike ne ću zabiti pravednosti tvoje; zač u ńih oživil si mene.

(94) Tvoj jesam ja, shrańena učini mene; zač sam pravednosti tvoje iziskava.

(95) Mene čekali su grišnici, da pogube mene; svidočastva tvoja razumil sam.

(96) Svakoga skončanja vidih svrhu; široka zapovid tvoja jest vele.

(97) Kako sam ļubi zakon tvoj, Gospodine, po vas dan razmišļanje moje jest.

---

[1] zapouideh.

(98) Svrhu neprijatelj mojih razborita mene učini zapovidju tvojom; zač u vik meni jest.

(99) Svrhu svih onih, ki učahu mene, razumih; zač svidočastva tvoja razmišljanje moje jest.

(100) Svrhu starac razumih; zač zapovidi tvoje iskah.

(101) Od svakoga puta zaloga odvrnuh noge moje, da ispunim riči tvoje.

(102) Od sudi tvoih nisam se odvrnul; zač ti zakon stavil si meni.

(103) Koliko slatka ustnam mojim jesu govorenja tvoja, svrhu meda ustom mojim!

(104) Od zapovidi tvojih razumnih; zato nenavidil sam svaki put od nepravednosti,

(105) Lućerna nogam mojim rič tvoja, i svitlost stazam mojim.

(106) Prisegoh, i odlučih obslužiti sude pravde tvoje.

(107) Ponižil se jesam do nikoliko, Gospodine, oživi mene po riči tvojoj.

(108) Povoljna ust mojih dobrostiva učini, Gospodine, i sude tvoje nauči mene.

(109) Duša moja u rukah mojih vazda; i zakon tvoj nisam zaudobi.

(110) Staviše grišnici zamčicu meni; i od zapovidi tvojih nisam se odvrnul.

(111) Bašćinom pribavih svidočastva tvoja u vike; zač radost srca moga jesu.

(112) Nagnul sam srce moje, da činim pravednosti tvoje u vike za cića plaće.

(113) | Nepravednih sam nenavidil; i zakon tvoj jesam ljubil. 56

(114) Pomoćnik i prijatnik moj jesi ti; i u riči tvojoj jesam veće nego ufal.

(115) Otidite od mene zlobljivi! I hoću iziskavati zapovidi Boga moga.

(116) Primi mene po govorenju tvomu, i živiti ću; i nemoj pogrditi mene u čekanju momu.

(117) Pomozi mene i shranen ću biti; i razmišljati ću u pravednostih tvojih vazda.

(118) Pogrdil si svih onih, ki su se dilili od sudih tvojih; zač nepravedna jest misal ńihova.

(119) [ ]

(120) Stisni strahom tvojim mesa moja; zač od sudi tvojih jesam se pristraši.

(121) Učinih sud i pravdu, da ne daš mene onim, ki bi pečalili mene.

(122) Primi slugu tvoga u dobro, i ne će pečaliti mene oholi.

(123) Oči moji pomańkali su u spasitelju tvomu, i u govorenju pravde tvoje.

(124) Učini s tvojim slugom po milosrdju tvomu, i pravednosti tvoje nauči mene.

(125) Sluga tvoj jesam ja; daj meni razum. da bih umil svidočastva tvoja.

(126) Vrime od učińenja, Gospodine; razčinili su zakon tvoj.

(127) Zato sam ljubil zapovidi tvoje svrhu zlata i dragoga kamika.

(128) Zato k svakoj zapovidi upravljah se, svaki put nepravedni iesam nenavidil.

(129) Čudesa jesu svidočastva tvoja; zato iziskavala jest ńih duša moja.

(130) Tumačenje govorenji[1] tvojih prosvitljuje, i razum daje malahnim.

(131) Usta moja otvorih, i potegnuh duh, zač zapovidi tvoje žujah.

(132) Pogledaj va me, i smiluj se na me po sudu onih, ki ljube ime tvoje.

(133) Hojenja moja upravi po govorenju tvomu, da ne bude gospodovati svrhu mene svaka nepravda.

(134) Oslobodi mene od zla govorenja ljudskoga, da bih ispuni zapovidi tvoje.

(135) Obraz tvoj posvitli svrhu sluge tvoga, i nauči mene pravednosti tvoje!

56a

(136) Izhod od vod izvedoše oči moji, zač nisu obslužili zakon tvoj.

(137) Pravedan jesi, Gospodine, i pravedan sud tvoj.

(138) Zapovidal si pravdu svidočastva tvoja, i istinu tvoju vele.

(139) Sahnuti mene čini ljubav moja, zač zabili jesu riči tvoje neprijatelji moji.

(140) Goruće jest govorenje tvoje privele; i sluga tvoj ljubi jest ńega.

(141) Mlajahan jesam ja i potišćen; i pravednosti tvoje nisam zabil.

(142) Pravda tvoja pravda u vike, i svitlost tvoja istina.

(143) Nevolja i tisknoća najdoše mene; zapovidi tvoje razmišljenje moje jest.

(144) Pravednost svidočastva tvoja u vike, razum daj meni, i živiti ću.

(145) Vapil sam u svemu srcu: Usliši mene, Gospodine; pravednosti tvoje iskati ću.

---

[1] gouorengi.

(146) Vapil sam k tebi, shraćena mene učini, da obslužim zapovidi tvoje!

(147) Pripršal sam u tišini, i vapil sam; zač u riči tvoje veće nego ufal sam,

(148) Pripridoše oči moji k tebi rano, da bih razmišļal govorenja tvoja.

(149) Glas moj sliši po milosrdju tvomu, Gospodine; i po sudu tvomu oživi mene.

(150) Približali su se progoneći mene nepravednostju, od zakona stanovito tvoga daleko učińeni jesu.

(151) Blizu jesi ti, Gospodine, i svi puti tvoji istina.

(152) U počelo[1] poznah od svidočastvi tvojih, da od vika zastavil si ńih.

(153) Vij poniženje moje, i oslobodi mene; zač zakon tvoj nisam zaudobil.

(154) Sudi sud tvoj, i odkupi mene; ćića govorenja tvoga oživi mene!

(155) Daleko od grišnikov spasenje; zač pravednosti tvoje nisu iskali.

(156) Milosrdja tvoja jesu mnoga, Gospodine; po sudu tvomu oživi mene.

(157) Mnozi jesu, ki progone mene i ne vole mene; od svidočastvi tvojih nisam se odvrnul.

(158) Vidih onih, ki pristupahu zakon tvoj, i shahnih, zač govorenja tvoja nisu obslužili.

(159) Vij, da sam zapovidi tvoje ļubi, Gospodine, i u milosrdju tvomu | oživi mene. 57

(160) Početak riči tvojih istina; u vike svi sudi tvoji pravde tvoje.

(161) Poglavice progonili jesu mene prez uzroka; i od riči tvojih strašilo se jest srce moje.

(162) Radovati ću se ja svrhu govorenja tvoga, kakono oni, ki najde odoru mnogu.

(163) Nepravednost jesam nenavidil, i mrzil sam na ńu; zakon stanovito ļubil sam.

(164) Sedamkrat na dan pohvalu govorih tebi svrhu suda pravde tvoje.

(165) Mir mnogi onim, ki ļube zakon tvoj; i ni ńim smetńe.

(166) Čekah spasiteļa tvoga, Gospodine, i zapovidi tvoje ļubil sam.

(167) Čuvala je duša moja svidočastva tvoja, i ļubila je ńih veoma.

(168) Zahranil sam zapovidi tvoje i svidočastva tvoja; zač svi puti moji jesu prid obrazom tvojim.

[1] poçelo.

(169) Približi se moljenje moje prid obraz tvoj. Gospodine! Po govorenju tvomu daj meni razum.

(170) Ulizi pitanje moje[1] prid obraz tvoj! Po govorenju tvomu oslobodi mene.

(171) Izvrzite ustne moje pisan, kada naučiš mene pravednosti tvoje.

(172) Navistiti će jazik moj govorenje tvoje; zač sve zapovidi tvoje jesu pravednost.

(173) Budi ruka tvoja da shrani mene; zač zapovidi tvoje obral sam.

(174) Želil sam spasitelja tvoga, Gospodine, i zakon tvoj razmišljanje moje jest.

(175) Živiti će duša moja, i hvaliti će tebe; i sudi tvoji pomoći će mene.

(176) Zablul sam kakono ovca, ka poginu; išći[2] slugu tvoga, Gospodine, zač zapovidi tvoje nisam zaudobil.

Psalam 119.

(1) [ ] K Gospodinu, kada bih nevolen, vapih; i usliša mene.

(2) Gospodine, oslobodi dušu moju od ust nepravednih, i od jazika himbenoga!

(3) Ča će se dati tebi, ali ča će se staviti prida te nad jazik himbeni?

(4) Strile mogućega oštre, s ugljevjem gorućim.

(5) Jao meni, zač pribivanje moje produžilo se jest, pribivah s onimi, ki pribivahu u Cedar,

(6) i pribiva duša moja.

(7) S onimi, ki nenaviahu mir, bih miran; kada govorah ńim, suprotivljahu se meni prez uzroka.

57a

| Psalam 120.

(1) Divigoh oči moji k goram, odkude će priti pomoć meni.

(2) Pomoć moja od Gospodina, koji učini nebo i zemlju.

(3) Da ne da u smetńu nogu tvoju; i da ne drimuca, koji čuva tebe.

(4) Evo, ne će drimati i ne će spati, koji čuva Izraela!

(5) Gospodin čuva tebe, Gospodin straža tvoja svrhu ruke desne tvoje.

[1] U rkp. „moÿe“ dva puta napisano.

[2] jschij

(6) Obdan sunce ne će žagati tebe. da ni misec obnoć.
(7) Gospodin čuva tebe od svakoga zla; čuvaj dušu tvoju Gospodin!
(8) Gospodin čuvaj ulizovanje tvoje i izhod tvoj. od sada i sada do vika!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 121.

(1) [ ] Radoval se jesam u onih, ka rečena jesu meni: U kuću Gospodinovu da ćemo pojti
(2) Stojeće biti će noge naše u dvorih tvojih. Hierosolime!
(3) Hierosolim, ki se zije kako grad, koga del ńegov u istomu ńemu.
(4) Zač onamo uzašle[1] su rodbine, rodbine Gospodinove. svidočastvo Izraela, da se spovide imenu Gospodinovu.
(5) Zač ondeka sidili su sidilišća u sudu, sidilišća svrhu kuće Davidove.
(6) Molite za ona, ka za mir jesu Hierosolima; i za obilnost onih, ki ljube tebe.
(7) Budi mir[2] u kriposti tvojoj, i obilnost u turnih tvojih!
(8) Cića bratje moje. i iskrńih mojih, govorah mir[3] od tebe.
(9) Cića kuće Gospodina, Boga našega, iskah dobra tebi!

Slava otcu i sinu.

Psalam 122.

(1) K tebi divigoh oči moji, ki pribivaš na nebesih!
(2) Evo. kakono oči slug u rukah gospodari svojih, kakono oči službenic u rukah gospodaric svojih: tako oči naši k Gospodinu, Bogu našemu, dokle se smiluje na nas.
(3) Smiluj se na nas, Gospodine, smiluj se na nas; zač mnogo napuńeni jesmo pomrženja;
(4) jer | mnogo napuńena jest duša naša: poruganja bogatcem, 58
pomrzanja oholim.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

[1] Isprva u rkp.: „uzaiti“, zatim precrtano i dalje napisano „uzascle“.
[2] mȳr.
[3] mijr.

Psalam 123.

(1) [ ] Nego zač Gospodin biše s nami. da reče sada Izrael.

(2) nego zač Gospodin biše u nas, kada ustavahu se ljudi protiva nam.

(3) more biti živih požerali bi nas; kada se srjaše naglost gńiva ńihova na nas,

(4) more biti voda potopila bi nas.

(5) Potok projde duša naša, more biti prošla bi duša naša vodu nepodnositu.

(6) Blagoslovļen Gospodin, koji ne da nas na uhićenje zubov ńihovih!

(7) Duša naša kakono rebac izneta jest iz zamčice lovčari; zamčica raztrgnuta jest, i mi oslobojeni jesmo.

(8) [ ]

Slava.

Psalam 124.

(1) [ ] Koji se ufaju u Gospodina. kakono gora sionska; ne će se ganuti u vike, ki pribiva

(2) u Hierosolimu. Gore okolo ńega, i Gospodin okolo puka svoga. od sada i do vika.

(3) Zač ne će propustiti Gospodin šibicu grišnikov svrhu imanja pravednih, da ne prostru pravedni na nepravednost ruke svoje.

(4) Dobro učini, Gospodine, dobrim, i pravoga srca.

(5) Onih, ki se uklańaju od dugov, privesti će Gospodin s onimi. (ki) deluju nepravednost. Mir svrhu Izraela!

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 125.

(1) [ ] Kada obrati Gospodin sužaństvo Siona, učińeni jesmo utišeni.

(2) Tada napuńena jesu veselja usta naša, i jazik naš radosti. Tad će reći meu narodi: Poveličil je Gospodin učiniti s ńimi.

(3) Poveličil je Gospodin učiniti s nami; i učińeni jesmo radostni.

(4) Obrati, Gospodine, sužaństvo naše, kakono potok u poludne.

(5) Koji siju u suzah, u radosti žańu.

(6) Gredući hojahu i plakahu, mećući simena svoja. Prihodeći stanovito priti će, noseći rukoveti svoje.

Slava otcu i sinu i duhu.

Psalam 126.

(1) [ ] Ako Gospodin ne sazije kuću, utašćad su se trudili, ki su gradili ńu[1]. Ako Gospodin ne bude čuvati grad, zaludu bdi, ki | čuva ńega. 58a

(2) Tašće jest vam prvo svitlosti divizati se; divižite se, pokle budete sidili, ki blagujete kruh od bolizni.

(3) Kada d*a* drazim svojim san, evo[2] bašćina Gospodinova: sini, najamnici plod od utrobe.

(4) Kakono strile u ruc*i* mogućega, tako sini patriarki i prorokov.

(5) Blaženi muž, ki je napuni želinje svoje od ovih; ne će biti smućen, kada bude govoriti neprijateļem svojim na vratih.

Slava o*t*cu i sinu i duhu svetu.

Psalam 127.

(1) [ ] Blaženi svi, ki se boje Gospodina, koji hode u putih ńegovih!

(2) Trudi r*u*k tvojih zač ćeš blagovati; blažen je*s*i, i dobro će tebi biti.

(3) Žena tvoja kakono loza obilna u kantunih kuće tvoje: sini tvoji kakono mladice od maslin okolo stola tvoga.

(4) Evo, ovako će biti blagoslovļen človik, ki se boji Gospodina!

(5) Blagoslovi tebe Gospodin od Siona, i da gledaš dobra Hierosolima sve dni života tvoga,

(6) i da vidiš sine sinov tvojih, m*i*r svrhu Izraela!

Slava o*t*cu i sinu i duhu svetu.

Psalam 128.

(1) [ ] Mnogokrat, rvući se sa mnom, pridobiše mene od mladosti moje, reci sada, Izraele.

(2) Mnogokrat, rvući se sa mnom od mladosti moje, i ne mogoše ča meni.

(3) Svrhu pleći mojih gradiše grišnici, produžiše nepravednost svoju.

(4) Gospodin pravedni stući će glave grišnikov.

---

[1] Iznajprije u rkp. griješkom: „gniega“, a poslije nejasno nešto ispravļano.

[2] Ovdje u B. počińe br. 3.

*

(5) Budite pogrjeni i obrnite se nazada svi, koji nenavide Siona.
(6) Budite kakono seno od kupirat, koje, prvo nego se izguli, usahnu;
(7) od koga ne napuni ruku svoju, ki žańe, i krilo svoje, ki rukoveti kupi;
(8) i ne rekoše, ki mimohojahu: Blagoslov Gospodinov svrhu vas, blagoslovismo vas u ime Gospodinovo!

Slava *otc*u i sinu i duhu svetu.

Psalam 129.

(1) [ ] Iz dubin zavapih k tebi, *Go*spodine!
(2) Gospodine, usliši glas moj. Budite uši tvoje pomńive na glas moļenja moga.
(3) Ako na nepravednosti staviš pomńu, Gospodine: Gospodine, gdo će moći podniti?
(4) Da pri tebi odpuščenje jest; i cića zakona tvoga podnil sam tebe, Gospodine. Podnila jest duša moja u riči ńegovi.
(5) Ufala je duša moja u Gospodina.
(6) Od straže jutarńe deri do noći da ufa Izrael u Gospodina;
(7) zač pri Gospodinu jest milosrdje, i obilno pri ńemu odkuplenje.
(8) I on odkupiti će Izraela od svih nepravednosti ńegovih.

Slava *otc*u.

59 | **Psalam 130.**

(1) [ ] Gospodine, ni se uzvišilo srce moje, i nisu se uznili oči moji; i nisam hodil u velicih, ni u čudnovatih svrhu mene.
(2) Ako ne humiļeno razumiah, da uzviših dušu moju. Kako ki *od*ojen jest svrhu matere svoje, tako plaća u dušu moju.
(3) Da *se* ufa Izrael u Gospodina, od sada i u vike.

Slava *otc*u i sinu i duhu svetu.

Psalam 131.

(1) [ ] Spomeni se, Gospodine, od Davida, i sve tišine ńegove,

(2) kako priseže Gospodinu. zavitom zavitova se Bogu Jakovļevu.
(3) Ako ulizem u pribivališće kuće moje, ako uzajdem na postiļu prostrtja moga;
(4) ako dam san očima mojim. i vijam mojim drimanje.
(5) i pokoj vrimenom mojim. dokle najdu mesta Gospodinu. pribivališće Bogu Jakovļu.
(6) Evo slišasmo ńega u E*f*rati: najdosmo ńega u poļih od dubrave.
(7) Ulisti ćemo u pribivališće ńegovo. pokloniti ćemo se u mestu. kadi su stale noge ńegove.
(8) Ustani. Gospodine. u pokoju tvomu. t*i* i škrina posvećenja tvoga.
(9) Redovnici tvoji obucite se u pravdu, i sveti tvoji uzradujte se.
(10) Cića Davida, sluge tvoga, ne odvrati obraz krsta tvoga.
(11) Priseže Gospodin Davidu istinu. i ne će prihimiti ńega: Od ploda utrobe tvoje staviti ću svrhu katidre tvoje.
(12) Ako obsluže sini tvoji naredbu moju, i svidočastva moja ova. ka ću naučiti ńih. i sini ńihovi do u vike siditi će svrhu katidre tvoje.
(13) Zač je obra Gospodin Siona. obra ńega za pribivališće sebi.
(14) Ovo pokoj moj u vik vikoma: ovde ću pribivati. zač sam obral ńega.
(15) Udovicu ńegovu blagoslivļajući blagosloviti ću. uboge ńegove nasiti ću kruha.
(16) Redovnike ńegove obući ću u spasenje. i sveti ńegovi radostju radovati će se.
(17) Onde ću ukazati r*o*g Davidov, pripravil sam lućernu Krstu momu.
(18) Neprijateļe ńegove obući ću u sramotu; svrhu ńega stanovito civasti će posvećenje moje.

Slava o*t*cu i sinu i duhu svetu.

Psalam 132. 59a

(1) [ ] Evo, koliko dobro i koliko radostno jest pribivati bratji ujedno!
(2) Kakono pomast na glavi, ka shodi na bradu, bradu Aronovu, ka shodi na skut svite ńegove:
(3) kakono rosa od Hermona, ka shodi na g*o*ru od Siona. Zač onamo posla Gospodin blagoslov i život u vike.

Slava o*t*cu i sinu i duhu svetu.

Psalam 133.

(1) [ ] Evo sada blagoslovite Gospodina sve sluge Gospodinove, koji stojite u kući Gospodinovi, u dvorih kuće Boga našega.

(2) U noći uzdivignite ruke vaše u svetińu, i blagoslovite Gospodina.

(3) Blagoslovi tebe Gospodin od Siona, koji učini nebo i zemļu.

Psalam 134.

(1) [ ] Hvalite ime Gospodinovo, hvalite sluge Gospodina,

(2) koji stojite u kući Gospodinovi, u dvorih kuće Boga našega.

(3) Hvalite Gospodina, zač dobar jest Gospodin; popivajte imenu ńegovu, zač je slačan.

(4) Zač je Jakova obra sebi Gospodiń, Izraela za iminje sebi.

(5) Zač ja poznah, da je velik Gospodin, i Bog naš mimo sve boge.

(6) Svaka, kagodir je hotil, Gospodin učinil je na nebu i na zemļi, u moru i u svih propastih.

(7) Izvodeći oblake od kraja zemļe, muńe u daž učini; ki izmiće vetre iz tesori svojih;

(8) ki porazi prvorojena od Egipta od človika do dobitka;

(9) i posla zlamenja i skazni po sridu tebe, Egipte, u Farauna, i u sve sluge ńegove;

(10) koji porazi narode mnoge, i pobi krale jake:

(11) Seona, kraļa od Amorei, Oga, kraļa od Basane, i sva kraļevstva Kanaanejska;

(12) i da zemļu ńihovu za bašćinu, za bašćinu Izraelu, puku svomu.

(13) Gospodine, ime tvoje u vike; Gospodine, spomena tvoja od naroda do naroda.

(14) [ ]

(15) Prilike narodov poganskih srebro i zlato, dela ruk človičaskih.

(16) Usta imaju i ne će govoriti; oči imaju i ne će viditi.

(17) Uši imaju i ne će slišati, zač ni duha u ustih ńihovih.

(18) Prilični ńim budite, ki čine ńih, i svi, ki ufaju va ńe.

(19) Kućo Izraela, blagoslovite Gospodina! Kućo Aronova, blagoslovite Gospodina!

60 (20) Kućo Levi, blagoslovite Gos|(po)dina! Ki se bojite Gospodina, blagoslovite Gospodina.

(21) Blagoslovļen Gospodin od Siona, ki pribiva u Hierosolimu!

Slava otcu i sinu.

Psalam 135.

(1) [ ] Spovidajte se Gospodinu, zač je dobar; zač je u vike milosrdje ńegovo.
(2) Spovidajte se Bogu od bogov[1] [ ]
(3) Spovidajte se Gospodinu od gospodinov [ ]
(4) Ki čini čudesa velika sam [ ]
(5) Ki učini nebesa u razumu [ ]
(6) Ki ustanoviti zemļu svrhu vod [ ]
(7) Ki učini svitilńake velike [ ]
(8) Sunce u oblast dneva [ ]
(9) Misec i zvizde u oblast od noći [ ]
(10) Koji porazi Egipt s prvorojenimi ńihovimi [ ]
(11) Koji izvede Izraela izmeu ńih [ ]
(12) U ruci mogućoj, i u miš(i)ci visokoj [ ]
(13) Ki razdili more crļeno u razdiļenja [ ]
(14) I izvede Izraela po sridu ńega [ ]
(15) I otrese Farauna i razčini ńega i kripost ńegovu u moru crļenomu [ ]
(16) I provede puk svoj po pustińi [ ]
(17) Ki porazi kraļe velike [ ]
(18) I pobi kraļe jake [ ]
(19) Seona, kraļa od Amoreov [ ]
(20) I Oga, kraļa od Basane [ ]
(21) I da zemļu ńihovu u bašćinu [ ]
(22) U bašćinu Izraelu sluzi svomu [ ]
(23) Zač u humiļenstvu našemu spomenul se jest od nas [ ]
(24) I oslobodi nas od nepriateļ naših [ ]
(25) Koji daje blagovanje svakoj puti [ ]
(26) Spovidajte se Bogu od neba [ ]
Spovidajte se Gospodinu od gospodinov, zač je u vik milosrdje ńegovo.
Slava otcu i sinu i duhu.

Psalam 136.

(1) [ ] Svrhu rik od Babilonie onde sidismo i plakasmo, dokle se spominahomo od tebe Sione.
(2) O rakitah, po sridu ńega, obisismo svirale naše.

[1] Budući da se kod svakoga stavka ovoga psalma opetuje: „quoniam in aeternum misericordia eius“, to je prevodilac ove riječi preveo samo kod prvoga i kod zadńega stavka.

(3) Zač onde upitaše nas, koji za sužńe vodiše nas, riči od pisni, i ki odvedoše nas: Pisan popivajte nam od pisni sionskih.

(4) Kako ćemo popivati pisan Gospodinovu u zemļi tujoj?

(5) Ako zabudem tebe, Hie(ro)solime, zabitju da bude dana desnica moja.

(6) Da se pritisne jazik moj k ustnam mojim, ako se ne budem spominati od tebe, da te ne ću staviti naprida, o Hierosolime, u početak moga veselja!

(7) Spomeni se, Gospodine, od sinov Edona, u dan Hierosolima, ki govore: Razčinite ga, razčinite ga do fundamenti u ńemu!

(8) Hći babilonska nevoļna; blaženi oni, ki vrati tebi plaću tvoju, kom si zajala nam!

(9) Blaženi oni, ki udre o kami maliće svoje!

60a

Psalam 137.

(1) [ ] Spovidati ću se tebi, Gospodine, u svemu srcu momu, zač si usliša riči ust mojih. Prid obrazom angelov popivati ću tebi,

(2) pokloniti ću se k templu svetomu tvomu, i spovidati ću se imenu tvomu, svrhu milosrdja tvoga i svrhu istine tvoje, zač si poveliči svrhu svega ime sveto tvoje[1].

(3) U kojigodi dan zazoven tebe, usliši mene; i umnožati će se u duši mojoj kripost.

(4) Spovidajte se tebi svi kraļi zemļe, zač su slišali sve riči ust tvojih:

(5) da popivaju u putih Gospodinovih, zač velika jest slava Gospodinova.

(6) Zač visok jest Gospodin, i humiļena razgleda, i visoka iz daleka poznaje.

(7) Ako hoditi budem po sridu nevoļe, oživiti ćeš mene; i svrhu sržbe neprijateļ mojih prostrl si ruku tvoju, i shrańena mene učini desnica tvoja.

(8) Gospodin će vratiti za me; Gospodine, milosrdje tvoje u vike: dela ruk tvojih nemoj pogrditi.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

---

[1] Isprva: „imena suetoga tuoga“, pak ispravļeno: „ime sueto tuoje“.

Psalam 138.

(1) [ ] Gospodine, iskusil si mene i poznal si mene;

(2) ti si poznal sidańe moje i uskrsnutje moje.

(3) Razumil si misli moje iz daleka; stazu moju i konopčić moj iskal si:

(4) i svi puti moji prvo si vidil: zač ńi govorenja u jaziku momu.

(5) Evo, Gospodine, ti si znal svaka napokonńa[1] i stara: ti si učinil mene, i stavil si svrhu mene ruku tvoju.

(6) Čudnovato učińeno jest umitelstvo tvoje od mene: ukripļeno jest i ne ću moći k ńemu.

(7) Kamo ću pojti od duha tvoga, i kamo ću od obraza tvoga pobignuti?

(8) Ako uzajdu na nebo, tȉ onde jesi; ako sajdu u pakal, onde si.

(9) Ako bih vazel pera moja rano, i da bih hotil pribivati i u najkradńih od mora,

(10) i onamo ruka tvoja privesti će mene, i držati će mene desnica tvoja.

(11) I rekoh: More ļ biti tmine će potlačiti mene, i noć prosvitļenje **61**
moje u raskošah mojih:

(12) zač tmine ne će oškuriti od tebe, i noć kakono dan biti će prosvitļena: kako tmine ńegove, tako i svitlost ńegova.

(13) Zač si uzdržal boke moje, prial si mene iz utrobe matere moje.

(14) Spovidati ću se tebi, zač strašno poveličen jesi: čudnovata dela tvoja, i duša moja poznati će vele.

(15) Nȉsu sakrivena usta moja od tebe, ka si učinil u skrovitu, i imanje moje u dońih od zemļe.

(16) Mlobšćinu moju vidili su oči tvoji, i u kvatirnu svi će biti pisani; dni će biti učińeni, i nigdore ne će biti u ńih.

(17) Pri meni stanovito vele počtovani jesu priateļi tvoji, Bože: vele utvrjeno jest poglavstvo ńihovo.

(18) Razbrojiti ću ńih, i svrhu salbuna umnožati će se: uskrsnuh, i jošće jesam s tobom.

(19) Ako pobiješ, Bože, grišnike; muži krvnici odvrnite se od mene.

(20) Zač govorite u misli vašoj: Vazeti će u tašćini grade svoje.

(21) Nisam li onih, ki nenavidiše tebe, Gospodine, nenavidil, i svrhu neprijateļ tvojih sahnih?

---

[1] napochongnia.

(22) Svršenom nenavidostju nenavidil sam onih, i nepriateļi učiňeni jesu meni.

(23) Iskuši mene, Bože, i poznaj srce moje: upitaj mene, i poznaj pripŭtke moje:

(24) i vij, ako *pŭt* od nepravednosti u meni jest, privedi mene u *pŭt* viečńi.

Slava *otc*u.

Psalam 139.

(1) [ ]

(2) Oslobodi mene, Gospodine, od človika zaloga: od muža nepravednoga oslobodi mene.

(3) Koji misliše nepravednosti u srcu, po vas dan narejivahu boje.

(4) Naoštriše jazike svoje kakono zmije; jźd ļute zmije pod ustnami ńihovimi.

(5) Čuvaj mene, Gospodine, od r*ŭk* grišnika, i od ļudi nepravednih oslobodi mene, ki mišliše[1] prihiniti hojenja moja.

(6) Sakriše oholi zamčicu meni, i konope prostriše u zamčicu,
61a blizu putovanja skandal staviše | meni.

(7) Rekoh Gospodinu: Bog moj jesi *ti*; usliši, Gospodine, glas moļenja moga.

(8) Gospodine, Gospodine, kriposti spasenja moga; obsinu *si* svrhu glave moje u dan od boja.

(9) Ne pridaj mene od želinja moga grišniku; mislili su suprotiva mene,[2] ne ostavi mene, da bi se more biti i uzvišili.

(10) Glava kolobar ńihov, trud ustni ńihovih pokriti će ńih.

(11) Pasti će svrhu ugļevja, u ogań vrći ćeš ńih; u nevoļah ne će moći stati.

(12) Muž jazičnik ne će se upraviti na zemļi; muža nepravedna zla hoće ga uhititi u pogibili.

(13) Poznal sam, da će učiniti Gospodin s*ud* potribļivim[3], i osvetu ubogomu.

(14) Ništar nemańe pravedni spovidati će se imenu tvomu i pribivati će upravni s obrazom tvojim.

Slava *otc*u i sinu i duhu svetu.

---

[1] mischlisce.

[2] U rkp. isprva: meni, pak *i* poslije u *e* preinačeno.

[3] Ponajprije: „u potribgliuomu“, zatim ispravļeno: „potribgliuim“.

Psalam 140.

(1) [ ] Gospodine, vapil sam k tebi, usliši mene: nastoj na glas moj, kada budem vapiti k tebi.

(2) Upravi se molitva moja kakono tamjan prid obraz tvoj; uzdivignutje ruk mojih posvetilišće večerńo

(3) Stavi, Gospodine, stražu ustom mojim, i vrata od naredbe ustnam mojim.

(4) Nemoj nagnuti srce moje u riči zlobe, za skužati se skužanjem od griha s ļudi, ki diluju nepravednost; i ne ću biti dilnik s obranimi ńihovimi.

(5) Pokarati će mene pravednik u milosrdju i posvistiti će mene; ulj(e) stanovito grišnika ne će utustiti glavu moju, zač jošće i molitva moja u dragostih ńihovih.

(6) Vazeti jesu pridruženi kamiku sudci ńihovi. Slišati će riči moje, zač su mogli.

(7) Kakono tustilo zemļe uzavrila jest svrhu zemļe. Raztrkane jesu kosti naše pri paklu.

(8) Da k tebi, Gospodine, Gospodine, oči naši: va te sam ufal, nemoj vazeti dušu moju.

(9) Čuvaj mene od zamčice, koju su načinili meni, i od skandali od onih, ki deluju nepravednost. 62

(10) Pasti će u mrižicu ńegovu grišnici; osobito jesam ja dokle mimojdem.

Slava[1] otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 141.

(1) [ ]

(2) Glasom mojim k Gospodinu vapil sam: glasom mojim k Gospodinu molil jesam.

(3) Prolivam prid obrazom ńegovim molitve moje, i nevoļu moju prid ńim navišćujem.

(4) U pomańkavanju duha moga od mene, i ti si pozna ulice moje. U putu, u komu hojah, zakriše zamčice meni.

(5) Razmišļah na desnu i vijah, i ne biše, gdo poznavaše mene. Pomańka bižanje od mene, i ni gdo bi iskal dušu moju.

(6) Vapih k tebi, Gospodine, rekoh: Ti jesi ufanje moje, del moj u zemļi živućih.

---

[1] U rkp.: Slauu (griješkom).

(7) Nastoj na moļenje moje, zač se poniži jesam vele. Oslobodi mene od onih, ki progone mene, zač ukripili se jesu svrhu mene.

(8) Izvedi iz straže dušu moju, da se spovida imenu tvomu; mene čekaju pravedni, dokle platiš mene.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 142.

(1) [ ] Gospodine, usliši molitvu moju; ušima primi zaklinanje moje u istini tvojoj; usliši mene u tvojoj pravdi.

(2) I nemoj ulisti u sud s slugom tvojim, zač se ne će učiniti pravedan prid tobom svaki živući.

(3) Zač progonil jest neprijateļ dušu moju, ponižil je na zemļu život moj. Uništil je mene u tminah kako mrtvih od svita.

(4) I utrudil se jest svrhu mene duh moj, i u meni smutilo se jest srce moje.

(5) Spominal se jesam od dan starih, mislil jesam o svih deli tvojih: i (o) činenjih ruk tvojih razmišļah.

(6) Prostrih ruke moje[1] k tebi: duša moja kakono zemļa prez vode tebi.

(7) Vreda usliši mene, Gospodine; pomaňkal je duh moj. Ne odvrati obraz tvoj od mene, i priličan biti ću onim, ki slizuju u jamu.

(8) Slišano učini meni ujutro milosrdje tvoje, zač sam va te ufal. Znan učini put meni, u komu ću hoditi; zač sam k tebi divigal dušu moju.

62a (9) Oslobodi meļne od neprijateļ mojih, Gospodine, k tebi pribigoh.

(10) Nauči mene učiniti voļu tvoju, zač Bog moj jesi ti. Duh tvoj dobri privesti će mene u zemļu upravnu.

(11) Cića imena tvoga, Gospodine, oživiti ćeš mene u pravednosti tvojoj; izvesti ćeš iz nevoļ dušu moju;

(12) i u milosrdju tvomu razčiniti ćeš sve nepriateļe moje, i pogubiti ćeš svih onih, ki nevoļe dušu moju, zač ja sluga tvoj jesam.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 143.

(1) [ ] Blagoslovļen Gospodin, Bog moj, ki uči mene rvaňu, i prste moje na boj.

---

[1] Ponajprije griješkom: „tuoÿe“, a onda precrtano i ispravno prevedeno: „moÿe“.

(2) Milosrdje moje i utočišće moje, primitelju moj, i osloboditeju; obranitelju moj, i va ń sam ufal, ki podloži puk moj poda me.

(3) Gospodine, ča je človik, da si dal se na znanje ńemu, ali sin človičaski, da scinu činiš od ńega?

(4) Človik tašćini priličan učińen jest: dni ńegovi kakono sińa mimohode.

(5) Gospodine, nagni nebesa tvoja, i sajdi: takni gore, i dimiti će se.

(6) Muńe i lampanja i razčiniti ćeš ńih: izpusti strile tvoje, i smutiti ćeš ńih.

(7) Ispusti ruku tvoju iz visoka, iznemi mene, i oslobodi mene od vod mnozih, i od ruke sinov inostranac.

(8) kojih usta govorila jesu tašćinu: i desnica ńihova, desnica nepravednosti.

(9) Bože, pisan novu popivati ću tebi, u psaltiru od deset žic peti ću tebi,

(10) ki daješ zdravje kralem, ki si odkupil Davida, slugu tvoga, od meča zlobivoga.

(11) Oslobodi mene, i otmi mene od ruke sinov inostranac, kojih usta govorila jesu tašćinu, i desnica ńihova, desnica nepravednosti.

(12) Kojih sini kakono mladice novo usajene od mladosti svoje; hćere ńihove urejene, okolo narešene na priliku templa.

(13) Granari ńihovi puni, ki izmiću iz ovoga u oni. | Ovce ńihove 63
plodne, obilne u ishodišću svomu.

(14) Krave ńihove tuste. Ni razčińenja moćiri, i ni prohodišća, nie plača na trzih ńihovih.

(15) Blaženi rekoše puk, koga ova jesu; blaženi puk, koga Gospodin Bog jest ńegov.

Psalam 144.

(1) [ ] Uzvišiti ću tebe, Bože, moj kralu! I blagoslivlati ću ime tvoje u vike, i u vik vikoma.

(2) Po sve dni blagoslivlati ću tebe, i hvaliti ću ime tvoje u vike, i u vik vikoma.

(3) Velik Gospodin i od pohvale vele: i veličastvu ńegovu ni konca.

(4) Narod i narod hvaliti će dela tvoja, i mogućstvo tvoje navistiti će.

(5) Veličastvo slave tvoje svetiṅe govoriti će. i čudesa tvoja povidati će.

(6) I kripost strahot tvojih reći će, i veličastvo tvoje povidati će.

(7) Spomenu obilnosti slatkosti tvoje iznašati će. i pravdom tvojom radovati će se.

(8) Milosrdan i milostiv Gospodin. ustrpļiv, i vele milostiv.

(9) Slačan Gospodin svakomu: i milosrdja ńegova svrhu svih del ńegovih

(10) Spovidati će se tebi. Gospodine, sva dela tvoja, i sveti tvoji blagoslivļa(j)te[1] tebe.

(11) Slavu kraļevstva tvoga reći će. i moguhstvo tvoje govoriti će.

(12) Da dadu na znanje sinom človičaskim mogućstvo tvoje. i slavu veličastva kraļevstva tvoga.

(13) Kraļevstvo tvoje kraļevstvo svih vikov; i gospodstvo tvoje u svi narodi i narodi. Veran gospodin u svih ričih svojih, i svet u svih delih svojih.

(14) Olakčava Gospodin svih, ki padaju; i diviže svih, ki se udru.

(15) Oči svih va te ufaju, Gospodine, i ti daješ blagovanje ńihovo u vrime podobno.

(16) Otvaraš ti ruku tvoju i napuńuješ svako živo blagoslova.

63a (17) Pravedan Gospodin | u svih putih svojih, i svet u svih delih svojih.

(18) Blizu jest Gospodin svim. ki zazivaju ńega; svim, ki zazivaju ńega u jistini.

(19) Voļu onih, ki ga se boje, učiniti će. i moļenje ńihovo uslišati će, i shrańenih učiniti će ńih.

(20) Čuva Gospodin svih, ki ļube ńega. i sve grišnike razčiniti će.

(21) Pohvale Gospodinove govoriti će usta moja, i blagoslivļaj sva put ime sveto ńegovo u vike, i vik vikoma.

Slava otcu i sinu i duhu svetu.

Psalam 145.

(1) [ ]

(2) Hvali, dušo moja, Gospodina, hvaliti ću Gospodina u život moj|: popivati ću Bogu momu, dokligodir budem. Nemojte se vesovati u poglavice,

(3) u sine človičaske, u kih nie spasenja.

[1] U rkp. griješkom: blagosliugliagliate (u Vulg.: benedicant).

(4) Izajti će duh ńihov, i ne će se vratiti u zemļu svoju: u oni dan poginuti će sve misli ńihove.

(5) Blaženi, koga jest Bog Jakovaļ pomoćnik ńegov, ufanje ńegovo u Gospodinu, Bogu ńegovu;

(6) koji je učinil nebo i zemļu, more i svaka, ka u ńih jesu:

(7) ki čuva istinu u vike, čini sud onomu, ki trpi uvrijenje, daje blagovanje lačnim. Gospodin oslobaja onih, ki su u kladi.

(8) Gospodin prosvitļuje slipih; Gospodin diviže onih, ki su se zgromińali, Gospodin ļubi pravednih.

(9) Gospodin čuva tujine, sirotu i udovicu prijati će, i pute grišnikov razčiniti će.

(10) Kraļevati će Gospodin u vike, Bog tvoj u Sionu, u narodu i narodom.

Slava otcu.

Psalam 146.

(1) [ ] Hvalite Gospodina, zač dobra jest pisan; Bogu našemu budi radostna i narešena pohvala!

(2) Gradeći Hierusalem Gospodin, rastrkanje Izraela skupiti će:

(3) ki ozdravļa skrušenih srca, i uvezuje skrušenja ńihova;

(4) koji broji množstvo zvizd, i svakoj od ńih ime naziva.

(5) Velik jest Gospodin naš, i velika kripost ńegova; i mudrosti ńegovoj ni broja.

(6) Primajući | tihih Gospodin, ponižujući stanovito grišnike deri 64
do zemļe.

(7) Kantajte Gospodinu u ispovidi: pojte Bogu našemu u citari;

(8) ki pokriva nebo oblaci, i pripravļa zemļi daž; ki čini niknuti u gorah seno i travu službi človičaskoj;

(9) koji daje dobitku blagovanje ńihovo, i ptićen gavrani, ki zazivaju ńega.

(10) Ne u jakosti końa voļu će imati; i ne u šćutih muža udražati će se ńemu.

(11) Udražati će se Gospodinu svrhu onih, ki se boje ńega, i u onih, ki ufaju u milosrdje ńegovo.

Slava otcu.

Psalam 147.

(12) Hvali, Hierosolime, Gospodina; hvali Boga tvoga, Sione.

(13) Zač je utvrdil zaklope vrat tvojih, blagoslovil je sine tvoje u tebi.

(14) Ki e postavi kraje tvoje *mir*, i tustinom pšenice nasiti tebe.
(15) Koji ispušća govorenje svoje zemlji: brzo teče rič[1] ńegova.
(16) Ki daje snig kako vunu, maglu kakono *lug* prosipļe.
(17) Šaļe kristala kakono zalogaje; prid obrazom zime ńegove, gdo će moći stati?
(18) Ispustiti će *rič* svoju, i raztopiti će ńu; duti će duh ńegov, i teći će vode.
(19) Koji navišćuje *rič* svoju Jakovu, pravdu i *sud* svoj Izraelu.
(20) Ne učini tako svemu narodu, i sude svoje ne očitova ńim.

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

Psalam 148.

(1) [ ] Hvalite Gospodina od nebes; hvalite ńega u višinah!
(2) Hvalite ńega svi angeli ńegovi; hvalite ńega sve kriposti ńegove!
(3) Hvalite ńega sunce i misec; hvalite ńega sve zvizde i svitlost!
(4) Hvalite ńega nebesa od nebes: i vode, ke svrhu nebes jesu!
(5) Hvalite ime Gospodinovo! Zač on reče, i učińena jesu; on zapovidi, i stvorena jesu.
(6) Ustanoviti ńih u vike, i u vik vikoma; zapovid stavi, ku ne će pristupiti.
(7) Hvalite Gospodina od zemļe, drakuni, i sve propasti;
(8) ogań, krupe, snig, led, i duh od nembaic, koje čine rič ńegovu;
64a (9) gore i svi | vrsi, drva plodna i svi cedri;
(10) zviri i vas dobitak, zmie, i ptice pernate;
(11) kraļi zemļe i svi puci, poglavice i svi sudci zemļe;
(12) mladići i divice, starci s mlahjimi hvalite ime Gospodinovo;
(13) zač uzvišeno ime jest ńega sama.
(14) Spovid ńegova svrhu neba i zemļe; i uzviši rog puka svoga. Pisan svim svetim ńegovim, sinom izraelskim, puku, ki se približa k ńemu. [ ]

Slava *otcu* i sinu i duhu svetu.

---

[1] U rkp. isprva: „gouorenÿe“, zatim precrtano i povrh stavļeno „ric“.

Psalam 149.

(1) [ ] Popivajte Gospodinu pisan novu: pohvala ńegova u crikvi od svetih.

(2) Raduj se Izrael u onomu, ki učini ńega: i hćere sionske radujte se u kraļu svomu.

(3) Hvalet ime ńegovo u tancu; u bubńu i psaltiru uspojut[1] ńemu;

(4) zač udražalo se jest Gospodinu u puku svomu, i uzviši krotke na spasenje.

(5) Veseliti će se sveti u slavi; radovati će se u postiļah svojih.

(6) Veselja Gospodinova u grlu ńihovu, i meči obistranci u rukah ńihovih:

(7) za učiniti osvetu u narodih, pokaranja u pucih:

(8) za svezati kraļe ńihove u okove, i plemenite ńihove u lisice gvozdene;

(9) da učine u ńih sud pisani. Slava ovo jest svih svetih ńegovih. [ ]

Psalam 150.

(1) [ ] Hvalite Gospodina u svetih ńegovih; hvalite ńega u stanovitstvu kriposti ńegove!

(2) Hvalite ńega u kripostih ńegovih; hvalite ńega po mnoštvu veličastva ńegova!

(3) Hvalite ńega u zuku truble; hvalite ńega u psaltiru i u citari!

(4) Hvalite ńega u bubńu i u tancu; hvalite ńega u žitcah i u organu!

(5) Hvalite ńega u cimbalih dobro glasovitih; hvalite ńega u cimbalih od radosti!

(6) Svaki duh hvali Gospodina! [ ]

Slava otcu i sinu.

Ovo pisanje i tumačenje bi dospiveno na osan novembra nakon 1598. po fra Luci Bračaninu, meštru reda pripovidavac i inkvisituru zadarskomu. Gdo čtiti ono bude, da za ń ima Boga moliti.

[1] Prevodilac je ovdje upotrijebio starije oblike prema crkveno-slavenskom jeziku, izostavivši na početku veznik „da“, s kojim 3. l. pl.: hvalet i uspojut i odgovara lat.: laudent i psallant.

DODATAK.

Naknadno mi je pošlo za rukom ustanoviti,[1] iz kakvoga je upravo teksta Vulgate fra Luka Bračanin preveo psalme. U predgovoru (na str. XII.) već istakoh, da je fra Luka jamačno prevodio psalme iz takova teksta Vulgate, gdje psalmi nijesu bili raščlaćeni, a kao primjer spomenuh, da se i u našoj sveučilišnoj biblioteci nalazi „Biblia Sacra“ (= **C**), u kojoj psalmi nijesu raščlaćeni i t. d. No budući da sam fra Lukin prijevod u znanstveno-praktične svrhe raščlanio prema kritičkom izdaću Vulgate od god. 1592. (= **A**), to se dakako na bibliju, u kojoj psalmi nijesu uopće raščlaćeni, nijesam ni osvrtao. Kad su pak psalmi već bili štampani, čitajući ponovno tekst, pogotovu osobine fra Lukina prijevoda, o kojima govorim na str. XIV. do XVII., uzeh u ruke kodeks **C** (u veličini 19·5 × 12·8 cm. sa slikama), da i prema ńemu isporedim razna mjesta fra Lukina prijevoda. Uočivši, da se na nekim kritičnim mjestima podudaraju, potražih, jer se u kodeksu **C** zbog mańka prvoga arka ne zna kad i gdje je štampan, u sveuč. biblioteci i nađoh drugi kodeks (= **D**), u kome psalmi nijesu također raščlaćeni,[2] a koji se s kodeksom **C** mjestimice slaže. Ispoređivańem se uvjerih, da je fra Luka baš iz jednoga takovog teksta Vulgate preveo psalme. Tako Ps. 37. br. 11. u **A** (s. 497.) glasi: Cor meum conturbatum eſt; u **C** (s.

---

[1] Stoga „Dodatak“ u „Pregledu sadržaja“ nije naznačen.

[2] U ovom kodeksu (sa signaturom 700), koji je ukrašen slikama i štampan krupnim slovima u dva stupca na svakoj strani u obliku folija (35·4 × 25·4 cm.) mańka doduše vański naslovni list, ali se točno zna kad i gdje je štampan, jer na svršetku teksta (fol. CCCXVII b) piše: Biblia cum concordantijs veteris et | noui teſtamenti necnon et iuris canonici: ac diuerſitatibus tex|tuum: canonibuſque euangeliorum ac quibusdam temporum inci|dentibus in margine positis: per venerabilem patrem: fratrem | Albertum caſtellanum venetum ordinis predicatorum ſtudioſiſ|ſime reuiſa correcta et emendata: et ad instar correctiſſimorum ex|emplarium tam antiquorum quam nouorum incontrata comparata et col|lata: ac per M. Jacobum Sacon Lugduni impreſſa. Expenſis no|tabilis viri domini Anthonij Iroberger de Nuremburgis feliciter | explicit. Anno domini MDXII. I. calendas Augusti.

588.) i **D** (fol. CXL. a): Cor meum conturbatum eſt *in me*, a u fra Lukinu prijevodu: Srce moje smućeno jest *u meni*. Ps. 71. br. 11. u **A** (s. 513.) je: Et adorabunt eum omnes reges *terrae*; u **D** (f. CXLIII. b): Et adorabunt eum omnes reges, a u fra Lukinu prijevodu: I pokloniti će se ńemu svi kralji. Ps. 108. br. 21. u **A** (s. 533.) glasi: Et tu Domine, *Domine*, fac mecum propter nomen tuum; u **D** (f. CXLVII. b): Et tu domine fac mecum propter nomen tuum, a u fra Lukinu prijevodu: A ti, Gospodine, učini sa mnom ćića imena tvoga. Ps. 136. br. 9. u **A** (s. 545.) je: Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos *tuos* ad petram; u **C** (s. 621.) i **D** (f. CXLIX. b): Beatus qui tenebit & allidet paruulos **fuos* ad petram,* a u fra Lukinu prijevodu: Blaženi oni, ki udre o kami maliće *svoje*. Prema tome je jasno, koga se kodeksa fra Luka pri prevođeńu držao, a time otpadaju u ova četiri slučaja i moje opaske (na str. XV. i XVI.) fra Lukinu prijevodu.

Važno je za ovo pitańe još i mjesto u Ps. 41. br. 3., koje u **A** (s. 499.) glasi: Sitiuit anima mea ad Deum *fortem* viuum, a u **C** (s. 589.) i **D** (f. CXL. b): Sitiuit anima mea ad Deum **fontem** viuum. U fra Lukinu prijevodu čitamo: Žaja duša moja k Bogu, *studencu* živomu. Prema istaknutim dakle čińenicama nema dvojbe, da se je fra Luka Bračanin pri prevođeńu psalama služio Vulgatom poput kodeksa **D**.

Gdje se nalaze pojedini psalmi:

Strana			Strana		
1	Psalam	1	33	Psalam	38
„	„	2	34	„	39
2	„	3	35	„	40
„	„	4	36	„	41
3	„	5	37	„	42
„	„	6	„	„	43
4	„	7	38	„	44
5	„	8	39	„	45
6	„	9	40	„	46
8	„	10	„	„	47
„	„	11	41	„	48
9	„	12	42	„	49
„	„	13	43	„	50
10	„	14	44	„	51
„	„	15	45	„	52
11	„	16	„	„	53
12	„	17	46	„	54
14	„	18	47	„	55
15	„	19	48	„	56
16	„	20	„	„	57
17	„	21	49	„	58
18	„	22	50	„	59
19	„	23	„	„	60
„	„	24	51	„	61
20	„	25	52	„	62
21	„	26	„	„	63
22	„	27	53	„	64
23	„	28	54	„	65
„	„	29	55	„	66
24	„	30	„	„	67
25	„	31	57	„	68
26	„	32	59	„	69
27	„	33	„	„	70
28	„	34	61	„	71
30	„	35	62	„	72
„	„	36	63	„	73
32	„	37	64	„	74

Strana			Strana		
65	Psalam	75	101	Psalam	113
66	„	76	102	„	114
„	„	77	103	„	115
70	„	78	„	„	116
„	„	79	„	„	117
71	„	80	105	„	118
72	„	81	112	„	119
73	„	82	„	„	120
74	„	83	113	„	121
„	„	84	„	„	122
75	„	85	114	„	123
76	„	86	„	„	124
„	„	87	„	„	125
77	„	88	115	„	126
80	„	89	„	„	127
81	„	90	„	„	128
„	„	91	116	„	129
82	„	92	„	„	130
83	„	93	„	„	131
84	„	94	117	„	132
„	„	95	118	„	133
85	„	96	„	„	134
86	„	97	119	„	135
„	„	98	„	„	136
„	„	99	120	„	137
87	„	100	121	„	138
„	„	101	122	„	139
89	„	102	123	„	140
90	„	103	„	„	141
91	„	104	124	„	142
93	„	105	„	„	143
95	„	106	125	„	144
97	„	107	126	„	145
98	„	108	127	„	146
99	„	109	„	„	147
100	„	110	128	„	148
„	„	111	129	„	149
101	„	112	„	„	150

Pregled sadržaja.

Pristup: Strana

Psalmi Davidovi fra Luke Bračanina V

Ispravci XXI

Tekst:

Psalmi Davidovi fra Luke Bračanina 1

Gdje se nalaze pojedini psalmi 131

Faksimili:

Prva strana rukopisa fra Luke Bračanina.

Zadńa strana rukopisa fra Luke Bračanina.

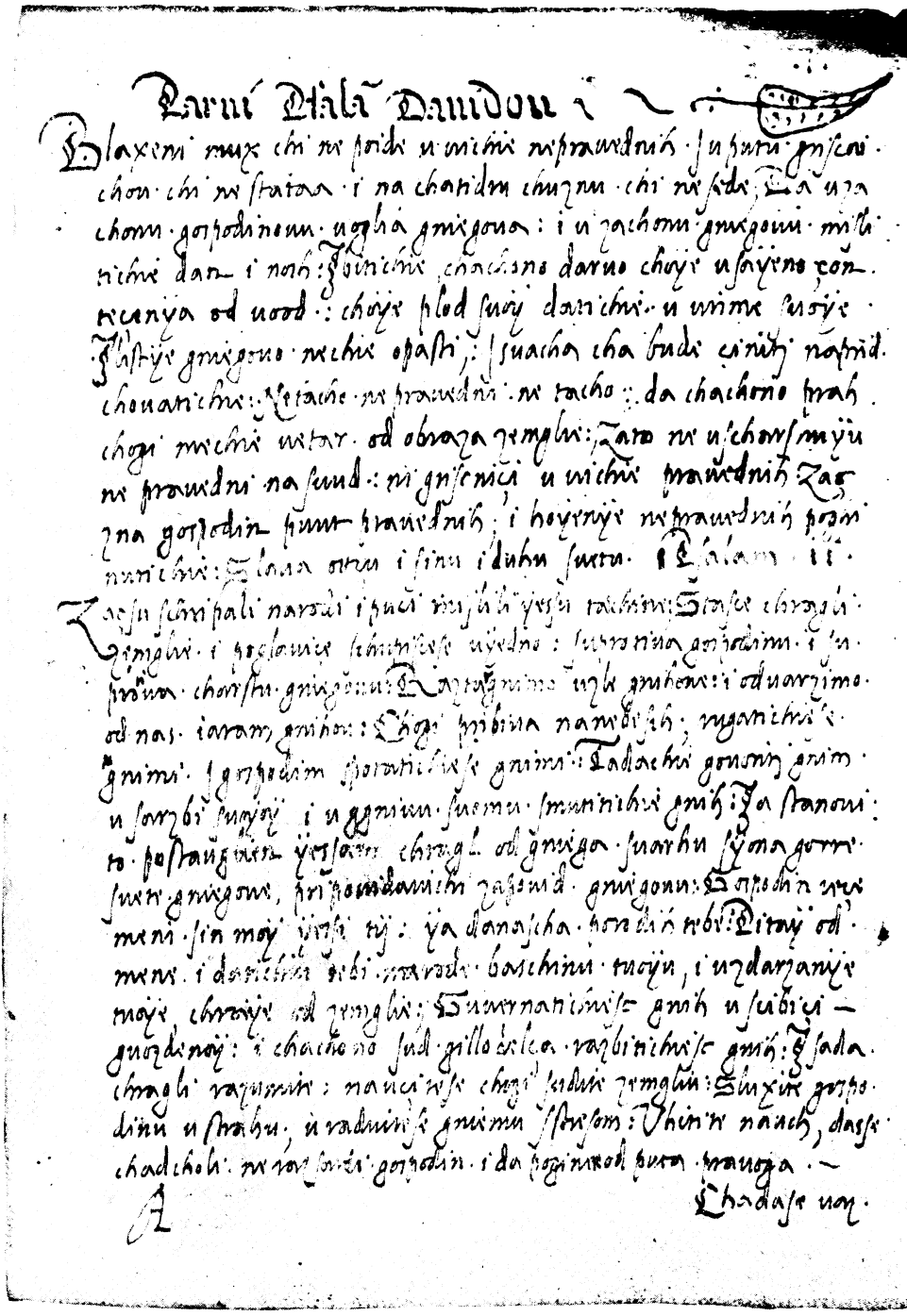

Prva strana rukopisa fra Luke Bračanina.

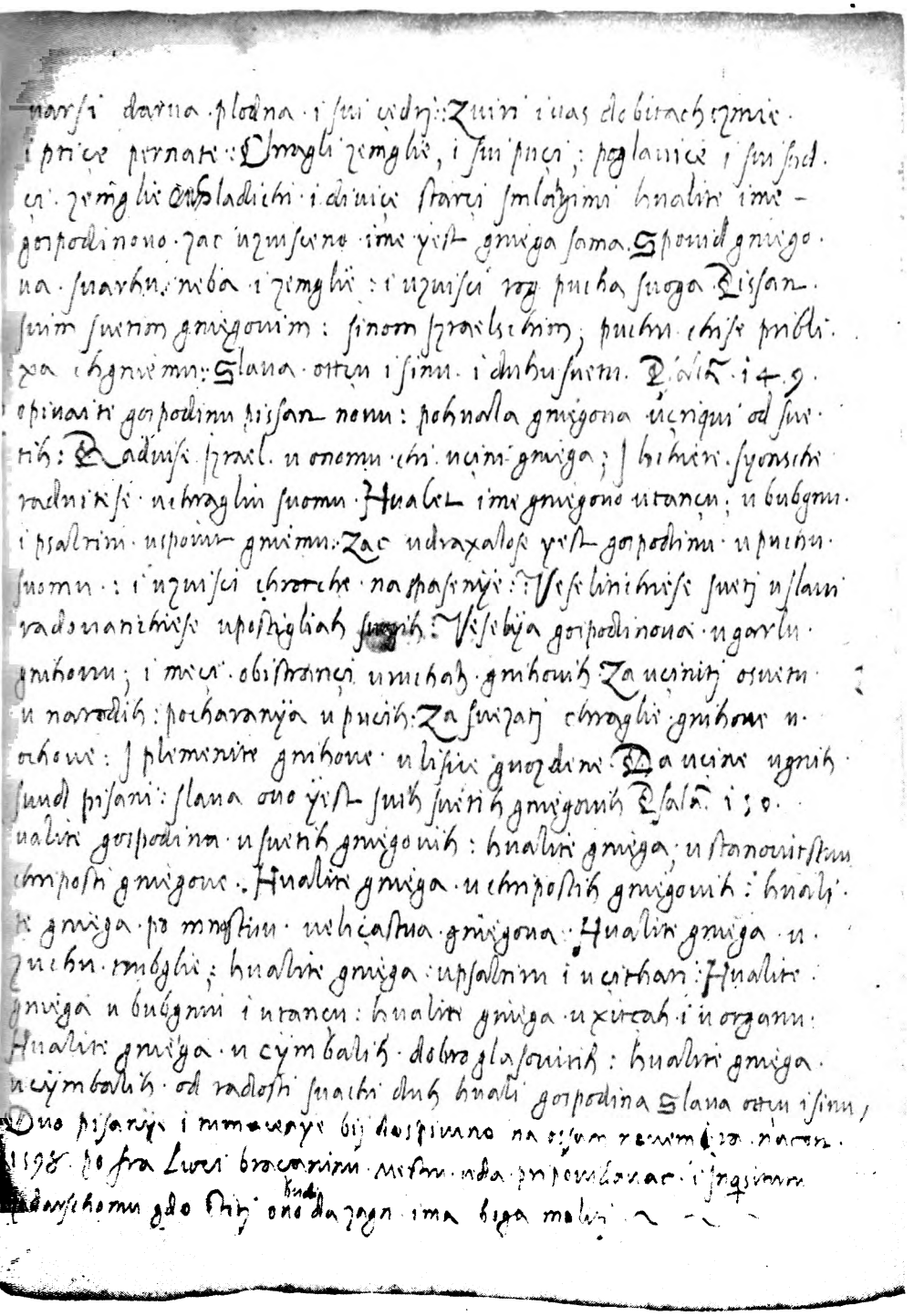

Zadńa strana rukopisa fra Luke Bračanina.

Knjige,

koje je dosad izdala ili u svojinu preuzela

Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti.

I. Zbornici.

1. **Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti; knj. 1.—216.** po **K 3**; ali knj. 87., 88. i 90. **zajedno K 9**; knj. 122. i 185. po **K 5**; knj. 80., 120. i 129. po **K 4**; knj. 142. za **K 3.50**; knj. 2.—19. po **K 2.50**; knj. 137., 139., 141., 149., 213. i 215. po **K 2**; knj. 123. **K 1.50.** — Nema više zaliha knjiga 1, 4.—10., 16. i 18.
2. **Stari pisci hrvatski; knj. 1.—23.** — Knjige: 1. **K 4**, 2. **K 4**, 3. **K 4**, 4. **K 5**, 5 **K 4**, 6. **K 4**, 7. **K 6**, 8. **K 3.40**, 9. **K 10**, 10. **K 5**, 11. **K 3.60**, 12. **K 6**, 13. **K 7**, 14. **K 4**, 15. **K 4**, 16. **K 5**, 17. **K 6**, 18. **K 5**, 19. **K 1**, 20. **K 5**, 21. **K 5**, 22. **K 6**, 23. **K 8.**
3. **Starine, knj. 1.—35.** — Knjige: 1. **K 2.50**, 2.—6. po **K 3**, 7. **K 4**, 8. i 9. po **K 3**, 10. **K 4**, 11.—20. po **K 3**, 21.—26. po **K 4**, 27. i 28. po **K 3**, 29.—32. po **K 4**, 33. **K 7**, 34. **K 4**, 35. **K 5.**
4. **Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium, knj. 1.—39.** — Knjige: 1.—3. po **K 6**, 4. **K 8**, 5. **K 5**, 6. **K 4**, 7. **K 12**, 8. **K 5**, 9. **K 6**, 10. **K 5**, 11. **K 4**, 12. **K 5**, 13.—16. po **K 6**, 17. **K 4**, 18. **K 6**, 19. **K 5.60**, 20. **K 8**, 21. i 22. po **K 8**, 23. **K 10**, 24. **K 6**, 25. **K 7**, 26. **K 4**, 27. i 28. po **K 5**, 29. **K 7**, 30/1. i 30/2. po **K 5**, 31. **K 2**, 32. **K 8**, 33. **K 6**, 34. **K 8**, 35. **K 6**, 36. i 37. po **K 8**, 38. **K 6.**, 39. **K 8.**
5. **Monumenta historico-juridica Slavorum meridionalium, knj. 1.—10.** Knjige: 1. i 2. po **K 6**, 3. **K 9**, 4. **K 6**, 5. **K 8**, 6. **K 7**, 7. **sv.** 1. i 2. po **K 3**, 8. **K 3**, 9. **K 7**, 10. **K 8.**
6. **Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena, knj. 1.—21.** — Knjige: 1.—6. po **K 5**, 7. **K 6**, 8.—21. po **K 5.**
7. **Građa za povijest književnosti hrvatske, knj. 1.—8.** — Knjige: 1. i 2. po **K 3.60**, 3. **K 4**, 4. **K 3**, 5.—7. po **K 4**, 8. **K 5.**
8. **Diplomatički zbornik (Codex Diplomaticus) kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije, sv. 2.—14.** — Svesci: 1.—6. po **K 10**, 7. **K 6**, 8.—14. po **K 10.**
9. **Prirodoslovna istraživanja Hrvatske i Slavonije, svez. 1—10.** — Svesci: 1.—6. po **K 2**, 7. **K 3**, 8. **K 2.** 9. i 10. **K 5.**
10. **Izvješće matematičko-prirodoslovnoga razreda (Bulletin des travaux de la classe des sciences mathématiques et naturelles),** za godine 1867. do 1914. (pour les années 1867.—1914.) **K 5.**; za god. 1914.—1916.: sv. 1.—5. po **K 2**, sv. 6. i 7. **K 3.50.**, sv. 8. **K 3.***
11. **Ljetopis Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, sv. 1.—31.** — Svesci: 1. i 2. po **K 1.20**, 3.—7. po **K 2**, 8. **K 1.20**, 9.—11. po **K 2**, 12. **K 3**, 13. **K 1.60**, 14.—30. po **K 2**, 31. I. i 31. II. po **K 1.50.**

II. Rječnici.

1. **Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, dijelovi I.—VII.** (A do Neprilika) Obradili **Đ. Daničić, M. Valjavac, P. Budmani i T. Maretić.** — Svaki dio od 60 araka, po **K 24.**
2. **Prinosi za hrvatski pravno-povjesni rječnik, sv. 1.—6.** (A do Odnud). Napisao **V. Mažuranić.** — Jedan svezak po **K 4.**

III. Posebna djela, koja je izdala Akademija.**

a) S kolektivnim natpisom „Djela Jugoslavenske akademje znanosti i umjetnosti:

1. *Torbar:* Zagrebački potres 9. XI.. 1880.; *mat.-prir.*;*** **K 4.** — 2. *Geitler:* Euchologium glagolski; **K 4.** — 3. *Geitler:* Psalterium glagolski; **K 7.** — 4. *Pilar:* Flora fossilis Susedana; *mat.-prir.*; **K 16.** — 5. *Maretić:* Leckionarij Bernardinov; **K 3.** — 6. (*„Rad"*, 80.) Pedesetogodišnjica preporoda hrv. knjige; **K 4.** — 7. *Zima:* Razlike čakavštine, kajkav-

* Vidi isto pod brojem V.

** Ime pisca i natpis djela donose se ovdje pokraćeno.

*** Ova kratica znači, da je djelo razreda *matematičko-prirodoslovnoga.*

štine i štokavštine ; **K 5.** — 8. *Bulić :* Hrv. spomenici kninski ; **K 5.20.** — 9. *Maretić :* Istorija hrv. pravopisa lat. slovima ; **K 7.** — 10. *Pilar :* Geograf. koordinate ; *mat.-prir.*; **K 8.** — 11. *Smičiklas* : 200-god. oslobođenja Slavonije, I. II.; **K 3+6.** — 12. *Valjavac :* Koluničev zbornik glag.; **K 5.** — 13. *Rešetar :* Zadarski i Ranjinin lekcionar ; **K 6.** — 14. *Jelić :* Jugoslav. umjetni spomenici, I.; **K 4.** — 15. *Smičiklas :* Dr. Franjo Rački ; **K 1.** — 16. *Gorjanović-Kramberger :* De piscibus fossilibus ; *mat.-prir.*; **K 7.** — 17. *Daničić :* Akcenti u glagola (II. izd.) ; **K 1.40.** — 18. *Brusina :* Neogenska malakol. fauna Dalm., Hrv. i Slav.; *mat.-prir.*; **K 12.** — 19. *Jelić :* Dvorska kapela sv. Križa ; **K 4.** — 20. *Salopek :* Trijas Gregurić-brijega i fauna ; *mat.-prir.* ; **K 2.50.** — 21. *Gorjanović-Kramberger :* Fosilni proboscidi Hrv. i Slav.; *mat.-prir.*; **K 2.50.** — 22. *Gorjanović-Kramberger :* Fosilni rinocerotidi Hrv. i Slav.; *mat.-prir.*; **K 12.** — 23. *Gorjanović-Kramberger :* Život i kultura diluv. Krapinskoga čovjeka ; *mat.-prir.*; **K 12.** — 24. *Daničić :* Akcenti u imenica i pridjeva (II. izd.) ; **K 2.** — 25. *Skok :* Vulg.-lat. jezik dalm. natpisa ; **K 4.** — 26. *Kresser:* Gustoća žiteljstva Hrvatske i Slavonije ; **K 8.** — 27. *Karlić :* Psalmi Davidovi fra Luke Bračanina ; **K 4.** —

b) Bez kolektivnoga natpisa:

1. *Schlosser* i *Vukotinović :* Flora Croatica ; *mat.-prir.* ; **K 12.** — 2. *Berčić* Dvije službe za sv. Ćirila i Metoda; **K 3.** — 3. *I. Strohal:* **Pravna povijest dalmatinskih gradova**, I.; **K 6.** — 4. *Bogišić :* Pisani zakoni jugoslav.; **K 2.50.** — 5. *Rački:* Isprave o uroti Zrinsko-Frankopanskoj; **K 6.** — 6. *Bogišić:* Pravni običaji jugoslav. I.; **K 12.** — 7. *Theiner:* Monumenta hist. Slav. merid., II.; **K 10.** — 8. *Daničić :* Korijeni hrv. ili srp. jezika ; **K 8.** — 9. *Schlosser :* Fauna kornjaša I., II., III. po **K 6 ;** *mat.-prir.* — 10. *Zima:* Figure nar. pjesništva; **K 5.** — 11. *Smičiklas :* J. J. Strossmayer **K 2.** — 12. *I. Strohal :* Bibliografija statuta primorskih; **K 2.** — 13. *Kukuljević:* **Regesta documentorum Croatiae etc.**; **K 12.**

IV. Knjige, koje su prešle u svojinu Akademije ili su izašle njezinim troškom.

1. *Šulek :* Imenik bilja ; *mat. prir.* ; **K 4.** — 2. *Kukuljević :* Acta Croatica; **K 6.** — *Даничић:* **Рјечник књиж. старина срп.**; III. ; **K 6.** — 4. *Даничић:* **Св. Сава и Симеун; K 2.60.** — 5. *Даничић:* **Краљеви и архиепископи срп.**; **K 2.60.** — 6. *Kurelac :* Stope Hristove ; **K 1.** — 7. *Kurelac :* Jačke ; **K 2.** — 8. *Rački :* Assemanov Evanđelistar ; **K 6.** — 9. *Nodilo :* Historija srednjega vijeka, III.; **K 2.** — 10. *Jelić :* Fontes historici liturgiae glag.-rom. saec. XIII.—XIX. ; **K 3.**

V. Izvješća matematičko-prirodoslovnoga razreda.

(Vidi : I. 10.)

1. Izvješće mat.-prir. razreda za god. 1867.—1914. (Bulletin de la classe math.-natur. a. 1867.—1914.) ; **K 5.** — 2. Izvješća mat.-prir. razreda (Bulletin de la classe math.-natur.). sv. 1.—5. (1913.—1915.) po **K 2.** sv. 6. i 7. **K 3.50 (1916.)**, sv. 8, **K 8.** (1917.)

VI. Znanstvena djela za opću naobrazbu.

1. *Nodilo :* Historija srednjega vijeka, I. II. po **K 2.** (III. vidi pod IV. 9.). — 2. *Maretić :* Narodna epika, **K 2.50.** — 3. *Babić :* Biologija i bionomija Jadranskoga mora ; **K 2.50.** — 4. *Langhoffer :* Crvi nametnici ; **K 1.50.**

VII. Otisci, koji se napose prodaju:

1. Preporod hrvatske knjige (R a d 80., vidi pod III. a 6.) ; **K 4.** — 2. Boškovićeva stogodišnjica (Rad 87., 88. i 90.) ; **K 9.** — 3. Dvjestogodišnjica Boškovićeva rodjenja (iz R a d a 181., 185., 190. i 193.) ; **K 6.** — 4. *Dr. Tomo Maretić:* Crtice o rječniku naše akademije (iz Ljetopisa 31. I.); **K 1.** — 5. *Milan Lang :* Samobor. Narodni život i običaji (iz „Zbornika" 16.—19.) ; **K 5.** — 6. *Dr. Stjepan Ivšić :* Nacrt za istraživanje hrvatskih i srpskih narječja (iz I. knjige „Kovčežića" — nije još izašla); **K 0.60** — 7. *Dr. Milivoj Šrepel :* O Maruliću; o 400-godišnjici Marulićeve „Judite"; iz 146. kniige „Rada") ; **K 1.** — 8. *Dr. Ivan Strohal :* Osnova za sabiranje građe o pravu, koje u narodu živi (iz 14. knjige „Zbornika") ; **K 0.60** — 9. *Dr. Petar Matković :* Putovanja po Balkanskom poluotoku XVI. vijeka (iz 136. knjige „Rada") ; **K 1.** — 10. *Dr. Tomo Maretić :* Jezik dalmatinskih pisaca XVIII. vijeka (iz 209. i 211. knjige „Rada"); **K 1.** — 11. *Rudolf Strohal :* Jezične osobine u kotaru karlovačkom (iz 146. i 148. knjige „Rada") ; **K 0.80.**